

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๑๗/๒๔๕๒ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ฉันทนัตมาชิกมาประชุม ๑๘ ท่าน ครม
องค์ประชุมเต็ม ข้าราชการเปิดการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระสำหรับการประชุมวันนี้ มีเรื่องที่จะแจ้งให้ประชุมตาม
คราวนี้คือ นายเปี่ยม บุญยโชติ กรรมการประจำสภาชุดที่ ๒ ขอตา
ออกจากหน้าที่กรรมการ อ้างว่างานประจำ ไม่สามารถจะมาปฏิบัติหน้าที่
ได้ ขอลาหนีประชุมจำสมัครตั้งชื่อหรือไม่

นายทองคำ อีสราขันธ์ (เชียงใหม่) : ถ้าหากว่ากรรมการ
สภาผู้ประจําสภาได้ลาออกจากตำแหน่งแล้ว ข้าราชการเห็นสมควรอย่างไร
ก็ระงับชื่อ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น ข้าราชการ
ก็ขอให้เสนอชื่อ เสนอชื่อเพียง ๑ ชื่อ หรือถ้าเสนอมากกว่า ๑ ชื่อแล้วให้ยกขึ้น

นายเปี่ยม บุญยโชติ (นครศรีธรรมราช) : ขอสั่งหรือ
ประชุมสภา

ประธานสภาผู้แทน : มิได้ ข้าราชการเห็นว่าเสนอเพียงหนึ่งชื่อแล้ว
แต่ยกขึ้นหรือถ้าจะเสนอต่อไป แต่มีการให้ยกขึ้น เฉพาะความเห็นของ
สภาผู้แทน

นายสโร กลิ่นผลา (พังงา) : ขอเสนอให้ยกขึ้น
มติมาชิกรับรอง

นายบุญช่วย อัครถาวร (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าเห็นว่าการ
จะเดินรถเพียงคนเดียวเพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภา

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรเดินรถเพียงคนเดียว โปรด
มีชื่อ

สมาชิกยกมือสงวนมา

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรเดินรถมากกว่าหนึ่งคนโปรด
สมาชิกยกมือสงวนขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : เป็นข้อ่าเสียงดังจนมากของที่ประชุมให้
เดินรถเพียง ๑ คัน โปรดเดิน

นายเปี่ยม บุญโชติ (นครศรีธรรมราช) : ขอเดินของ
ประธานสภา

มีสมาชิกรับรอง

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการเดินรถแทนคือ นาย
ยงเสียง เหมระภาค

ประธานสภาผู้แทน : คือไปนรัฐบาตขอใหม่การประชุมเดิม และ
ขอเปลี่ยนระเบียบวาระที่ ๓ ในระเบียบวาระเดิม เรื่องขอความเห็นชอบ
จากสภาในการตั้งประธานกรรมการเรื่องราวรถทุกข และกรรมการเรื่อง
ราวรถทุกข ๑ นาย เป็นข้อ่าเวลาการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่อง
ไม่มีสมาชิกมีความเห็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทน : ทวีรัฐบาลขอเปลี่ยนระเบียบวาระนั้น เมื่อ
ไม่มีใครเห็นเป็นข้อ่าขึ้น ข้าพเจ้าคัดออกประชุมอันนี้

พระมณฑลวรมลพิชาศตวรรษ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
เรื่องทวีรัฐบาลเดินรถ ก็เนื่องจากว่าประธานกรรมการเรื่องราวรถทุกข คือ

พระยาอรรกรักษ์มนตรี ได้ลาออกจากตำแหน่งไป บุคคลซึ่งรัฐบาลเดนมาร์ก
 หนักคือ พระยาคุณนรวาธาอานวยศิลป์ เป็นผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมการคนหนึ่ง
 ของกรรมการเรื่องราวของทุกข ซึ่งตั้งถันในการประชุมคราวที่เดนมาร์กเมื่อ
 คราวก่อน โนน ได้เห็นชอบด้วย และได้ให้ความกราบบังคมทูลแสดงความ
 ความเห็นชอบ แต่ท่านผู้ใดที่ทำงานร่วมกับพระยาอรรกรักษ์ฯ ตลอดจน
 เหวงระดมรัฐบาลจึงได้เสนอท่านผู้เป็นประธานกรรมการ เพื่อขอความเห็น
 ชอบจากถันาน จะได้นำความกราบบังคมทูลแสดงคงต่อไปตามกฎหมายนอก
 จากนั้นเมื่อพระยาอรรกรักษ์ฯ ออกไปแสดงเป็น ฮนดาชาตกรรมการ ไปคน
 หนึ่ง เพื่อที่จะให้งานของกรรมการเรื่องราวของทุกขดีไว้กับเมืองเดนมาร์ก
 จึงได้เสนอกรรมการ นอกถันานหนึ่งเพื่อให้เขาตามดูเต็ม คงจะยกรักประจิด
 ธรรมคดี ท่านผู้ใดเป็นผู้พักอาศัยที่สถานหอนเมืองมาหลายครั้ง ตำแหน่ง
 หนึ่ง ๆ นอกถันานฮนดาชาตแห่งระปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้งานได้ยอมรับ
 มาพิจารณา

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : สำหรับพระยา
 อานวยศิลป์ หรือ อศิลป์ ข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ บุคคลผู้
 นี้เคยทำอะไร เพราะเหตุที่เห็นรู้สึกความกล้า บางทีอาจจะทำงานไม่ใคร่
 เหวงระดมชยอาจจะเห็นความด้วยเท่าไร รัชกาลไหน จะได้พิจารณาต่อไป

พระมนภานวโมทศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
 ถันาน ฮนดาชาตจากชาติไหน นอกถันานจะ ๒๐ กว่า ๓๐ ะหว่างนั้น แต่
 ข้างไว้ดี รัฐบาลเดนมาร์กของว่าท่านผู้ นร่างแข็งแรง ทำงานได้เข้มแข็ง
 มาก และกรรมการเรื่องราวของทุกขทุกคนถันานความเห็นอย่างรัฐบาลเดนมาร์ก

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : เพื่อจะไม่ให้เสียเวลา
 ข้าราชการเดนมาร์กจะได้

นายอรรถ ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ตามที่รัฐบาลเดนมาร์ก
 มีรับมนตรีว่าการเรื่องราวของทุกขนั้น ข้าราชการนั้นอาจทำงานเป็นตำแหน่ง

สำคัญ ควรจะเลือกเฟ้นคนที่เหมาะสมได้ เช่นเจ้าพระยาจักร์กรมท่าแบบก็อย่าง
นี้เป็นต้น ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนั้น เพราะตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งสำคัญ ที่
ประชุมมอญจากซอเฉียงและคุณงามความดีของท่าน แม้จะเป็นอายุสักเท่าไร
ข้าพเจ้าไม่ขอ ใดแต่ประการใด มีแต่เห็นคุณงามความดีของข้าพเจ้าเห็นควร
เป็นเจ้าพระยาจักร์กรมท่าแบบ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดจะเห็นชอบหรือไม่อย่างไรต่อไป
แล้วถ้าจะแนะนำเพิ่มเติมขึ้น ท่านใหม่สัก

มีผู้เสนอให้ลงมติว่า ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะถือจาก
ประชุมให้ลงมติ : ขอถามว่าผู้ใดให้ความเห็นชอบ ในการที่จะตั้งพระยา
กฤษณาพรหมอำมาตย์เป็นประธานกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ และพระยา
ภักดีประดิษฐภณจารย์เป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ไปประชุมกัน

มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปประชุมกัน
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าประชุมได้ให้ความเห็นชอบ
ในการตั้งกรรมการ : ท่านแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านหรือแก้ไขข้อคำ
อย่างไร ข้าพเจ้าถือจากประชุมได้เรียบร้อยแล้ว

ระเบียบวาระต่อไป คือการเรื่องรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้ง
ที่ ๑๕ วันที่ ๑๗/๕/๒๕๒๓ (อ่านจบ)

มีมติว่าตั้งกฤษฎีกาให้ลงมติเห็นเป็นอย่างอื่น

ระเบียบวาระต่อไปคือเรื่องกำหนดที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดขอนแก่น คือ
กรมที่ดินจะขยับไปใช้ถนน ๕๖๖/๒๖ เรื่องของถนนหน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น
ถนนกรมที่ดินหน้าศาลากลาง

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตาม
วาระที่ ๑๓๒๒ ว่าการกระทรวงมหาดไทย คงต่อไป

ด้วยตามที่ข้าหลวงประจำจังหวัดขอนแก่น คนก่อนได้อนุญาต ให้เอกชน
เช่าสนามหน้าศาลากลางจังหวัด โดยผ่านมติที่ประชุมคณะกรรมการจังหวัด
แต่ไม่มีการประมูล อันต่อไปในทางไม่สุจริตและกระทรวงได้แต่งตั้งกรรมการ
สอบสวนแล้วนั้น ปรากฏว่าขณะสัญญาเช่าซึ่งมีกำหนด ๑ ปีได้สิ้นสุดลง
เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ มีข้าราชการผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยบางคน
แนะนำให้บรรดา ผู้เช่าซึ่งขณะเป็นคนต่างด้าวยื่น คำร้องมากระทรวงขออยู่ต่อ
ไปโดยอ้างความเดือดร้อนในเรื่องที่ไม่มีที่อยู่ จึงขอเรียนถามว่า

๑. เมื่อหมดสัญญาเช่าแล้ว ทำไมทางการจึงไม่บอกเลิกสัญญา
และบังคับให้ ว่างคืนแล้วปล่อยให้เอกชนออกจากสนามหน้าศาลากลาง

๒. การที่ข้าราชการผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาด ไทยช่วย เหลือ ให้ได้
การเช่าอยู่ต่อไปเพื่อหวังประโยชน์ตอบแทนจากผู้เช่าที่ตนนั้น จะจัดให้มี
การสอบสวนและพิจารณาถึงโทษตามควรแก่กรณีหรือไม่

๓. ถ้ากรณีผู้เช่าจะเดือดร้อนและเพื่อความสวยงามของสถานที่ราชการ
ซึ่งขณะนั้นศาลากลางจังหวัดขอนแก่นกำลังสร้างอยู่ หลังแบ่งตอมัน จะสั่งจับ
ไล่รื้อแบ่งตอมัน ไปคงอยู่ ณ ที่อื่นซึ่งยังว่าง เมื่อดังกล่าวจะไม่ได้ทำ ประโยชน์อะไร
หรือไม่

๔. จะได้สั่ง จับไล่แบ่ง ตอมัน ทิ้งจาก ณ สถานที่ศาลากลาง
หรือไม่

นายเลียง ไชยกลาง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. ได้สั่งระงับการเช่าและการสร้างแบ่งตอมันหน้าศาลากลางไปแล้วและ
ขณะนี้ได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริง ในกรณีนี้ซึ่งมีข้าหลวงตรวจ
การมหาดไทย ภาค ๑ เป็นประธาน ข้าหลวงตรวจการมหาดไทย และท่าน

เจ้าของกระทู้ ในฐานะผู้แทนราษฎรจังหวัดธนแก่นเป็นกรรมการ ซึ่งจะได้ทราบข้อเท็จจริงด้วยแล้ว

๒. ทวงราคากรยังมิได้รับรายงานจากคณะกรรมการ ซึ่งยังไม่ทราบแน่นอนว่าได้มีชำระการผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยได้มีการรื้อคดีขึ้นในการเข้าแต่ประการใด

๓ และ ๔. ข้อข้อบรรณคดีว่า ได้ตั้งรับได้แดงออกจากราคาหน้ากระดาษไปตั้งอยู่ในที่ว่างเปล่าซึ่งไม่ได้ทำประโยชน์ หรือไม่มีการรับเมื่อได้รับรายงานจะเสียจากคณะกรรมการแล้วจะได้พิจารณาว่าควรจะมีโทษหรือไม่

นายโสภณ สุภิสระ (ขอนแก่น) : ความจริงแดงอยู่ในศาลากลาง แต่หากรรมของแดงตกเป็นของเด็กน้อย แต่ความจริงรู้อยู่ด้วยดีไปประมาณปีละ ๗-๘ หมื่นบาท เพราะเหตุว่าแดงเคยได้ค่าเช่าปีละ ๘ หมื่นบาท ทวงราคากรได้รับค่าเช่าจากเช่าที่ดินจากแดงเพียงปีละ ๔ พันบาทเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอทราบว่ามีสัญญาปรากฏความกันเพียง ๑ ปีตลอดหมดเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๗๒ แต่ทำไมกระทรวงมหาดไทยจึงต้องรื้อการสืบสวนของคณะกรรมการด้วย แต่ความจริงข้าพเจ้าก็ได้รับคดีกระทรวงมหาดไทย แต่กระทรวงมหาดไทยพยายามประวิงเพิ่นกัน เพราะฉะนั้นเมื่อไม่อะไรกับเขา ทำไมไม่ตั้งให้ข้อข้อไปเมื่อสัญญาหมดวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๗๒ ทำไมจึงไม่ตั้ง

นายเตียง โขยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ได้ตั้งกรรมการเข้าตรวจแล้วแดงไปแล้ว หมดปัญหาไป ส่วนเรื่องรายได้ ๘ หมื่นบาทจะได้ค่าเช่าเพียง ๔ พันบาท ข้าพเจ้ากับผู้ตั้งกระทู้ถามก็ได้เข้าใจกันดีแล้ว ก็มีความเห็นพร้อมกันทีเดียวในการที่จะตั้งปฏิบัตการอย่างอันใด แต่ทว่า ในเรื่อง ข้อเท็จจริงนั้นจะ ให้ได้รับ ความละเอียดคงขึ้นกับคณะกรรมการ ซึ่งหากคณะกรรมการได้ช่วยเหลื่อให้ เรืองรอดเร็วที่สุดก็จะรวดเร็วได้ เพราะฉะนั้นปัญหาในเรื่องรายได้ ๘ หมื่นบาทเราได้เพียง ๔ พันบาทก็เป็นเรื่องที่จะต้องขออภัยในเร็ว ส่วนในเรื่องทว่าเพราะอะไรนั้นเราทั้งสองรับสัญญาเช่าไปแล้ว

นายโสภณ สุภวัระ (ขอนแก่น) : ความจริงทางรัฐมนตรี
ตอบข้าพเจ้าเป็นคนละเรื่อง กรมการล้อมตัวเราคือการล้อมตัว
ชาวภาคท ให้เข้ากัน ผิดหรือไม เพราะฉะนั้นทำไมจึงต้องไปรอผลของ
ล้อมตัว ถ้าเมื่อสัญญาแนบไปแล้ว แต่ทำไมไม่ฟ้องตัวได้ ท่านตั้ง
ให้กรรมการเข้าเรื่องอีกในเมื่อเขาขออยู่ แต่ท่านกลับแหงไปว่าเรื่อง ให้ตัว
ประจำจังหวัดตั้งตามเห็นสมควร ท่านกลับปากกับข้าพเจ้าว่าอะไรได้ แต่
กลับมายืนเพราะอะไร

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ท่านพูดอย่างนี้ไม่ถูก แต่การที่ท่านพูดอย่างนี้จะต้องอาศัยข้าราชการ
ประจำ คือจะต้องให้ข้าราชการประจำนั้นเข้าเฝ้าถึงแจ่ง เราจะไปตั้ง
อย่างนั้นไม่ได้ อีกอย่างหนึ่งคือปฏิบัตินักข้าราชการนั้นจะต้องอาศัยเห็นคำสั่ง
จากทางราชการเป็นหลักปฏิบัตี ส่วนความในใจอาจเป็นอีกทางหนึ่งที่จะ
ช่วยให้งานรวดเร็วขึ้น ส่วนที่กระชั้นใกล้กันที่นักใดโดยไม่ได้ของฟังอะไร ก็เป็น
ความตั้งใจดีฝ่ายหนึ่ง และเขาจะไปเป็นความยุติธรรมอีกฝ่ายหนึ่ง

นายโสภณ สุภวัระ (ขอนแก่น) : ไม่ใช่ว่าสัญญา สัญญา
ในวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๔๘๕ เรื่องสัญญาแนบไม่ใช้ คือเรื่องที่จะพิจารณาว่า
สัญญาแนบผิดหรือไม่ แต่เรื่องนี้เป็นประชาชนเขาออกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ใน
กระทรวงมหาดไทยถึงสิ้นบนเขา ๒ หมื่นรังหรือไม่ ท่านกลับปากกับข้าพเจ้าว่า
อะไรได้ พอมาในกระทรวงมหาดไทยแล้วไม่ทำ จะทำอะไร เพราะอะไร

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ดูการอื่นใดมันไม่ใช่ทางรัฐมนตรีจะตั้งข้อได้ คิดหนัก ถ้าท่านได้รับตำแหน่งอย่าง
นี้ ท่านตั้งจะว่าดูการว่าจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือว่าต้องประจำ
จังหวัด และอีกคำเห็นการ ในข้อความการถึงสิ้นบน ๒ หมื่น ข้าพเจ้าไม่
ทราบ และกำลังได้ส่วนอยู่เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งข้อไปของคุณเพ็ง ถึงประเพณี
เรื่องปลงศพความเดือดร้อนของราษฎรที่เจ็บป่วยหรือชรา ความกระทรวง
พาณิชย์

นายเพ็ง สิมประพันธ์ (สโงทัย) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ถามรัฐบาลจากการกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้ไป

คือปรากฏว่าการทำนอกรายการโดยนักทวิไปส่งแจ้งผิดถูกคดี จน
ถึงเดือนหนึ่งเป็นเดือนที่ควรได้ทำนาเสร็จสิ้นแล้ว แต่กลับไม่มาทวนและ
ส่งก็ไม่ทวนตามฤดูกาล จึงทำให้ราษฎรโดยทั่วไปยังไม่ได้อานาจนถึงกับ
แตกเป็นพักคละเน่ได้ความในเคื่อนั้นจะนำมาส่งมากทำให้ชาวนาไม่สามารที่จะ
ทำนาได้เต็มจำนวนที่ควรจะทำแต่ละหัวไม่ได้เป็นส่วนมาก เมื่อเหตุการณ์เป็น
เช่นนี้ข้าพเจ้าเป็นหัวราชการทำนาไม่ได้ จะได้รับความเดือดร้อนถึงกับอด
หยากโคทวิๆไป และชาวแกว่งมีอีกขายไปหมดสิ้นแล้ว เหลือไว้บ้างก็พอ
จนถึงฤดูข้าวออกใหม่ แต่ก็ปรากฏว่าราษฎรจะทำไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงขอ
ถามรัฐบาลว่า

๑. จำนวนชาว ในต่างจังหวัดที่กำลังจะเข้ากรุงเทพฯ - กทม. อยู่ในเขต
จะตั้งวังในเสียของคราว จะตั้งโรงไฟให้เหลือของกับจะเกิดความเดือดร้อน
ของราษฎรอันจะเกิดความขัดแย้งกันระหว่างจังหวัด ถ้าเหลือของแล้วจะนำ
มาจะได้หรือไม่

๒. การตั้งชาวออกตามประเทศ ศัพท์ของพนักงานประจำชาติ
ก็จำเป็น และถ้าชาวภายในประเทศไม่มีพอกับคน เมื่อเหตุการณ์เช่น
เกิดขึ้น รัฐบาลจะทำอย่างไร

๓. การอนุญาตชาวเสื่อมคุณภาพออกนอกประเทศที่เป็นทางเดียวกัน
อยู่ในเวลานี้รัฐบาลจะได้อะไร

นายเทพ โชตินุชิต รัฐบาลตรี : ก่อนที่กรมจะขอตอบกระทู้
นี้ เนื่องจากมีกระทู้ของท่านผู้ถามอยู่นอกกระทู้หนึ่ง ซึ่งไม่ใช่วาระ
ของกรมนี้ คือเป็นวาระคราวประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๑๒ แล้วเป็นกระทู้
ความด้วย ซึ่งเป็นกระทู้ข้อที่ ๒ ของคราวหน้า เป็นวาระที่ ๑๓
๒๕/๒๕๑๒ ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับหมอก และเกี่ยวกับหมอก โดย

เฉพาะ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านประธานกต หรือท่านผู้ถามกต อันมี
ให้กระทรวงนั้น ได้คอยแล้วกรวดเทียวให้กระทรวงแจ้งแล้วก็จะเรียบร้อยโดย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านเจ้าของกระทรวง รัฐบาลจะขอตอบรวม
กัน ว่าจะอย่างไร

นายเพ็ง ลิมประพันธ์ (สุโขทัย) : สมดังตั้งว่า รัฐบาลไม่
เข้าใจกระทรวง เพราะกระทรวงนี้เกี่ยวกับหัวเมือง แต่ว่ากระทรวงนี้เกี่ยวข้องกับ
คุณภาพเป็นของหนึ่งซึ่งผมจะชักถามต่อไป เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องชาวเลื่อม
คุณภาพ ถ้าทำเช่นผมเห็นว่ารัฐบาลเอาเปรียบราษฎรมากกว่า เพราะฉะนั้น
ขอให้ตอบกระทรวงนี้ก่อน แล้วตอบกระทรวงเลื่อมคุณภาพต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : เจ้าของกระทรวง ขอรองให้ตอบกระทรวงนี้ก่อน

นายเทพ โชตินิขิต รัฐมนตรี : ความจริงไม่ได้เอาเปรียบ แต่
เพื่อให้เสร็จกันเสียทีเดียว ในข้อ ๓ ท่านผู้ถามก็รับว่าเกี่ยว เพราะว่าข้อ ๓ ว่า
“การอนุญาตชาวเลื่อมคุณภาพออกนอกประเทศ ที่เป็นทางเดียวกันอยู่ใน
เวลานั้น รัฐบาลจะได้หรือไม่” โดยคำถามเพียงเท่านี้ ท่านผู้ซักถามก็จะชักออก
หลายข้อ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับชาวเลื่อม กล่าวไม่ตองถาวรก็ไม่ว่า ผมก็จะตอบ
ตามคำถาม แต่ถ้าตองถาวรเพื่อความเรียบร้อยก็ให้เสร็จในคราวเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทน : ทว่ารัฐบาลมีมติจะตอบหรือไม่ตอบก็ได้
แต่ถ้าหากว่าเขาประสงค์ เช่นนั้นก็ไม่ปรกติ

นายเพ็ง ลิมประพันธ์ (สุโขทัย) : ผมทราบว่าการรัฐมนตรีพยานชัย
จะเรียงในเรื่องตบชาวเลื่อมคุณภาพ แต่ผมอยากจะเรียงไว้ก่อนหนึ่งว่า ข้อ ๓
ที่ถามผมว่าการอนุญาตชาวเลื่อมคุณภาพ ส่วนผมคงจะทราบแต่โดย
สำหรับในกระทรวงนี้ถ้าจะให้ชักออกนอกหรือไม่ ส่วนเรื่องชาวเลื่อมคุณภาพ
เรื่องตบชาวเลื่อมผมจะได้ชักต่อไป เพราะฉะนั้นผมขอตอบกระทรวงนี้
ก่อน

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีมอบ

นายเทพ โชตินุชิต รัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบกระทู้ของท่านผู้

แทนสภาผู้แทนเฉพาะคำถามกระทู้ว่าอย่างนั้น ถูกทำมาป็นอันที่จริง ถูกส่งแต่ถึงจังหวัด
แสดงเขตวันที่ ๑๕ กรกฎาคมเป็นต้นนามส่งตกท่ว ๆ ไปแล้ว กระทรวง

พาณิชย์และกระทรวงเกษตรฯ ได้ร่วมกันพิจารณา พร้อมกับ ผู้จำหน่าย แล้ว
เห็นว่า ถ้าหากภายใน ๒ เดือนยังมีส่งตกท่ว ๆ ไปเป็นปกติแล้ว การทำนา

ปลูกไม่น่าวิตก และทางรัฐบาลก็ได้เตรียมการช่วยเหลือชาวนาใน
เรื่องข้าวปลูก และเรื่องการส่งนํ้าในการทำนาแล้ว เพราะฉะนั้นข้อความ

ข้อ ๑ ชาวในต่างจังหวัดที่ขนมาสู่กรุงเทพฯ คงจะออกไปตามปกติ ไม่จำ
เป็นต้องส่งร้งบริเวณาน

๒. การส่งข้าวออกต่างประเทศตามข้อผูกพันกับสหประชาชาตินั้น ถ้า
รัฐบาลเห็นว่าหากส่งออกมากไปจะเกิดขาดแคลน ข้าวบริโภค ภายในของเรา
วัน อาจจะต้องจำวนลงเมื่อใดก็ได้

๓. การส่งข้าวเสี้ยน ฮีลเฟสเคดโรซี่ ไม่ใช่เป็นทางเดียวกัน ข้า
เทศานเป็นข้าวของรัฐบาลซึ่งซื้อไว้จากหอการค้า และรัฐบาลตั้งออกไปตาม
สำนักงานข้าวเพื่อได้เงินมาต่างประเทศมาเป็นของรัฐบาล ไม่ใช่ว่าบุคคลผู้
หนึ่งผู้ใดเอาผลประโยชน์

นายแพ่ง ลิ้มปะพันธ์ (สุโขทัย) : สำหรับข้อหนึ่ง ข้าพเจ้า

อยากจะทราบคำถามที่รัฐบาลได้เตรียมพันธุ์ ข้าวปลูกและเตรียมการช่วยเหลือ
ราษฎรข้อย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ชัดชองในการที่รัฐบาลได้เตรียม แต่ข้าพเจ้า

อยากจะขอชี้ข้ออย่างนี้คือว่า ถ้าหากว่าเหตุการณ์ นเกิดขึ้นโดยราษฎรตาม
หัวเมืองอีกคิดขาดแคลนจริง ๆ แล้ว รัฐบาลเตรียมการช่วยเหลือไว้สำหรับ

เลี้ยงพอจริง ๆ หรือไม่ นั้นขอยกให้ข้าพเจ้าต้องการทราบและขอข้อหนึ่ง การ
ส่งข้าวขอยกต่างประเทศโดยขอยกพันของสหประชาชาติ ที่ว่าข้าวไม่พอกับ

จำนวนแล้ว รัฐบาลจะลดจำนวนน้อยลง ทั้งนี้หากว่าชาวในเมืองไทยไม่

พอจริง ๆ แล้ว รัฐบาลจำเป็นต้องตั้ง รัฐบาลจระหนกถึงของประชาชน
มากหรือจะหนักถึงสหประชาชาติมาก. นักข่าวเจ้าต้องทราบ

ข้อ ๓ ในเรื่องการขมขายซาก เต็ม คุณภาพออก ไปนอก ประเทศนั้น
รัฐบาลบอกว่าเป็นซากของตั้งใดก็ตามที่สหประชาชาติแนะนำ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าอยากทราบว่าชาวอเมริกันจะตั้งใดหรือไม่ แต่ถ้าหากว่ารัฐบาล
จะตั้ง รัฐบาลตั้งเปิดโอกาสให้ใครได้มองหากันหากถ้าถ้าจะมีคนในข้อคน
สักเอาซากออกอย่างนั้น รัฐบาลจะปลงกันใดหรือไม่

นายแพทย์ ไซเดนฮิล รัฐบาลเตรียมคำชี้แจง

ของท่านว่า ปัญหาในเรื่องการขมขายซากนั้นหาคนมาใส่เครื่องการใจจริง ๆ หรือ
เปล่า แต่ขอในใจกระทรวงพาณิชย์กระทรวงเกษตร การรัฐบาลเตรียมคำชี้แจง
ซึ่งเป็นคนพูดทุกคน ผมขอรับเขี้ยวอันใดที่ขมขายของในใจของหน้า
เดือนแล้ว และกระทรวงมหาดไทยกระทรวงมหาดไทยได้เรียกผู้ชำนาญการ
พาณิชย์ เรื่องผู้พาหรือคนขมขายซาก ๆ เหล่านี้ว่า ถ้าหากว่าผู้พาเป็นอย่าง
เราจะมิวิตหาอย่างไร ด้วยเห็นผู้ชำนาญการผู้พาและเจ้าหน้าที่กองคลัง
แล้ว ทั้งแรกตั้งงบประมาณไปเป็นจำนวนเงิน ๖ ล้าน ๖ แสนบาท ค่าชาว
ปลัด ๕ ล้านเครื่องคิดหัด ๒ ล้าน และค่าพาหนะของเจ้าหน้าที่กองคลัง ๖ แสน
และขอเรียนในท่อนว่า รัฐบาลได้เตรียมเรื่องขมขายซากในวงหน้าแล้ว แต่ถ้าหากว่า
มีอะไรเกิดขึ้นนอกจากนั้นกว่าไปกรรมของเร เราได้พยายามทุกวิถีทาง
ทั้งปัญหาข้อ ๒ ท่านบอกว่าการตั้งซากออกนอกประเทศนั้น รัฐบาล
จระหนกถึงของประชาชนมากถ้าหรือหนักถึงสหประชาชาตินั้น เรื่องนี้ก็เป็นของ
ธรรมดา บ้านของเราเรารัก ถ้าประชาชนขมขายซากแล้วเกิดกระดืบกับขมขาย
ไม่ให้ออก และไม่ได้มีการขมขายกันเหมือนเมื่อครั้งตั้งปัญหาเดิมแบบ เรา
หมดการแล้ว ถ้าเมื่อครั้งหรือ ๆ รัฐบาลขอรับของจะไม่ได้เป็นอันขาด

ข้อ ๓ ปัญหาเรื่องซากเดือนนั้น ท่านบอกว่าจะตั้งใดหรือไม่ คืองาน
จริงใด แต่เมื่อเราตั้งไปแล้วได้ประโยชน์ ไม่มีเสียหาอะไร

ชาวคนไทยซึ่งตั้งประชากรเขาไมเอ เขาคนเขาไมเอแดงพวกเรา
 ก็ไม่ยอมยกกัน เพราะเขาต้องการชาวต เมฆชาวคนไทยก็แดงพวกเรา
 จะต้องการกันหรือ พวกเราไม่อยากจะกินกัน แต่ว่าชาวเมืองนอกเขายัง
 ต้องการอยู่ ยังต้องการจะกินชาวต กูก็เป็นชาวที่เสียดๆ เพราะฉะนั้น
 จึงพิจารณาเห็นว่าเราไม่ต้องการจะกินชาวตแดงลงไปเสียดีกว่า แต่ว่า
 ยังมีปัญหาข้ออื่นหนึ่งว่า คือปัญหาเรื่องการตั้งชาวต ทางคณะรัฐมนตรี
 ได้มีมติว่ามติแล้วว่าชาวตจะตั้งไปนั้นจะทำอย่างไรได้บ้าง เป็นเรื่อง
 ใครจะว่าอะไรไม่ได้เพราะไม่เป็นการเสียหาย ถ้าจะตั้งแล้วก็ได้ไป เป็น
 เป็นข้ออื่นหนึ่งรัฐบาลนี้คิดค่อยแล้ว

นายเพ็ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) :

ดำหรับข้อ ๒ และข้อ ๓
 นั้น ข้าพเจ้าจะไม่ขอเรียนซักถามออกไป แต่ว่าข้าพเจ้าอยากขอเรียนถาม
 ในข้อ ๓ ตามที่ทางรัฐมนตรีผู้ตอบกระทู้ ได้ตอบว่า ในเวลานี้รัฐบาล
 ได้เตรียมใจพร้อมแล้วนั้น แต่ในขณะปรากฏอาการทำนาในบางจังหวัด
 นั้น ถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นว่ายังไม่ได้ผลเลย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเรียน
 ตามที่ทางรัฐมนตรีผู้ตอบกระทู้ ว่า แม้แต่ในจังหวัดสระบุรี ซึ่งทางรัฐมนตรี
 เป็นผู้แทนขอ มันก็ยังปรากฏอาการทำนาก็ยังไม่ได้ผลเลย เรื่องทำนา
 รัฐมนตรีได้ทราบบ้างหรือไม่ และในจังหวัดร้อยเอ็ดก็เช่นเดียวกัน คือยังไม่
 ได้ผลเช่นกัน และทางภาคอีสานก็ยังทำไม่ได้ผล เพราะฉะนั้น ขอเรียน
 ตามที่ทางสภาผู้แทนราษฎร ได้ถามหรือไม่ว่า จะช่วยเหลือนายกรัฐมนตรีอย่างไรบ้าง

นายเทพ ไซตบะชิต รัฐมนตรี : เรื่องนี้รัฐบาลซึ่งโดยเพราะ
 กระทรวงนครบาลเรื่องทำนาก็กลายเป็นความจริง ทั้งนี้เพราะว่าทาง
 ภาคอีสานในเวลานี้ฝนแล้ง และในภาคอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน และในขณะ
 นี้ รัฐบาลในเวลานี้ได้คำนึงถึงแล้วว่าจะได้ราวเพียง ๔๐ เปอร์เซ็นต์

เท่านั้น และรวมทั้งในภาคกลางนั้นคงจะโคจรประมาณ ๕. เปรอเซ็นต์ แต่ว่า
ถ้ามีฝนตกลงมาตามทีละวันได้นั้น แต่จนบัดนี้รู้สึกว่าในภาคกลางนั้น
แล้ว โดยเห็นรวมทั้งประเทศก็คงจะโคจรประมาณ ๖๐ เปรอเซ็นต์ ส่วน
ภาคอีสานเราก็คงขวย ซึ่งไม่ใช่ชาวอีสานคนเดียวเท่านั้น อย่างอื่นด้วย นขอ
เรียนว่าอย่างนี้

นายเพ็ง สิมประพันธ์ (สุโขทัย) : สำหรับกรุงเทพฯ ไม่ฝังตั้ง
และโดยเฉพาะกระทรวงของเราเราคงจะไม่อยู่ในข้อความอันเดียวกันแล้ว ขอถอน
เสียด้วย

ประธานสภาผู้แทน : กระทรวงไปของ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์
เรื่องการปราบปรามโจรผู้ร้าย ตามกระทรวงมหาดไทย

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ก่อน
ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คงคือไป

๑. เมื่อวันที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน ค.ศ. นี้ โคมโจรผู้ร้ายจำนวนหนึ่ง
ชาวอุบลราชธานี ครุฑ โบน ครอบมือ ทหารปล้นรถยนต์ โดยตำรวจเดินบนถนน
สายประชาธิปไตย ระหว่างเขตจังหวัดตากคิดคดกบจับหวัดลำปาง ตอน
ตำบลแม่จันตึก อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก รัฐบาลทราบหรือไม่ และ
ได้จัดการสืบสวนจับกุมผู้ร้ายรายนี้ไปแล้วประการใด

๒. ปรากฏว่าในเขตหมู่บ้านต่าง ๆ ในตำบลแม่จันตึก แม้ย่างองค์
อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก เป็นที่ตั้งศูนย์ของหมู่โจร มีนักเลงประจำ
อยู่เป็นถิ่น ๆ มีชาวชนชั้นมัธยมซึ่งได้ไว้ในระหว่งสงคราม พวกคนมีอาชีพทาง
มณฑลคณิก ปล้นเรือแพทางลำน้ำ และปล้นรถยนต์คนเดินทางไปมา
บนถนนสายประชาธิปไตยอยู่เนื่อง ๆ นับเป็นเวลาสิบ ๆ ปีมาแล้ว เป็นเหตุเกิด
รอนกบผู้จิวักเป็นอันมาก รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ เพื่อความร่มเย็นจะ
มีทางแก้ไขประการใด

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
เรื่องขอขอประธานโดยท่านสมาชิกผู้ตั้งกระทู้ถาม เพราะเป็นเรื่องที่อยู่ใน

ระยะทางที่ไกล ๆ และกำลังซื้อต่ำอยู่ เพราะฉะนั้นมีข้อสังเกตว่า
จะคอยให้ท่านทราบ เพราะฉะนั้นขอประทินไทยได้เร็วทันแล้ว

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ถ้าบัง) : ถ้าเช่นนั้น ขอให้เลื่อนการพิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : กรณีข้อไปของคุณผู้ตั้งนั้น พึงฝาก เรื่อง
การสร้างทางหลวงแผ่นดิน

นายสุวัฒน์ พูนลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตาม
รัฐธรรมนูญการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. คือปรากฏว่ามีการสร้าง สะพานทางหลวง แผ่นดินด้วย บ้านใน
-ร้อยเอ็ดเป็นจำนวนมากทั้งในฤดูฝน เหตุใดจึงไม่จัดสร้างให้เสร็จก่อน
ฤดูฝน และควรเร่งรัดให้เสร็จโดยเร็วได้หรือไม่

๒. ทางหลวงแผ่นดินด้วยบ้านใน - ร้อยเอ็ดนั้นได้สร้างมาแล้วหลาย
ปี หันมรดกบางตอนแทบไม่เหลือ และคงความดีก็หมดเสียก็ไป จะ
ซ่อมแซมเป็นการใหญ่ได้หรือไม่ และเมื่อใดจะลงมือ

๓. ทางหลวงแผ่นดินตามโครงการ ๕ ปีสำหรับร้อยเอ็ดไปข้างหน้าเอง และ
สายร้อยเอ็ดไปพนมไพร จะลงมือสร้างก่อนเมื่อใด ขอให้ลงมือในปี ๒๕๒๒
จะได้หรือไม่

นายปฐม โภชแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
กระทู้ถามข้อ ๑ และข้อ ๒ เกี่ยวกับข้อเท็จจริงเป็นระยะทางไกล เพราะฉะนั้น
กระทรวงคมนาคมขอภัยแก่ท่านสมาชิกผู้ตั้งกระทู้ถามด้วย ในหตุที่ไม่
สามารถจะตอบกระทู้ได้ ในอนัน เพราะเหตุว่าได้ถอนไปเมื่อวานซึ่งเนื่อง
ทั้งเจ้าหน้าทที่รายงานมาบอกกล่าวถึงข้อสงสัย ก็คงขอประทินไทยขอ
เลื่อนไป

นายสุวัฒน์ พูนลาภ (ร้อยเอ็ด) : ในการที่ท่านรัฐมนตรีขอ
เลื่อนไปนั้น สมัยนั้นขอ

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋คือไปของคุณเทียม ไชยพันธ์ เจ้า
จงกระตุ๋ไม่มาจะไม่ได้นอบหมาย เป็นอันผ่านไป กระตุ๋คือไป คุณใหญ่
ศวิตชาติ เรื่องการคืนอาชญาบัตรทางการเรียกเก็บจากประชาชน

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นกรสวรรค์) : ขาพเจ้าของกระตุ๋คว่น
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. การที่รัฐบาลได้เรียกอาชญาบัตรมาจากราษฎรมาเก็บได้ ในคราวฉุกเฉิน
นั้น บัดนี้การฉุกเฉินก็หมดไปตัวผู้สมยอมของเจ้าหน้าที่แล้ว เหตุใดจึงไม่คืนป็น
ที่เอาของราษฎรมายึดไว้ให้แก่เจ้าของโดยชอบด้วย

๒. การกระทำของรัฐบาลดังที่เป็นอยู่นี้ รัฐบาลเห็นเป็นการชอบ
และการควรแล้วหรือ และการกระทำเช่นหรือที่รัฐบาลถือเอาเคารพในสิทธิ
ของราษฎร

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
สำหรับกระตุ๋ทางการกระทรวงมหาดไทยได้รับไปพิจารณาอยู่แล้ว และได้
เรียกเรื่องมาสอบดูแล้ว และเป็นเรื่องที่ยังไม่ละเอียดเรียบร้อยพอ เพราะ
ฉะนั้นจึงจะตอบให้ทันในคราวนี้ไม่ได้ หวังว่าคราวหน้าจะได้ตอบให้ได้

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นกรสวรรค์) : เรื่องที่ข้าพเจ้าถามไม่ใช่
เรื่องขอเท็จจริงมาถกเถียง ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะให้รัฐบาลต้อง
เอาข้อเท็จจริงมาถกเถียง ข้าพเจ้าถามแต่เพียงว่าเคยจนเสร็จแต่ก็ทำไมไม่คืน
ให้ และการไม่คืนนั้นเป็นการที่รัฐบาลเคารพสิทธิของราษฎรแล้วหรือ ซึ่ง
ความจริงไม่ต้องไปสอบสวนเลย ตอบว่าวิธีการของรัฐบาลนั้นเป็นการเคารพ
หรือมีเหตุผลประการใดหรือว่ารัฐบาลจะไม่ตอบอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่อยาก
จะให้เถื่อน ตอบมาหรือไม่ตอบก็ได้

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ถ้าถามถึงความประสงค์แค่เพียงเท่านั้น ข้าพเจ้ายินดีจะตอบให้ ในเรื่องป็นที่
เก็บมาเมื่อครั้งประกาศภาวะฉุกเฉินนั้น ทางเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทย

ได้เตรียมจะกระทำ และจะเก็บเฉพาะปันบางชนิดซึ่งไม่สมควรจะกิน นอกจากนั้นจะส่งคนให้ตามที่ได้สำรวจแล้ว

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : คำตอบของท่านรัฐมนตรีมหาดไทยนั้น ข้าพเจ้าพอใจ มีอยู่คำหนึ่งที่ว่าจระเข้ให้ แต่จระเข้ให้ ถ้าโดยเฉพาะปันบางชนิด อย่างจระเข้รวมเสียด้วยว่าชนิดจระเข้ไม่กินให้กินปันชยางไร

พลโท มังกร พรหมโยธีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือปันทรายแดงจระเข้ไม่กินให้ ปันทรายแดงข้าพเจ้าจำชื่อไม่ได้ มีพวกดินอะไรวางคน ๒-๓ ชนิด ซึ่งผมพยายามมากก็จระเข้ไม่กิน นอกจากนั้นการกินให้ เราคิดจระเข้กินให้ไปเลย ถ้าไม่กินให้จระเข้ไม่กิน แต่ก็ได้คงงบประมาณสำหรับซื้อให้แล้ว และทางงบประมาณก็ได้หาเปรียบประชาชน

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : เนื่องจากคำตอบของท่านรัฐมนตรีมหาดไทยคงจะตรงกับความรู้สึกของข้าพเจ้าอยู่แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าชนิดของจระเข้ปันให้โดยคนมานาน มีไม่มากนัก และท่านรัฐมนตรีมหาดไทยก็เป็นทหารมา จระเข้ทราบได้แต่จระเข้ปันอะไรขายแรง อย่างป็นดินมาซูก้า ปันถั่ว ไข่ไรเหล่าน ข้าพเจ้าคิดว่าบุญสุนันทาว่าเป็นปันทรายแดง และสัตว์ปันให้โดยเลี้ยงจระเข้ไม่กินของ แต่ปันที่ค่าปลุกค่าบดกรนตัวไม่แพ้กัน รัฐบาลจระเข้ใหม่ ถ้าไม่กินก็ขอเท็จจริงที่ปรากฏแล้ว ถ้าผู้ขาย รัฐบาลก็ไม่สามารถเก็บได้ ถ้าขายจระเข้แล้ว รัฐบาลก็เรียกเก็บหมด ข้าพเจ้าอยากทราบว่าท่านจะยอมออกหรือไม่ ถ้าจะกินหรือไม่กิน

พลโท มังกร พรหมโยธีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ได้เรียนท่านสมาชิกผู้แทนแล้ว เราจะคิด จะซื้อให้ถ้าอย่างไหนไม่จระเข้ให้ ถ้าอย่างไหนจระเข้กินก็จระเข้ให้ เพราะฉะนั้นจึงขอประทานโทษ ครอบคลุมจะเสียไม่ได้ นอกจากนั้นผมเคยมีคำสั่งสำหรับช่างถลุงแร่บดแร่ไว้ อีก ยังมีอีกหลายอย่างด้วยกัน ถ้าจะซื้อบดกันเวลานั้น ท่านจะถือโดยวิธี

ต่อไป อย่างไรก็ดี จะได้พิจารณาเพื่อความเป็นธรรมเฉพาะอาชญากรรม
นายใหญ่ สวัสดิชค (นครสวรรค์) : อีกนัยเดียว คือว่า
กำหนดคดีพิจารณาอื่น ก็ได้พิจารณาจนมานานแล้ว กำหนดเวลาทำ
รัฐมนตรีพิจารณา นั้น ประมาณสักหกเดือน ทว่าจะได้พิจารณาให้เสร็จสิ้นไป

พลโท มังกร พรหมโยธา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ในเบื้องต้น คือเราอยากปล่อยไปเมื่อเรามีงบประมาณสำหรับซื้ออาวุธทาง
รัฐบาลจะซื้อเอาได้ไม่คนที่เพราะเป็นอาวุธที่มีพิษร้ายแรง เมื่อเป็นดังนี้แล้ว
จึงจะบอกได้ว่ากำหนดเวลาไหนยังไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามจะต้องคนให้ และ
ที่จะซื้อเมื่อมีงบประมาณพอที่จะซื้อได้

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งข้อไปของหลวงระดับประจักษ์ความ
เรื่องสะพานรถไฟข้ามโคกนาคคกตยา ตามรัฐมนตรีว่าการคมนาคม

หลวงระดับประจักษ์ความ (นครราชสีมา) : ข้าราชการของ
กระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

สะพานรถไฟข้ามนครราชสีมาระหว่างกิโลเมตรที่ ๒๔๗-๒๔๘ ก่อสร้าง
โคกกรวด ขอบสะพานสูงและแคบชนิดรถไฟมาก คนโดยสารเหยียบและ
นั่งยื่นออกไปนอกเบาะคกตยา ๓๐ กว่าคนมาตลอด ขอเรียนถามว่า ท่านทราบ
หรือไม่ ถ้าทราบขอให้ท่านจัดการแก้ไขหรือขอสะพานที่จะขึ้นมาเบียดคน
ตกไปคายนอกเสีย ให้เหลือช่องสะพานเหล็กเปล่า ๆ จะได้พร้อม ถ้าไม่ได้
ท่านจะจัดการแก้ไขอย่างไรต่อไป

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
เรื่องสะพานรถไฟข้ามโคกนาคคกตยา มีเคยรถได้มานาน เป็นสะพานรถไฟซึ่ง
ได้สร้างตามมาตรฐานของการรถไฟมาก่อนสงครามแล้ว แต่ก่อนมาก
ที่คนชนขอบสะพานรถไฟนั้นผู้โดยสารไม่ค่อยจะมี เพิ่งปรากฏการณ์อันภายหลัง
สงครามเป็นอันมาก เพราะเหตุว่าชาวเขตนครโดยสำราญของจังหวัด
โคกสูง ได้เกิดเรื่องชนคนชน ขอบสะพานนั้นไม่ได้มีเฉพาะแต่สถานีโคกกรวด
แห่งเดียว มีทั้งจังหวัด นครราชสีมา ซึ่งถ้าหากแก้ไขซ่อมแซมแล้วจะ

เงินงบประมาณถึง ๑๐ ล้านบาทเศษ แต่อย่างไรก็ดีสะพานรถไฟเหล่านี้
หากจะสร้างใหม่หรือจะจัดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบางสะพาน ก็จำเป็น ต้อง
เปลี่ยนทั้งสะพานเลย เพราะการวิธซ่อมสะพานมันมีการยึดเหนี่ยวกัน ถ้า
รื้อก็ต้องรื้อหมด ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ด้วยเหตุนี้ทางกระทรวง
คมนาคมจึงเห็นอย่างนี้ไม่ควรแก้ไขสะพาน เมื่อไม่แก้ไขแล้วจะหาอย่างไร
กระทรวงคมนาคมก็คิดว่า ตามรถโดยสารมากพอแก่ความต้องการ และผู้
โดยสารได้โดยสารไม่ขัดข้องข้างนอกแล้ว การที่คนชนสะพานก็ควรจะหายไป

หลวงธรรมประจันตคาม (นครราชสีมา) :

ข้าพเจ้าขอชี้แจง
ไม่ว่า สะพานในประเทศไทยทั้งหมดนี้ถึงร้อยกว่าสะพานไม่มีเหตุ แต่เห็น
เฉพาะสถานีครราชสีมาถึง ๑๐ คน เฉพาะโคกกรวด เพราะขณะนั้นเมื่อทางรถไฟ
ถึงจุดคนเดินก็เห็นว่าเป็นของจำนวนมาก เพราะขณะนั้นเมื่อทางรถไฟ
บางสะพานที่เห็นคน ท่านบอกว่ามีร้อยกว่าสะพานเงินกว่า ๑ ล้าน เพราะ
ขณะนั้น สะพานหนึ่งกรวด ๑ หมื่นบาทนะ จุดคน ๑๐ คน ท่านคิดเป็นราคาเท่า
ไร และท่านจะคิดแก้ไขไหม และท่านจะคิดแก้หรือไม่ว่าสะพานที่จำเป็นคือ
เฉพาะที่โคกกรวด ข้าพเจ้าไม่ถามถึงร้อยสะพาน ท่านจะมีข้อแก้ไขอย่างไรนอก
จากจะขอเพิ่มรถให้มาก ๆ

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :

สะพานความเจริญกรรมไม่ยากจะถึงว่าก่อนไม่มีเหตุ เพราะเหตุความ
เหตุคนตรวยทุกครั้งก็คนไปชนสะพานตาย ก็เคยมีกรวด ของท่านผู้แทนปฏิ
กรรมมาได้ แต่กรรมรถไฟก็รายงานมาละก็ แทนก็เคยขอ ให้แก้ไข ทาง
กระทรวงคมนาคมก็ได้ออกไปใจความอย่างนั้น แต่ว่าดังอย่างนั้นคิด เมื่อถึง
สะพานจะได้เปิดหอคันตรวยขึ้นให้ทราบว่าจะสะพานเป็นที่อันตรายด้วย ก็ให้
ประชาชนที่โดยสารรถไฟได้สำนึกและรู้ ถึงว่าตรงนั้นเป็นอันตราย จะได้ระมัด
ระวัง ก็เห็นว่าเพียงพอกับคนโดยสารที่ขยับคานก็คงไม่อันตรายอะไร

หลวงพระบางประจันตคาม (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอชก้อกว่า
ถ้าเมื่อหากเพิ่มรั้วโดยสารรั้วแล้วและสกัดคงตายในสะพานยังมี ทานจรด
สะพานคงคามกระทำ ตามของข้าพเจ้าจะได้อภัยไม่คือเมื่อเพิ่มแล้วคงตายอีก
นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ;
ถ้าหากว่ากระทรวงคมนาคมได้จัดการแก้ไขทุกจุดทางแล้ว ยังเกิดการตายอีก
ทางกระทรวงคมนาคมก็จะแก้ไขสะพาน

ประธานสภาผู้แทน : กระทรวงไปของนายทองคำ อิศราวิชิต
เรื่องเพื่อคัดคิดไม่ทำฟันสัง ไตรศัฟ การกระทรวงเกษตรราชการ

นายทองคำ อิศราวิชิต (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
คุณถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ ดังต่อไปนี้

ท่านทราบหรือไม่ว่าในระหว่างเดือนเมษายนถึงกัน มษายน ถึงเดือน มิถุนายน
พืชม้าบางชนิดโตผิดปกติไม่ลึกซึ่งเป็นไม้นอกตงอนและทงหัน ขยายสูงให้
แก่กรมรถไฟอย่างเปิดเผย จะเห็นได้พอพืชม้าโตนาฟัน ไม่ลึกมากองไฟ
ข้างทางรถไฟความถี่ต่าง ๆ ในเขตจังหวัดลำปาง แพร่ และอุตรดิตถ์
เป็นต้น ซึ่งเป็นการทำลายทรัพย์สินมูลค่าของชาติอย่างมาก ทั้งนี้ข้าพเจ้า
จึงขอเรียนถามว่า ท่านจะมีนโยบายป้องกันมิให้ไม้ดังกล่าวงอกผิดปกติขยาย
เป็นพื้นให้แก่กรมรถไฟ อย่างไรหรือไม่

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ :
กระทรวงเกษตรราชการขอตอบกระทู้ คุณของท่านผู้ถามว่า ไม้พวกนี้โตผิดปกติ
ท่านเห็นด้วยตามทางรถไฟนั้น เป็นพื้นทางกรวดโดยอนุญาตให้ทากจากป่า
ที่จากใจ และทากจากป่าจากเศษไม้ปดตายไม่ที่เหลือจากการทำไม้ต้น
เอง เพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น ถ้าทงใจ ไม้ป่าก็จะงอกและเกิดไฟไหม้
ป่า อันนี้จะช่วยกรมรถไฟไหม้พื้นที่ ท่านสงสัยว่าจะมีการสกัดขอมไม้
ลึกไปทำพื้นถนน ขอเรียนว่าสำหรับป่าไม้ลึกที่เรานุญาตให้นั้น การรับเหมา
ทำพื้นถนนไม่ได้เจ้าหน้าที่ควบคุมการทำไม้พื้นด้วย และให้ข้อย ในระเบียบ
การโดยใช้ไม้ลึก ถ้าคิดดูแลรักษาไม้ลึกทอนหนึ่งเป็นราคาที่สูงกว่า ไม้เนื้อ

ทรมานเขาในคุกไปห้าปี จำเป็นอยู่แล้ว เราคงทำเสียไม่ไปเลยไม่
นอกจากมีการควบคุมเราไว้ควบคุม โหด ชาติ ถัดมาก็ได้ถอดตรา คดีรายน
ตอนไม่เสียไม่เหล่านนี้ด้วย

นายทองดี อีสราชวน (เจียงใหม่) : ตามที่ท่าน รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงเกษตรราชการได้ตอบกระทู้ ของข้าพเจ้านี้ว่า ความจริงทางการ
ได้อนุญาตให้ใช้เศษไม้ปลายไม้เพื่อ เป็นพื้น หรือว่าเกี่ยวกับประโยชน์ของ
กรรมกรไฟ ตอนนั้นข้าพเจ้าไม่เคยมอง แต่ขอเท็จจริงข้าพเจ้าขอเคยมอง ไม่ร้ายน
หากเป็นเศษไม้ปลายไม้ไม่ ดังตัวอย่างที่ข้าพเจ้าจะแสดงให้ดู

(นายทองดี อีสราชวน โดยยกท่อนไม้ให้ดู)

ไม้ขนาดคนเป็นเศษไม้หรือเปลือกไม้ ขนาดตั้ง ๒ นิ้ว เขาไปทำ
เฟอร์นิเจอร์ ทั่วๆไป ข้าพเจ้าขอขยันทว่าท่าน รัฐมนตรีขอความทราบ
คือคุณประเสริฐ ผู้ตรวจวัด ได้ไปพร้อมกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอขยันทว่า
กองอยู่ ที่สถานีเค็ดชาติ ถึงแม้ข้าพเจ้าขอทราบเรียนท่าน รัฐมนตรีว่าท่านจะ
พยายามเข้มงวดกวดขันเจ้าหน้าที่หรือไม่ ทั้งนี้ข้าพเจ้าตั้งสงสัยว่าจะต้องมี
คอร์รัปชันอย่างมหาศาล ทำไมข้าพเจ้าถึงขยันทว่าเพราะว่าไม้สักได้ถูกทำ
ลายมากพอสมควร ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอทราบเรียนตามท่านอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านจะ
กรุณาจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการสอบสวนเรื่องนี้โดยด่วนได้หรือไม่ คือไม่กอง
น้อย ที่สถานีเค็ดไชย นี้ข้าพเจ้าขอความทราบก่อน

พระช่วงเกษมศรีปลการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ :
เรื่องขอเรียนว่าเป็นข้อเท็จจริง ที่ท่านเอาท่อนไม้มาแสดงก็แสดงว่าเป็นข้อ
เท็จจริง ข้าพเจ้าไม่เคยมองว่าเป็นขนาดไม้ะไร แต่ขยันทว่ากรทำไม้ ทาพื้น
นั้นเราได้มีการ ให้อัดคอกไม้ที่เหลืออยู่ ขนาดไม้รถไฟที่แสดงนั้นอาจจะเป็นขนาด
ไม้ทามาจากตอไม้หรือจะเป็นไม้อย่างที่ท่านว่า ข้าพเจ้าก็เห็น ว่า เป็น ข้อเท็จจริง
แต่อย่างไรก็ดี ขอเรียนท่านไปสักก็ได้ตามท่านขอรับคกรมไปในวันนี้อีก

จะให้คุณทองดี ไปตัดถ้างหรือตัดครกตัด ใต้ไปตัดเราอนญาให้ใช้เศษไม้
เรื่องนั้นก็คุ้มคุณให้กวดขัน แต่กรรมกรไฟได้มาบนกับเขาว่าเขาไม่มพันธ์
ไร เราก็ได้ส่งกวดขันในเรื่องใช้เศษไม้ เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นข้าพเจ้าส่งด้วย
อย่างเรื่องที่คุณทองดีส่งด้วย เรื่องนั้นจะได้สอบสวนคุณกตทนต์ หรือขอเท็จจริง
ต่อไป

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ความจริงพูดถึงเรื่องไม่
ดังที่ถกกรรมกรพ้อคำที่มัจฉะโมกโถกมากที่ท่าสาย ความจริงโดยองความ
ก้ม แต่ข้าพเจ้าไม่สามรถจะนำมาได้ ทั้งนี้เห็นว่าเหตุการณ์ของป่าไม่มี
ขอบบพรอง ท่านจะแก้ไขได้หรือไม่ ในที่นั้นข้าพเจ้าขอโอกาสอภิปรายสัก
เล็กน้อยว่าจำเป็นอยู่เอง ถ้าคนไม่ตั้งในปีใหม่ชนวีรบุรุษประหารแล้ว แล้ว
กรรมป่าไม่ไหวป่าไม่โต แต่ทรงพ้อคำหาเป็นเช่นนั้นไม่ เมื่อคิดคนไม่เด็ก
ที่เบียดเสียดแล้ว พลอยคิดคนไม่ใหญ่ด้วย ท่านจะป้องกันอย่างไร ความ
จริงคนทระโมกมากจะป้องกันอย่างไร สันดานคนก้นไม้รู้จักข่มแล้วท่านจะ
ป้องกันอย่างไร ทั้งนี้ท่านรัฐมนตรีข้าพเจ้าเคารพท่าน ความจริงท่านก็เคยเป็น
อาจารย์ข้าพเจ้ามาแต่อดีต แต่ไม่เหล่านั้นท่าเครื่องเฟอริเจอร์ ได้ เรนชูลูกทรง
เกาะใต้ ท่านรัฐมนตรีจะเข้มงวดกวดขันบังคับกับเบรชาเจ้าหน้าที่เหล่านั้นอย่า
ให้ท้าวได้หรือไม่ เช่นอย่างที่ข้าพเจ้าแสดงต่อท่านประธานหรือกลาง สักถามือ
ก้ม อันนี้เราสามรถจะส่งร่างเฟอริเจอร์ได้ ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอทราบเงื่อนไข
ว่าท่านจะเข้มงวดกวดขันหรือไม่ ความจริงก่อนนั้นข้าพเจ้าไปหาเจ้ ข้าพเจ้าจะ
ขาย ๒๐ บาทก็ขายได้ ถ้าหากต้องการ

พระห้วงเกษตรศิลป์การ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและธิการ :
ขอขอบคุณ แต่อย่างไรก็ดี ในเรื่องกรรมกรกวดขันก็เข้าประเด็นแล้วที่จะให้กวดขัน
ข้าพเจ้าเองก็อยากจะให้กวดขัน การกวดขันก็ตั้งไว้เวลาให้โอกาสกระทรวง
เกษตรฯ เรื่องนี้รัฐบาลจะพิจารณาว่าจะทำอย่างไรที่จะให้มีระเบียบว่านับรู้ง
ป่าให้ไร่ใหม่กวดขัน อันนี้ขอรับไว้จะได้กวดขันกันต่อไป

นายทองดี อีสราชีวน (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้าขอก
ตัดใจเพียงครึ่งเดียว ตามที่ทางรัฐมนตรีขอเมตตาคงตั้งเจ้าหน้าที่ไปตรวจ
ให้แก่บรรดาพ่อค้าไม่ถือว่ามีผิดอะไรจะคิดกันไหน ๆ ความจริงข้าพเจ้ากลัว
ว่าเจ้าหน้าที่นั้นนับรวมกับพ่อค้า นางก็ไปตรวจให้เองโดยพ่อค้าไม่คงตั้ง
ตรวจล่วงหน้าใดเช่นนั้น ความจริงขอเท็จจริงก็มีถ้าจะยกงานข้าพเจ้าเกรงว่า
เวลาของสภาจะเสียไป คงขอเรียนถามว่าทางรัฐมนตรีจะรับข้อบ่งชี้
ไว้ในจังหวัดลำปาง เชียงใหม่ อุตรดิตถ์ และแพร่ หรือไม่ ถ้าจะไปสอบ
ถวมน จะสอบถวมนเมื่อไร วันไหน ขอกรุณาแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วย

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรปศุสัตว์ :
เรื่องผู้กระทำผิดเรื่องป่าไม้นั้นโดยทั่ว ๆ ไป ข้าพเจ้ารับและจะพยายามลดข้อ
เรื่องเหล่านี้ให้เรียบร้อยถวมน สำหรับข้อบ่งชี้เรื่องพนาเมืองนันท ๒๖ เมษายน
คุณทองคำ ได้จดหมายมาประหว่งหรือคงข้อตั้งเดิมมา ข้าพเจ้าก็ได้อ
เจ้าหน้าที่ป่าไม้เป็นเขต เป็นภาค ให้ส่งถวมนเรื่องนี้ ก็ได้รับขอเท็จจริงอย่าง
เมื่อคุณทองคำ ๆ ยังกัดใจขอเท็จจริง ข้าพเจ้าก็รับจะส่งถวมนให้ได้เร็วที่สุด
ที่จะทำได้ จะให้กำหนดเมื่อไร ข้าพเจ้าไม่สามารถจะรับได้ได้ แต่ว่าจะ
พยายามส่งถวมนให้เร็วที่สุด

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งข้อไป ของนายเพ่ง ดิมประพันธ์
เรื่องการตั้งชาวเขมมคุณภาพไปขายยังต่างประเทศ ถ้ากระทรวงพาณิชย์
เจ้าของกระทรวงได้มอบให้คุณภาพ ไซตุนซิดตามแทน

นายเพทาย ไซตุนซิด (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทรวง คุณตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๒ นี้ เจ้าหน้าที่ผู้ดูแล
ได้จนและ อยุติทางด้านจำนวน ๗๖๖๖ กระสอบ ซึ่งองค์การทางของกระทรวง
พาณิชย์เป็นผู้ซื้อ ขออนุญาตแทน ในนามของเอกชน ให้ตั้งชาวเขมมคุณภาพ
ไปขายยังต่างประเทศ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลได้มีความเห็นพ้องจะตั้งคนไว้ใน
ชาวท้องถิ่นคุณภาพตามที่ได้รับไว้ ในใบอนุญาตแทน ขอเรียนถามว่า

๓. ในการส่งข่าวไปขายยังต่างประเทศคราวนี้ ข้อเท็จจริงใครเป็นผู้ขออนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้เป็นตัวการในการส่งไปขาย และได้ปรากฏความเจื่อนง่าที่ส่งไปในทางไม่สุจริตในเรื่องใบอนุญาตนั้นจริงเพียงไรหรือไม่

๔. กระทรวงพาณิชย์ ได้เคยออกใบอนุญาตในทำนองนี้ครั้งแล้ว และมหัดกเกณฑ์ ในการออกใบอนุญาตให้อย่างไรบ้าง

๕. กระทรวงพาณิชย์ ได้วางหลักเกณฑ์อย่างไรว่าชาวชนิตไหนเป็นชาวเสื่อมคุณภาพและชาวชนิตไหนเป็นชาวดี และมีผู้เชี่ยวชาญในการพิสดารข่าวตามหลักเกณฑ์นั้นหรือไม่ คือใคร หากผู้กระนั้นขี้ขลาดใครเป็นผู้ช้ชขาด

๖. ใบอนุญาตส่งข่าวรวม ๓ ฉบับในรายชื่อก่เกิดเรื่องครั้งนี้ มีใครบ้างที่มีส่วนเป็นผู้รับผิดชอบในการเซ็นส่งอนุญาต หรือเซ็นกำกับใบอนุญาต และจะเปิดเผยได้หรือไม่ว่าใครเป็นผู้ตั้ง โทษใส่ใบอนุญาต ซึ่งต้องเสียค่าหกดเวลา มาดลัมเป็นรวมปี กระทรวงพาณิชย์ ได้มีหลักเกณฑ์ใดอย่างไรหรือไม่ในการที่จะใส่โทษใบอนุญาตได้

๗. เมื่อปรากฏกรณีนี้ไม่คงงาน ซึ่งส่งไปในทางไม่สุจริตเกิดขึ้นเช่นนี้ ใครเป็นผู้รับผิดชอบ และกระทรวงพาณิชย์จะดำเนินการอย่างไรต่อไป

นายเทพ โสภณชาติ รัฐมนตรี : กระทรวงพาณิชย์ขอตอบดังนี้

ข้อ ๑ ในการส่งข่าวไปให้สหประชาชาตินั้น ผู้อำนวยการสำนักงานข่าวเป็นผู้ขออนุญาตต่อกระทรวงพาณิชย์ แล้วควบคุมคนลให้ข่าวที่ได้รับอนุญาตนั้นออกไปจนถึงบรรทัดเรือเดินทะเลที่เกาะสังข ซึ่งผู้แทนสหประชาชาติรับต่อไป การส่งข่าวอันเฟ้อเกิดไร้ออกไปตามกรณีนี้ ก็ได้ดำเนินไปตามระเบียบเคยฉกฉกทุก ๆ ประการ และคนที่ผู้แทนสหประชาชาติจะรับมอบคือไปรษณีย์ไทยเดินเรือทะเล ซึ่งรัฐบาลได้รับค่าข่าวเป็นเงินตราต่างประเทศตามความประสงค์นั้น ไม่ปรากฏมีเจื่อนง่าที่ส่งไปในทางไม่สุจริตในเรื่องใบอนุญาตนี้คืออย่างไร ๆ

ข้อ ๒ ในเรื่องข่าวอันเฟ้อ ไร้อื่น ในปี ๒๔๙๑ ได้ออกใบอนุญาตให้แก่ก๊วนพิตปี ๕, ๖, ๗ คั้น, ปี ๒๔๙๒ ให้แก่เปอร์คูคไปขายแก่

เมืองโกดาก ๓,๐๐๐ คน โดยลดราคาขายลง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ สำหรับบริษัท
ไทยเคมิคอลที่เตรียมอนุญาตไปเที่ยวก่อน ๓,๐๐๐ คนแล้วเรียบร้อย มาใน
ครึ่งเกิดแรกของชนออก ๓,๐๐๐ คน สำหรับบริษัทบราซอ ๒ ครั้ง รวมทั้งสิ้น
ประมาณ ๓,๐๐๐ คน โดยมีหลักเกณฑ์เหมือนกันที่ขายให้แก่ชาวต่างประเทศ
ซึ่งกล่าวมาข้างต้น

ข้อ ๓ กระทรวงพาณิชย์ ได้วางหลักเกณฑ์ โดยสอดคล้องกับคณะผู้
แทนสหประชาชาติว่า ชาวอินโดนีเซียซึ่งเขาไม่รับชอน คือชาวซุมบะ
ตาเมตง, มัตวอนอน, มิวัง, มีโซ และรามันทุกแห่งหรือเฉพาะสิ่งหนึ่งสิ่งใด
แม้แต่ชาวรอยเหล่านปรากฏขึ้นก็เป็นอินโดนีเซีย ซึ่งบรรดาสหประชาชาติ
ไม่รับชอน กระทรวงพาณิชย์ ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาเป็นพิเศษ
โดยขอผู้เชี่ยวชาญทางเมตง คือ ม.ร.ว. จักรทอง ของกระทรวงเกษตรและการ
พาณิชย์ของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม

ข้อ ๔ ในอนุญาตส่งชาวออกนอกประเทศนั้น กระทรวงพาณิชย์
กรมการค้าต่างประเทศหรือผู้รักษากำหนดเป็นผู้ส่งชอนอนุญาต และมีรัฐมนตรี
กระทรวงพาณิชย์ผู้หนึ่ง ลงชื่อกำกับ มีการแจ้งแบบรายละเอียดเฉพาะ
กรมศุลกากรทราบด้วย ในอนุญาตชาวรายหมื่น ๖ ฉบับ นายส่ง ผู้คุมศ
วีกษาชาติแทนอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ (อธิบดีไปราชการต่างประเทศ)
เป็นผู้ส่งชอนอนุญาตรัฐมนตรีผู้หนึ่ง ผู้พรณสาร ลงชื่อกำกับ ถูกตั้งตาม
ระเบียบ ในอนุญาตนี้คือชอนอายุต่อมา หลักเกณฑ์การชอนอายุนี้ คือ เมื่อใบ
อนุญาตให้หมดอายุแล้วก็ตามใบอนุญาตยังไม่ได้ออกไปนอกประเทศ เมื่อน
หน้าทของมีอำนาจการดำเนินงานชาวต่างประเทศแจ้งชอนชอนอายุ และเมื่อ รมการ
การค้าประเทศตรวจสอบถูกต้องแล้วก็นำชอนอายุใบอนุญาตให้ อธิบดีกรมการ
การค้าประเทศส่งชอนกำกับการชอนอายุนี้ สำหรับใบอนุญาตรายหมื่นได้นักคือ
ชอนถูกต้องทุกประการ ใบอนุญาตซึ่งกระทรวงพาณิชย์ออกให้ไปแต่ยังไม่ถึง
ปฏิบัติไม่อาจออกเปลี่ยนใบอนุญาต ให้ใหม่เมื่อหมดอายุเพราะใบอนุญาต

ทุกฉบับมีเลขทะเบียน เครื่องหมายและข้อความสำหรับส่งมอบประกันของชาว
แต่ละจำนวน เพื่อดำเนินคดีในกรณีต่าง ๆ เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น

ข้อ ๕ ในกรณีชาวสยามไม่มีเหตุการณ์ส่งไปในทางทุจริต เลยแม้แต่
น้อย นอกจากเป็นความเข้าใจผิดของข้าพเจ้าทว่า อันพึงเกิดโรช จะ
เหมือนคำไทยว่า "เสื่อมคุณภาพ" หรือไม่เท่ากันเอง

นายแพทย์ ไซตินุชิต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงตามกระทู้ข้อ
๗ ข้อชกกรวมทั้งข้อ ๑ และข้อ ๒ ด้วยกัน คือคำถามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ ได้ตอบมาถึงดังต่อไปนี้คือ ท่านได้กล่าวว่าในการส่งชาว
เสื่อมคุณภาพไปยังต่างประเทศนั้น ท่านได้อนุญาตตามระเบียบการแพทย์
อนุญาตได้ แต่ว่ายังมีข้อสงสัยอยู่ว่า ถ้าในการอนุญาตให้ชาวเสื่อมคุณภาพ
รายนี้กระทำความผิดหรืออันพึงเกิดโรชนั้น แล้วทำไมเรื่องทางการจึงไม่
ประกาศให้ทราบทั่ว ๆ ไปว่า ทุก ๆ คนมีสิทธิ์ที่จะส่งชาวเสื่อมคุณภาพ
ไปนอกประเทศได้ ในฐานะที่ไม่ใช่เพียงบริษัทต้องบริษัทเท่านั้น หรือ
ประกาศให้สิทธิอันใดของประกาศทั่ว ๆ ไป คือเมื่อเกิดการประทุษร้าย
ที่ทางรัฐมนตรีได้ตอบท่านสมาชิกผู้ กยริคดีถามกระทรวง เมื่อครั้งนั้น เช่น
เป็นการเกิดขึ้นโดยไม่ด้วยสติงคามหมายที่ท่านได้ตอบแล้ว เรื่องนี้ขอพญา
อภจะขอทราบในข้อมคด

ขอตอบหนึ่ง สำหรับในข้อ ๗ นั้น ท่านได้กล่าวว่าจะส่งเขาไปโดย
พลเรือนไปเป็นพิเศษ ในการส่งชาวเสื่อมคุณภาพไม่ได้รทกลับส่งประธา
ชาติเพราะว่าเป็นชาวเสื่อมคุณภาพ แต่ว่าถ้าหากความเข้าใจในบางอัน
ในเรื่องชาวเสื่อมคุณภาพ ข้าพเจ้าได้ทราบในเรือของชาวเสื่อมคุณภาพ
ซึ่งในเรือซึ่งทางเจ้าหน้าตและทางศัลการ ได้จับและเอาไปชาวเสื่อมคุณภาพ
หน้าเพื่อตรวจ ๆ และเรือซึ่งทางกองทหารเรือรับตรวจทางเรือซึ่งได้ตั้ง
ไว้สำหรับในเรือชาวหนึ่งข้อไปนอก หรือในเรือซึ่งเรือใด ๆ และเรือ
ที่ในเรือซึ่งหน้าตั้งขึ้นแล้ว

อีกข้อหนึ่งที่ท่านได้กล่าวมา ในการขายข้าวเสื่อมคุณภาพไปยังต่างประเทศนั้นเป็นการได้ประโยชน์แก่ประเทศชาติของเรา เรื่องนี้เป็นความจริง แต่ทว่าในเรื่องข้าวเสื่อมคุณภาพเป็นเรื่องที่เกี่ยวรวงราวอันฉาวมาแต่เมื่อประชาชนตั้งได้เล็งหาไปท่านจึงได้ตั้งระบบ และถ้าในเรื่องดังข้าวเสื่อมคุณภาพนั้น ท่านว่าเมื่อเราขายแล้วก็ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศของเรา เรื่องนี้เราจะอนุญาตให้ส่งข้าวออกไปจะไม่ได้หรือ เพราะฉะนั้นจะขายข้าวแล้วจะได้เงินตราต่างประเทศเข้ามา ก็ขอว่าเมื่อเราเอาเงินตราต่างประเทศเข้ามาแล้วก็จะขายข้าวก็จะได้ไม่ได้หรือ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้คอยช่วยเหลือในข้อนี้ตามที่ข้าพเจ้า เถลถายมาในข้อนี้ตามข้อ

นายเทพ ไรต์บิชิต รัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบข้อซักถามนี้ ปัญหาข้อ ๑ ที่ท่านถามว่า ทำไมจึงออกให้เก็บรัษฎกโดยไม่ประกาศแจ้งความให้ทั่วไควกรม ท่านก็ทราบว่าเป็นเรื่องข้าวเป็นเรื่องใหญ่ และที่กระทรวงพาณิชย์ได้ออกไปให้ต่างประเทศ ๒ ประเทศ มีเปอร์เซ็นต์กับบริษัทไทย ๒ บริษัท กระทรวงพาณิชย์ทำไปโดยบริสุทธิ ๑ บริษัทไทยเคเนเวียทะเล ซึ่งรัฐบาลมีหุ้นส่วน ๘๘ เปอร์เซ็นต์อีกบริษัทบริพา ๖ เป็นบริษัทไทยแท้ ๆ ซึ่งเป็นบริษัทใหญ่ มีหลักฐานมั่นคง ที่ไม่ประกาศก็เพราะเหตุนี้ ถ้าประกาศก็ออกมาออกไปมากน้อยก็จะเห็นเรื่องใหญ่ได้และควบคุมลำบาก อย่างไรก็ตาม เมื่อใดมีเรื่องเกิดขึ้นอย่างหนึ่งไม่คาดฝันได้เคยเรียนไว้แล้วว่า คือไปก็จะประมุข เรื่องทั้งหมดกลับไป แล้วเราทำอย่างรอบคอบ ปัญหาเรื่องข้อ ๒ ที่ว่าปัญหาเรื่องภาษีอินเฟดเคตไรซ์ เรื่องข้าวเสื่อม ความจริงปัญหาเกิดขึ้นก็มีอยู่ ๒ คำคือว่าเป็นข้าวเสื่อมอย่างไร ข้าวเสื่อมหมายความว่าความเข้าใจของประชาชนเข้าใจว่ากินไม่ได้แล้วประชาชนขาดใจว่าเป็นข้าวที่ราคาตกลงมา และเราก็ไม่รับเอาไป โดยเหตุนี้เองเราเข้าใจว่าข้าวเสื่อมไร ๆ ก็ไม่เอา และราษฎรเองรับประชาชนไม่ได้ แต่ความจริงรับประทานได้ ราคาตก อินเฟดเคตไรซ์ มีน้อย มีราคาอะไรอย่างนี้แล้ว คือไปปัญหาอีกอันหนึ่งมีว่าเมื่อท่านนายก ฯ ตั้งระบบครั้งหนึ่ง

แล้ว ทำไมจึงออกไปอีก ปัญหาเรื่องเป็นการเสียหาย แต่รัฐบาลเป็นผู้
 รับผิดชอบแล้ว และสัญญาซึ่งบริษัทไทยเค้นเรอทะเลทำกับบริษัทนอกได้
 กระทรวงพาณิชย์ก็อนุญาตไปแล้ว และสัญญาซึ่งบริษัทไทยเค้นเรอทะเลทำกับ
 บริษัทนอก ซึ่งซื้อได้จากบริษัทไทย ซึ่งเป็นเงินนับล้านบาทเหมือนกัน ถ้า
 หากว่าใบอนุญาตที่ออกไปให้แล้วยังใช้ได้อยู่ และสัญญาซึ่งบริษัททำกับ
 ห้างเมืองนอกเขา เราไม่ส่งออกไปก็ยังไม่เกิดความเสียหายหนักหนา และ
 โดยเฉพาะรัฐบาลตั้งกระทรวงนี้ คณะรัฐมนตรีก็อนุมัติบอกว่า ถ้าชาวน
 เป็นชาว อินเฝดเค็ด แล้วก็ให้ส่งออกไปได้ ถ้าไม่อินเฝดเค็ดแต่ก็ไม่ยอมให้
 ออก เพราะไม่ต้องการให้ชาวค้ออก ชาวดก็ขอให้ส่งประชาชนเขา เมื่อ
 กรมการว่าเป็นชาวอินเฝดเค็ดเรากย์ยอมให้ออกไป น้อยเหตุนี้แหละ จึงทำ
 ให้มีคดีนี้ รัฐมนตรี ครองหงษ์น้อยก็ให้ชาวรายน้อออกไป โดยมีกรมการ
 ไปตรวจอินเฝดเค็ด คงทศประชาชนไม่ต้องการมัน

ปัญหาต่อไป ข้อที่ ๔ ทนายบอกว่า ชาวนแหละ ถ้าหากว่าชาวด ส่งไป
 ขายไม่ได้หรือ ทำไมเอาชาวเสียไปขาย เรื่องนี้จึงขอเรียนให้ที่ประชุม
 นทราบว่าการที่คนเราย่อยได้โดยชาว รัฐบาลนี้ไว้ประมาณปี ๑๙๐๐-๑๙๐๖
 ล้านบาท เพราะชาวด มีคนเรากย์อยู่ในเครือขององค์การอาหาวคยยังมี
 ไลด์ทำส่งให้เขานับล้านกว่าคน ส่วนชาวเดียนต์ประชาชนเขาไม่ต้องการ
 และเขายอมให้อยู่นอกไลด์ค่า โดยยากันแหละเราได้ทำโอกาสมานานแล้ว
 ที่เรายังไม่ได้ส่งเพราะราคานอกไลด์ต่ำราคาสูงส่งกว่า แต่ชาวนเป็นชาว
 เดียม ราคาที่ส่งถูกต้องตามส่วน แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็ต้องการส่งออกไป น
 เป็นการหาเงินนอกประเทศ ส่วนชาวดนั้นส่งไปไม่ได้ โดยที่ตองผูกมัดอยู่กับ
 ล่าประชาชนนี้ ด้วยเหตุนี้เองจึงไม่สามารถส่งชาวดได้ จึงต้องส่งชาว
 ย่างน้อออกไป

นายแพทย์ โสคินิจิต (ชินบุรี) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำตอบใน
 ข้อซักถามของข้าพเจ้า ก็ยังไม่หายข้องใจ เรื่องนี้อย่างไร เท่าที่ข้าพเจ้า
 ได้ถามว่า ทำไมสำหรับกรณีอันนี้ที่เขารับชดเชยค่าแก่ประชาชนทั่วไป และ

มองรัฐบาลไปไหนไม่คิด เพราะรัฐบาลไม่จรรงระเบียบไม่ได้หรือ แต่ท่าน
 นายกรัฐมนตรีจะรวมแต่เฉพาะเรื่องนี้ แต่ท่านก็อาจบอกจากทางฝ่ายบริษัทเดินเรือ
 ทะเลซึ่งจะนำชาวสยามไป จะต้องเสียหลาย เพราะทำสัญญาฉบับต่างประเทศ
 นั้น ในเรื่องนั้นขอเท็จจริง บริษัทเดินเรือทะเลก็ทำเอง แล้วไปขาย
 คนอื่น ก็ทำไม่สืบให้ถึงคนต่อว่าใครเป็นผู้เสียหลาย รัฐบาลทำงาน
 อย่างนี้เอาตัวรอด คือขอไปที อย่างนี้ไม่ชอบ ข้าพเจ้าต้องกราบว่า ทำ
 ไม่สำหรับราษฎรระเบียบไม่ได้หรือ เพราะเป็นเรื่องที่ประชาชนทั่วไปเขาไม่
 นิยมชมชอบ รัฐบาลต้อยกเลิกความนิยมใหม่ ประชาชนแสดงกิริยาจะ
 ระเบียบเสียเพราะมีอำนาจจรรงระเบียบได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรี
 ระเบียบแล้ว แต่กลับตั้งมาตั้งกรมการกิน ๒-๓ คณะ ข้าพเจ้าว่ารัฐบาลทำ
 งานไม่ชอบ เพราะเหตุว่ารัฐบาลทราบดีหรือเปล่าว่า บริษัทเดินเรือทะเลหรือ
 บริษัทบริวารต่างก็เดินธุรกิจกัน ไม่ได้ส่งชาวจีนไปขาย ได้ขายไปอนุญาต
 อีกต่อหนึ่ง ทราบดีหรือเปล่า แล้วมาอ้างว่าบริษัทหรือรัฐบาลจะเสียหายนั้น
 มันไม่ถูก

แต่ขอโทษหนึ่งที่ข้าพเจ้าสงสัยคือคิดว่า ท่านในหลักเกณฑ์การที่จะ
 อนุญาตออกใบอนุญาต ระเบียบข้อการกินใบอนุญาตได้อนุญาตแล้วหรือ
 ส่งไปขายต่อประชาชน แต่เมื่อไม่ใช้ข้างคิดแล้ว ท่านไม่จะมีแบบขอคืนใหม่
 ออกใบอนุญาตคืนใหม่ให้ด้วยดังตั้งถาม ทำไม่ได้หรือ ทำไม่จึงมาแก้กัน
 หลายนับหลายร้อย ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมไม่ออกใบอนุญาตฉบับใหม่ขึ้น
 มา เฉพาะขาดเสื่อมคุณภาพไม่ให้เป็นอันส่งประชาชนเขา ในที่นี้ข้างคิด
 แก้เป็นเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอีกขอหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะถามเป็นข้อ
 สดก่าว่า เมื่อปรากฏการณ์ใหญ่อย่างนี้ขึ้นมาแล้ว ในกรณีต่อไปนั้น
 รัฐบาลนี้ จะคิดเสียใหม่ที่จะไม่ให้ขาดเสื่อมคุณภาพออกนอกประเทศอีก
 จะได้หรือไม่

นายเทพ โชติณัฐิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ :
 ปัญหาเรื่องทนายทนายกรรัฐมนตรีได้ลงไปครั้งหนึ่ง ถึงเรื่องปัญหาว่าชาว
 จำนวนหนึ่งรับไม่ให้ออกถนน ความจริงท่านไม่ได้ลงไปออกทันที เป็นแต่ว่า
 สั่งระงับไว้ก่อนไม่ให้ออก แล้วตั้งกรรมการสอบสวนอีกครั้งหนึ่ง และปัญหา
 นักไต่เรียนเมื่อครั้งที่แล้วว่า ความเสียหายของรัฐบาลและความเสียหายของ
 บริษัทเดินเรือทะเลจีน เมื่อเขาจะมอมชิงคือใครก็ตามแต่เขา รัฐบาลไม่มี
 สิทธิจะไล่เบียดขับบริษัทนั้นได้ และโดยเฉพาะรัฐบาลก็ได้ออกใบอนุญาตเขา
 ไปแล้ว และใบอนุญาตก็ยังไม่สิ้นอายุ นั้นหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเราได้อ
 ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาแล้ว

และขอประการหนึ่ง บริษัทเดินเรือทะเลจีนมีการผูกพันกับผู้ซื้อชาว ซึ่ง
 ซ้อมมันเกี่ยวโยงและมีความเสียหายเกี่ยวพันกันมากมาย และขอเรียนว่า
 เรานุญาตให้เขาทำชาวออกครั้งหนึ่ง ก็ออกตามข้อผูกพันของสหประชาชาติ
 เป็นชาวอินเฟดเคตโรซ์ ไม่ใช่ชาวดี และได้มีการตรวจรับของกันถูกต้อง
 แล้ว ปัญหาเรื่องชาวดีกับชาวอินเฟดเคตโรซ์นั้นเป็นเรื่องทะเลาะกันมาก
 มาก แม้ระหว่างรัฐมนตรีเองก็ทะเลาะกันมามาก ที่สุดเรื่องนั้นก็ตกลงกันว่า
 เป็นชาวอินเฟดเคตโรซ์ หมายความว่าแต่ก่อนเป็นชาวดีเขาจับประปรานได้ แต่
 ว่าเวลานี้สหประชาชาติ เขาบอกเวลาเขาช่วยอย่างนี้ รัฐบาลไม่ได้เพราะเรา
 หัวสูงแล้ว เมื่อเขามันเราต้องตามใจเขา เรื่องเป็นอย่างนี้

แต่ปัญหาเรื่องใบอนุญาตคือใหม่หนักไต่เรียนเมื่อครั้งแล้วว่าเป็น
 เรื่องจำนวนชาวและเลขอนุญาตที่เราจะออกใหม่เรื่อยๆ มีละหนักหนักกลับ
 ศาลปกครองใหญ่ จำนวนชาวกับใบอนุญาตจะสัมพันธ์กัน ด้วยเหตุนี้เราจึงเอาใบ
 อนุญาตที่สหประชาชาติเขาอนุญาตให้เต็มมาออกใหม่ ก็เป็นชาวอินเฟด
 เคตโรซ์ ถ้าออกใหม่แล้วมันจะยุ่งกันใหญ่ จะอดเองกัน และระบบการ
 กัมมีการต่ออนุญาตใหม่กันเรื่อย ๆ ไม่ได้มีรายนรายเดียว มีออกหลายราย ซึ่ง
 ก็คืออนุญาตให้กันเรื่อย ๆ นเป็นอย่างไร ปัญหาต่อไปที่ว่าช่วยกันจะงด
 เสียไม่ให้ต่อได้ใหม่ ขอนรัฐบาลขอเรียนจริงใจว่า รัฐบาลก็จะต้องออก

จะได้เงินตราต่างประเทศมา เพราะว่าเราจะออกเงินไม่ได้ ต้องอาศัยต่างประเทศเขา เราจะเอาเงินบาทไปซื้อของเขาไม่ได้ คือ เห็นเราจึงต้องแดงหน้าอกถึงทางที่จะเอาเงินตราต่างประเทศมาทุกถักทาง และเรื่องชานักเป็นแห่งหนึ่ง สหประชาชาติเขา ให้ โอกาส เราที่จะ เอา เงินตรา ต่าง ประเทศมา ตาม ใค้ดว่าที่เราได้หนึ่งด้านหนึ่งแสนต้น ด้วยเห็นทว่าไมเราเอาเข้าเดียวกับมาให้ พวกเรากัน ซึ่งความจริงแล้วทั้ง ๆ ที่สนใจแห่งแล้วก็ดี เมืองไทยก็ยังมีบูรณ ซึ่งเราขายออก นอกเอาเงินเข้ามาไม่ ดีกว่าหรือ แล้วการที่ชาวจำนงนั้น จะเป็น เหตุให้คนชกชกยาก ชาวเจ้าเชื่อว่าถ้าเช่นนั้นแล้ววิธีบาคดี ท่านนายก รัฐมนตรีก็ ดีคงไม่ยอมดีให้ชาวออกสักเม็ดเดียว เรามักราวรอยและเวลานี้เรามักราวมากที่สุด ก็เป็นโอกาสของเราจึงต้องฉวย นี้เหตุจึงขอเรียนให้ทราบ

นายแพทย์ โชตินุชิต (ธนบุรี) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังจากแจ้งกับ สักว่าจิตใจในเรื่องทว่า การส่งชาวเสื่อมคุณภาพไปขายได้เงินตราต่างประเทศเขามาซึ่งไม่สามารถจะรวบรวมไว้ได้ เท่าที่ข้าพเจ้าเห็นแก่และสนใจขอ เคารพจึงก็ปรากฏว่าเป็นเรื่องผู้แทนและใคร ๆ ทั้งโลกก็รู้ รัฐบาลก็ คือว่า อย่าส่งไปเสียเลยไม่ได้หรือสำหรับชาวที่เสื่อม คุณภาพ จึง เป็นการได้เงินตรา ต่างประเทศเขามา แต่เป็นการทว่าให้เกิดการหากินที่ไม่ชอบไม่ควร อย่างที่ ปรากฏขอเท็จจริงมาเดฉวนนี้ ข้าพเจ้าสงสัยในเรื่องนี้ว่ารวบรวมไม่ได้หรือ แล้ว เราส่งชาว ๆ ออกไปไม่ได้หรือ ไม่ให้หากินอย่างนั้น ข้าพเจ้าสนใจอย่างยิ่ง คือเราจะรวบรวมเสียไม่ได้หรือ แต่ถึงกับ ๑ อย่างจะให้กระจ่ายแจ้งเพื่อชกฟอก รัฐบาลให้ผู้แทนทั้งหมดหายข้องใจ และประชาชนจะได้หายข้องใจท่านรัฐมนตรี แม้แต่ในคณะรัฐมนตรีก็มีความเห็นขัดแย้งกัน ในฐานะที่คุณประเสริฐ ๑ เป็นประธานกรรมการ สอดส่อง ชาวรายนี้ ก็อยากจะขอ ฟังความคิดเห็นในเรื่อง ชาวเสื่อมคุณภาพให้ กระจ่ายแจ้ง เพราะผู้คนสงสัยในเรื่องการส่งชาว ออกไปจำหน่ายต่าง ประเทศระขอความกรุณา ให้ คุณประเสริฐ จะรับผิดชอบ หรือไม่ท่านประธาน

แล้วก็ไม่ยอมจะฟังใครง่าย ๆ เมื่อทราบข่าวว่าหนังสือพิมพ์กิตติ หรือประชาชน กิตติ ของใจอย่างนี้ กจึงได้ตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่งจะไปสอบสวนเรื่องนั้นและก บังเอิญจะเป็นกรรมการหรือกรรมการฝ่ายอะไรไม่ทราบคณะรัฐมนตรีก็ได้หาเพื่อน เป็นกรรมการในการสอบสวนเรื่องนี้ ในวาระ ๔ วาระจนวาระ ๕ กระผม ได้ดำเนินการตามคำสั่ง กก็ได้มีการปรึกษากับคณะกรรมการ ๘ คน ซึ่งเป็น ตัวแทนของกระทรวงต่าง ๆ ไปประชุมกัน แล้วก็ได้ให้ความเป็นธรรมคือ ทุกฝ่าย และได้มีการตั้งใจเป็นอุเบกขาญาณ ไม่ได้เข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ให้ พิจารณาว่าเป็นชาวเสื่อมคุณภาพหรือไม่ ประเด็นที่รัฐบาลได้ตั้งให้หาเพื่อน ไปสอบสวนนั้นกมอยู่ประเด็นเดียวว่าชาวเสื่อมหรือไม่ ชาวเสื่อม ไม่ใช่ อนุเฟ็ดเต็คโรซหรือไม หรือเป็นชาวดี ไม่ได้ตั้งใจเฉพาะชาวเสื่อมหรือไม่เสื่อม เมื่อหาเพื่อนได้เปิดการประชุมแล้ว จึงได้มาทบทวนภายหลังว่าชาวดีหรือชาว ชาติไม่ต้องกรวนนคอชาวชนิดที่เรียกว่าอินเฟ็ดเต็คโรซ ชาวดีมีแมงง หรือ ทำให้ชาวนานเสื่อม ทำให้เกิดโทษได้ แต่ว่าในที่ประชุมซึ่งมีหาเพื่อน เองก็ทักท้วงชาวนานเฟ็ดเต็คโรซ ตามภาษาของกฎหมายจะเห็นว่าให้ถือว่า เสื่อมคุณภาพในทันที รู้สึกว่าเป็นการเปิดช่อง โท่มากไป ซึ่งจะบอกจะร้อย มคำผู้เสนอเจ้าของกระทู้เป็นห้องโยยูนัน ผมเองก็เป็นห้องโยย ซึ่ง อยากรจะทำงานตรงไปตรงมา และอยากจะได้รับความเป็นธรรม ก็จะได้ว่า ชาวนานจะเสื่อมหรือไม่เสื่อม เราต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริง และในที่ประชุม นั้นหาเพื่อนเองก็ไม่ใช่เอกซเปอร์ต แต่ว่าอาศัยที่มันประพาดข่าวมาทาง กก็ ได้ถามว่าอยู่บ้างแต่ เป็นกรรมการอยู่ ก็ได้ตรวจชำระละเอียดละเอียด อยุ่กับกรมทนายศาสตร์ซึ่งเป็นเอกซเปอร์ตด้วย และคงต้องเห็นของกด้วย คือว่า เมื่อได้ลงมติแล้วจะต้องบอกความจริงกันจนหมดสิ้นแล้ว และได้ตรวจชำระอีก ถัดมาทางกระทรวงพาณิชย์และในวาระนี้ในโรงตั้งกมของ เมื่อรวมความ แล้วกปรากฏว่าชาวนานไม่ได้เสื่อมคุณภาพ แต่ความแมงง นั้นผมเองเห็นแล้ว จะปรับข่าวว่าเสื่อมคุณภาพได้หรือไม่ ถ้าข้อความหมายนั้นแมงงก็เป็นข้อ

เฟดเดอเรชัน คือเป็นชาวต่างชาติไม่ต้องกร ตามที่ กระทรวงมหาดไทย
 ว่า แต่เราเพื่อไม่ให้เสียประโยชน์ของชาติหรือประเทศชาติ เรากลับขอที่จะ
 ได้ป้องกันอื่นเฟดเดอเรชัน เหมือนกัน คือเป็นชาวอินเฟดเดอเรชัน โดยธรรม
 ชาติ ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะส่งออกไป แต่หากว่าเราส่งด้วย นัยถ้อยกับ
 ข้อเท็จจริงว่า อาจจะมีคนที่เขาเมลงไปได้ แม้ก็จะต้องเป็นอินเฟดเด
 เรชัน แต่เราไม่ได้รับประเด็นว่าเป็น อินเฟดเดอเรชัน ชาวอินออกได้หรือไม่
 เราไม่จำเป็นต้องพิจารณา เราหันมาพิจารณาประเด็นเดียว คือว่าเรา
 เดือนคุณภาพหรือไม่ เมื่อมีมติของประชุมลงมติโดยเอกฉันท์ ไม่มีใครคิด
 คำน ในที่ประชุมเลยว่ามีอินเดือนคุณภาพ ชาวเจ้าจึงได้นำเสนอเรื่องใน
 ประชุมนั้น รายงานต่อท่านนายกรัฐมนตรี และท่านนายกรัฐมนตรีทราบเช่น
 นั้น ท่านจึงได้ตั้งระเบียบไว้ และในที่สุดก็ได้มีมติของที่ประชุมใหม่ คือว่าชาว
 จะเป็นอินเฟดเดอเรชันหรือไม่ ก็ให้เหตุผลว่าเราควรจะได้นำการตอบต้นกัน
 ใหม่อีกครั้งหนึ่ง ถ้าเป็นชาวอินเฟดเดอเรชันก็ควรให้ชอกไป และเพื่อ
 ป้องกันในด้านอื่น รัฐบาลจึงได้เปิดการประชุม คือว่าเปิดสิทธิให้กับคนไทย
 ทั่ว ๆ ไปว่า ถ้าใครมีความประสงค์จะส่งชาวอินเฟดเดอเรชันเปิดการประชุม
 ซึ่งเมื่อ ก่อนไม่มีการประชุม และการจะออกไปได้นั้นต้องมีการรวมการออกด้วย
 หนึ่งไปตรวจอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากเป็นอินเฟดเดอเรชันก็จะส่งไปได้ ถ้าไม่
 เป็นอินเฟดเดอเรชันให้ส่งไป นี้เป็นประการที่ส่ง

ประการที่สาม ในมติที่ประชุมก็คือว่าโดยที่ประชาชนซึ่งใจในตัวเอง
 ก็ให้ระหวางประธานกรรมการ คือ ชาวเจ้าเอง กับ กระทรวงมหาดไทยด้วยกัน
 ให้แสดงทางด้วยกระจายเสียงให้ประชาชนทราบ ก็ปรากฏตามที่ชาวเจ้าได้
 แถลงไปแล้วนั้น ความทรงหมคนั้นก็เป็นอันว่าหมคนั้นที่ของชาวเจ้าแล้ว คือ
 ว่าชาวอินไม่เดือนคุณภาพ ต่อเมื่อมาตอบใหม่ในครั้งหลัง ในประเด็นใหม่
 นี้ในประเด็นเก่า ก็ปรากฏว่าชาวอินนั้นเป็นอินเฟดเดอเรชัน เรื่องกันแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาการประชุมเรียบร้อยแล้ว
 ก็คือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ในลำดับนั้นผู้เสนอญัตติมา ญัตติ

ด้วยถัน คุณใหญ่ สวิตชาติ เสนอญัตติมาว่าขอให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติ
๒ ฉบับ ดังที่ท่านจะได้เห็นจากระเบียบวาระเพิ่มเติม คือเปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัด กับออกหนังสือ ประมวลวิธีพิจารณาความแพ่ง ยกชนมาพิจารณา
เป็นลำดับแรก เพราะถ้ากรมราชการได้ พิจารณาเสร็จสิ้นไปแล้ว นายโชติ
วิชัยคินธุ ขอเสนอให้เอาร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลเรื่องโอนที่ดินจังหวัด
สุราษฎร์ธานีชนมาพิจารณาเป็นลำดับแรก ส่วนนายทองดี อัสสรวิคินท์ขอ
เสนอญัตติว่าให้เอาพระราชบัญญัติค่าเช่ามาเสนอเป็นลำดับแรก ข้าพเจ้า
ขอถามที่ประชุม ขอถามคุณใหญ่ สวิตชาติ ผู้เสนอญัตติ

นายใหญ่ สวิตชาติ (นทรสวรรค์) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเสนอ
ญัตติร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ฟังเสียงสมาชิกในการที่จะพิจารณารับหลักการ
ว่าควรจะพิจารณารวดเดียว แต่สภาพเห็นว่าเพื่อให้เกิดความรอบคอบไม่มีการ
ผิดพลาด จึงได้ส่งให้กรมราชการพิจารณา ความจริงร่างพระราชบัญญัติทั้ง
สองฉบับนั้นไม่มีอะไรสำคัญมาก มีข้อความอยู่ ๒-๓ มาตรา แต่เหตุผล
ที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อให้งานนี้ได้ดำเนินไป
ข้าพเจ้าไม่ถนัดว่างานในสำนักงานเกษตรของปักษ์ใต้และภาคตอนใต้ ก็เพราะเหตุ
ว่าร่างพระราชบัญญัติที่กรมราชการกัก หรือพิจารณาในวาระที่ ๒ ที่ ๓
ก็ตั้งค้างค้างมาก ก็จะต้องให้สมาชิกวุฒิสภาได้พิจารณาเสียก่อน เวลา
นี้กำลังเกิดเหตุแล้ววุฒิสภาไม่ค่อยจะได้ประชุมกัน เนื่องจากว่าญัตติไม่ได้
ผ่านสภาบนออกไป เพราะฉะนั้นเพื่อให้งานของสภาที่ติดต่อกันไปเป็นลำดับ
คือผ่านร่างพระราชบัญญัติ ๒ ร่างไปแล้ว เดชะชกวรรค์จะได้เริ่มสมาชิก
วุฒิสภามาประชุม งานก็จะเดินไปตามลำดับไม่ต้องมีค้างค้าง ในที่นี้ขอเสีย
เวลา

ด้วยเหตุผล ๒ ประการก็เห็นว่าสำนักงานคงจะพิจารณาญัตติของข้าพเจ้า
ด้วยดี

นายโชติ วิชัยคินธุ (สุราษฎร์ธานี) : ตามที่ข้าพเจ้าขอเสนอ
ญัตติเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินในเขตแปลงใหม่บ้านคอกของนางจาว

พระราชบัญญัติฉบับนี้ทางรัฐบาลได้เสนอมานเมื่อคราวก่อน คือสมัยประชุม
ที่ต่อมา เพราะฉะนั้นเมื่อถึงสมัยประชุมคราวนี้รัฐบาลจะได้เห็น
ความจำเป็นและความเดือดร้อนของประชาชน คือนับตั้งแต่ไฟไหม้แล้วเป็น
เวลา ๓ ปีเศษ ประชาชนเดือดร้อนมาก ดังนั้นผมขอ ให้มีการพิจารณา
กฎหมายฉบับนี้ก่อนกฎหมายฉบับอื่น

นายทองดี อิศราวิชวิน (เชียงใหม่) : เทาข้าพเจ้าได้ขอให้
นำร่างพระราชบัญญัติค่าเช่าไฟ พ.ศ. ๒๔๙๒ ขึ้นมาพิจารณาเป็นลำดับแรก
นั้น ทั้งข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัตินั้น จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
ส่วนรวมอันยิ่งใหญ่ของชาวนา ซึ่งไม่อาจรัฐบาลชุดไหน ๆ ก็ได้วางเรื่องอยู่
เสมอว่าชาวนานั่นคือเป็นกระดูกสันหลังของประเทศชาติ ดังนั้นข้าพเจ้าจึง
เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญมาก จึงได้นำ
เสนอมานี้มาเพื่อจะได้ขอให้พิจารณาเป็นลำดับแรก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมี
ความหวังว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องจะได้รับใจด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ได้มีผู้เสนอบัญญัติมาด้วยกันสามท่าน และ
ก็ได้ได้เสนอเหตุผลประกอบต่อกันแล้ว เพราะฉะนั้นจึงมีท่านผู้ได้
ความเห็นอย่างไรบ้างหรือไม่ ถ้าไม่มี ข้าพเจ้าจะขอถามที่ประชุม

นายทองดี อิศราวิชวิน (เชียงใหม่) : กาลอย่างนั้นข้าพเจ้าขอ
ถอนญัตติของข้าพเจ้า

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดีฯ ได้ขอถอนญัตติที่ได้เสนอมานี้
แล้ว เพราะฉะนั้นยังงคงเหลืออยู่เพียงสองญัตติ อีกญัตติหนึ่งใครจะถอนคือ
ของคุณโรติ วิชัยดิษฐ์ กับคุณใหญ่ ศิวิตชาติ ฉะนั้นท่านข้าพเจ้าจะขอ
มีพิชชาต่อที่ประชุม ใครเห็นว.....

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : เมื่อร่างพระราชบัญญัติ
ของคุณใหญ่ฯ ได้ผ่านไปแล้ว หากว่าจะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ข้าพเจ้าขอเสนอมานี้แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : คุณโฮด้า ขอต่อ ทนกด้าหรับอันคัมแรก
นั้ ข้าพเจ้าจะขอปรึกษาประชุมก่อน ท่านผู้ใดเห็นควรต่อท่านผู้ใดไม่รัก
ของในการที่จะนำพระราชบัญญัติที่จะแปรญัตติในชั้นถวรมการฯ ทั้งสองฉบับ
นั้นก่อน ข้าพเจ้าก็ขอจากประชุมสนุนค้ แต่ขอต่อจากนั้นไปจึงพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติของคุณโฮด้า ตามที่ได้เสนออนุญัตติเข้ามา ถ้าผู้ใด
รักของ.....

นายเนิ่น เกษสุวรรณี (กระบี่) : ตามที่ท่านสมาชิกสองสาม
ท่านได้เสนอมารในครั้งแรกนั้น ก็หมายความว่ามีความเคียดแค้นด้วยประการ
ต่าง ๆ แต่ตรงกันข้าม ข้าพเจ้าเห็นว่าคอมพิวเตอร์มาเดิ่นตลอดทั้ง ๆ ที่เสีย
ทำให้เป็นการเสียเวลาของสภาไป อย่างไรก็ดี เราควรจะได้พิจารณาถึง
เรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ ยกตัวอย่าง อย่างที่คุณโฮด้า ว่า เป็นเวลาที่ปลงกว่า
แล้ว ๆ ไฟใหม่นั้นจะทำประโยชน์อะไรก็ได้ แต่เมื่อได้เสนอมารแล้วก็ขอ
ตอนเสีย ถ้าเช่นนั้นหมายความว่าไม่สำคัญอะไร ทำไมจึงทำอย่างนั้น แล้ว
ท่านประธานก็ให้ก่อน ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะพูดกันให้เสร็จ ถ้าตัวอย่างนี้เป็น
การเสียเวลาของสภาไป เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนต่อท่านประธาน
ว่า คือไปขออย่าให้เป็นไปในทำนองอย่างนั้นอีก เพราะเสียเวลาของสภามาก

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะถามต่าง ๆ เราปรองดอง
กันได้ ให้อยากเลิกไปก็เลย ผู้ที่เขาเสนออนุญัตติก็มีสิทธิที่จะเสนอได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเหลือ
เกินที่ข้าพเจ้าได้เสนออนุญัตติตนเขาไปไม่ได้เป็นการตกลง ข้าพเจ้าเห็นความ
จำเป็นของราษฎรจริง ๆ แต่ทั้งนี้เห็นว่าญัตติของคุณโฮด้าหรือคุณใหญ่ นั้น
ใช้เวลาไม่มากเท่าไร คงนั้ข้าพเจ้าเห็นเวลาของสภาผู้แทนเราต่างหาก ท่านผู้
หนึ่งทำให้เวลาของสภาเสียไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เขามารถว่า
ญัตติของข้าพเจ้าเป็นญัตติที่ตกลง

ประธานสภาผู้แทน : ถ้อยคำร่างระเบียบพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับในวาระแรก

บันทึกการประชุมกรมวิชาการวิสามัญพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาท และ
จังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๔๙๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้ปรารถติ คณะกรรมาธิการได้ทำ
การพิจารณา พร้อมด้วยนายท้วม แสงระวี และนายถวิล สุนทรศารทูล ผู้แทน
รัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	”
<u>มาตรา ๑</u>	”
<u>มาตรา ๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	”
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

พ.ต.ต. หลวงเจริญตำรวจการ
เลขาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาท และ
จังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด ชัยนาท กับ จังหวัดอุทัย
ธานีโดยโอนหมู่บ้านที่ ๕ (บ้านเกาะเทโพ) ในท้องที่ตำบลคีตาदान อำเภอ
โนนรมย์จังหวัดชัยนาท มาขึ้นกับตำบลเกาะเทโพ อำเภอเมือง จังหวัด
อุทัยธานีเพื่อประโยชน์แก่การปกครอง และความสะอาดของราษฎร

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลง
เขตจังหวัดชัยนาทและจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๔๗๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ (เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา) ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขต จังหวัดชัยนาท และ จังหวัดอุทัยธานี
(ใหม่) โดยให้โอนหมู่บ้านที่ ๕ (บ้านเกาะเทโพ) ตำบลคีตาदान อำเภอโนนรมย์
จังหวัดชัยนาทมาขึ้นกับตำบลเกาะเทโพ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระ
ราชบัญญัตินี้

กรมการงานประจำ

นายเกษม บุญศรี (กรมการ) : กรมการไม่มีอะไร
ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมในฉวาระแรก

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด
ชัยนาทและจังหวัดอุทัยธานี ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข ฉวาระ
๑, ๒, ๓, ๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีใครทักท้วงอย่างไร ข้าพเจ้าถือ
ว่าเราได้พิจารณาฉวาระที่ส่งมาถึงแล้วไปแล้ว ขอปรึกษาในฉวาระที่สาม ท่าน
ผู้ใดเห็นว่ามีร่างพระราชบัญญัตินี้ได้โปรดข่มขืน

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดขู่มือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าสภาผู้ใดลงมติว่าร่างพระราช

บัญญัติแก้ไขได้

บันทึกรายงานการประชุมกรมการวิสามัญพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาคriminal (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมาธิการได้ทำการ
พิจารณาพร้อมด้วย นายไพยม เจริญานนท์ ผู้แทนรัฐบาล ซึ่งปรากฏผลของการ
การพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"
มาตรา ๑	"
มาตรา ๒	"
มาตรา ๓	"

อนึ่ง คณะกรรมาธิการขอตั้งข้อสังเกตใจดังต่อไปนี้

ควรให้อำนาจหัวหน้าแผนก พิจารณานอญาคให้เปิดเผยเอกสารอันเป็น
ราชการลับ ถ้าหากปรากฏกฎหมายนั้น อาจเสียหายแก่ราชการแผ่นดิน
ฉะนั้น หากรัฐบาลจะได้วางกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติไว้ก่อน

๑. ถ้าเป็นหัวหน้าแผนก ที่บังคับ มีบัญชาสถานราชการ อันเป็น เอกเทศ
ควรได้พิจารณานอญาคเพียงใด

๒. ข้อ ๒ ความหนักเบาของความอับ ในความว่าบุคคลอื่นใหม่ ควร
เปิดเผยได้เพียงใด

ก็จะเป็นการรักษาประโยชน์ของราชการ และให้ความสะดวกแก่
ประชาชนด้วย

นายโพยม เลขยานนท์

เดชานการ

ร่าง

**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๙๒**

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความ
แพ่ง

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๙๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๙๑ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๓) คนฉบับเอกสารที่อยู่ในความอารักขา หรือในความควบคุม
ของทางราชการนั้น จะนำมาแสดงโต้ตอบเมื่อได้รับอนุญาตของรัฐมนตรี หัว
หน้ากรม กอง หัวหน้าแผนก หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้นๆ ที่เกี่ยวข้อง
ของแต่ต่างกรมเดียวกัน อนึ่ง นอกจากศาลจะได้อำนาจเป็นอย่างอื่น ดำเนิน
เอกสารหรือข้อความที่คัดจากเอกสารเหล่านั้น ซึ่งรัฐมนตรี หัวหน้ากรมกอง
หัวหน้าแผนกหรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้นๆ ได้รับรองถูกต้องแล้ว ให้
ถือจำเป็นอันเพียงพอในการที่จะนำมาแสดง"

ประธานสภาผู้แทน : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) ขอเชิญกรรมาธิการวิชา
ประจำที่

กรรมาธิการประจำที่

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) หรือร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
การแก้ไข มาตรา ๓ กรรมาธิการมีข้อสังเกต ดังปรากฏในรายงานของ
กรรมาธิการแล้ว

นายสวัสดิ์ สารสาติน (กาญจนบุรี) : เติมพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยเป็นบางส่วน ทั้งนี้เมื่อได้มาเห็นการ
ฝ่ายคณะกรรมการให้ข้อสังเกตมาเช่นนี้ ทำให้รู้สึกว่าพระราชบัญญัตินี้
ออกไปแล้วอาจจะไม่สมบูรณ์ คืออาจจะได้ผลไปในทางที่ไม่สมควร ทั้งนี้เรื่อง
ชนิดนี้อาจจะให้ทางฝ่ายรัฐบาลได้แถลง เพราะเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการ
ดำเนินการทางพระราชบัญญัติว่า เป็นการสมควรหรือไม่ที่จะออกพระราช
บัญญัติไปเพราะเหตุนี้ ถ้าหากว่าเป็นการขัดข้องก็ควรที่จะระงับ

ประธานสภาผู้แทน : ความจริงเป็นการพิจารณาของ ๒ ผู้ประ
มุติตกไม่มีการแก้ไขอะไร ของกรรมาธิการก็ไม่มี เป็นแต่กรรมาธิการมา

พิจารณาข้อสังเกตแก่รัฐบาลเล็กน้อย ถ้าไม่มีอะไรจะอภิปราย เว้นแต่ทางรัฐบาล
มีอะไรจะแสดงก็ทำได้

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ในการพิจารณาอาระ ๓ นั้นเป็นอาระที่จะตัดสินใจของสภาว่าควรจะมีร่างพระ
ราชบัญญัติหรือไม่ เพราะฉะนั้นในการที่สมาชิกได้ลงชื่อถามขึ้นนั้นก็เป็นการ
ขอมเนื่องจากว่าทางกฎหมายนั้นก็โดยมีข้อสังเกตบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ข้อสังเกตก็อยู่ในอำนาจของกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องนี้จะไม่ยก
พินักกฎหมายประการใดก็ตาม ก็เป็นข้อที่ทางกระทรวงมหาดไทยจะไปวางวิธี
หรือระเบียบการเพื่อจะให้ทางเจ้าหน้าที่ราชการปฏิบัติ เพื่อให้ถูกต้องกับความ
เห็นของคณะกรรมการของสภา เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลนั้นไม่ขัดข้อง
ประการใดที่จะรับหลักการ

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลขอรับพิจารณาข้อสังเกตด้วย
ก็เมื่อไม่มีผู้ประณัติ ไม่มีการแก้ไขโดยกรรมการอย่างหนึ่งอย่าง
ใด ข้าพเจ้าคิดว่าเราได้พิจารณาอาระ ๒ เสร็จสิ้นไปแล้ว ขอปรึกษาใน
อาระ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไร้ประโยชน์
สมาชิกยกมือตั้งฉันทมาก

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าสภาได้เห็นควรว่าร่างพระราช
บัญญัตินี้ใช้ได้แล้ว จะได้นำขึ้นการตามระเบียบต่อไป

สำหรับขั้นตอนสำนักพิมพ์ระเบียบอาระแล้ว ขอเชิญประชุมต่อคนบาย

เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและ
ขยายทางหลวงเทศบาลในบริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอ
เมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๔๙๒

บันทึกหลักการและเหตุผล ในการเสนอร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในบริเวณเพลิงไหม้
ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๔๙๒

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี สร้างและขยายทางที่
บริเวณเพลิงไหม้

เหตุผล

เพื่อปรับปรุงทางหลวงเทศบาล ให้สะดวกแก่การคมนาคม และการ
ป้องกันอัคคีภัย เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี เห็นสมควรสร้างและขยายทางหลวง
ในบริเวณเพลิงไหม้ที่ตำบลตลาดดังกล่าวในหลักการ และสำรวจหาเงินที่จะต้อง
เวนคืนแล้วแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความ
ในมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช
๒๔๙๒ เพื่อดำเนินการสร้างและขยายทางต่อไป

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในบริเวณเพลิงไหม้
 ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๔๙๒

.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยาย
 ทางหลวงเทศบาลในบริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมือง
 สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานีได้สำรวจ
 ท้องที่จะคืนเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธ
 ศักราช ๒๔๘๒

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม
 ทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในบริเวณเพลิงไหม้" ในท้องที่
 ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเจ้าหน้าที่
คั่นหนังสือหามทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เว้นคั่นหนังสือหามทรัพย์ในท้องที่ตำบลตำบลดอน
เมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้แก่เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี
โดยมีแนวทางบังคับตามใบแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ และตามแผนผังที่ดิน ซึ่ง
จะได้มีประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลคั่นหนังสือหามทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

รายชื่อเจ้าของที่ดินที่ถูกตัดและขายยกถนน ในบริเวณเพลิงไหม้ตลาดบ้านดอน
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่ยกที่ดินให้ทำเป็นถนนโดยมิชอบกฏเกณฑ์

เลข ลำดับ	เจ้าของที่ดิน	เนื้อ ที่		เนื้อที่ดิน ต้องเวนคืน เป็นตารางวา	ถนน เดิม	หมายเหตุ
		ไร่	วา			
๑	ขุนศรีสุวิมลศิริ	—	๓	๒๕.๗๓	จ.	
๒	นายประจักษ์ วัฒนวงศ์	๑	—	๑๖.๗๕	จ.	
๓	นายเอกร วัฒนวงศ์	๑	๒	๘.๕๕	จ.ก.	
๔	นางจัญญิ วัฒนวงศ์	๑	๓	๑๔.๕๔	จ.ค.	
๕	นายสุทิน วัฒนวงศ์	—	๑	๑๔.๕๕	จ.	
๖	นายเดชม วัฒนวงศ์	—	—	—	จ.	
๗	นายทอง วัฒนวงศ์	—	๒	๑๘.๕๓	จ	
๘	นางตู่ วัฒนวงศ์	—	๑	๓๔.๐๐	จ.	
๙	นายเตียงม วัฒน	—	๓	๑๕.๓๖	จ.	
๑๐	นางพิมพ์ วัฒน	๑	—	๕๐.๘๐	ก.จ.	
๑๑	นายสุทิน วัฒน	—	—	๖๑.๖๖	ก.	

รายชื่อเจ้าของที่ดินที่ถูกตัดและขายถนน ในบริเวณเพลิงไหม้ตลาดบ้านดอน
 อำเภอ พ.ศ. ๒๔๕๐ ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เลข ลำดับ	เจ้าของที่ดิน	เนื้อที่		เนื้อที่ตก ค้างของ โฉนดที่ดิน เป็นตารางวา	โฉนดที่ดิน	หมายเลข
		ไร่	งาน			
๗	เจ้าจางเสด็จ	—	๕๗.๐๐	๗๗.๕๐	ก.	
๘	นายสุเมธ ธีระวงษ์	—	๗๐.๒๐	๕๐.๗๐	ข.	
๙	นายชัช คุ้มเชือก	—	๓๐.๕๕	๓๗.๐๐	ง.	
๑๔	นายอัครณ ธีระวงษ์	—	๗๐.๖๓	๕๕.๕๕	ฉ.	
๑๕	นางวรรณ ศิมาถ	—	๕๗.๗๖	๕๐.๐๐	ช.	
๒๐	นางสุหาน ธีระวงษ์	—	๕๗.๓๗	๕๗.๗๗	ค.	
๒๒	หลวงสุราษฎร์วิจิตรภิมย	—	๒๓.๓๓	๗๗.๐๗	ด.	
๒๓	นายสุตม ธีระวงษ์	—	๕๗.๕๗	๓๓.๕๕	ด.	
๒๔	นายคนึง ศรีสุทธิภักดี	—	๓๓.๒๕	โฉนดที่ดินทั้งหมด	ข.	
๒๕	นายทองหล่อ สุวรรณภักดี	—	๕๕.๕๕	๗๗	ข.	
๒๖	นายพินมณ สุวรรณภักดี	—	๓๗.๕๕	๗๗	ข.	
๒๗	นายเดียบ สุวรรณภักดี	—	๓๗.๕๐	๗๗	ข.	

๒๘	นายส่อง บัญเอยง	—	๓๕,๓๒๒	๑๑	๑๑	๑๑
๒๙	นางจุฑาทอง ขวงตาอว	—	๓๖,๓๓๘	๑๑	๑๑	๑๑
๓๐	นาย ศุภมงคล สว่างธรรม	—	๓๗,๕๐๐	๑๑	๑๑	๑๑
๓๑	นางพรรณิณี สว่างธรรม	—	๒๖,๒๖๐	๑๑	๑๑	๑๑
๓๒	นายชกต สว่างธรรม	—	๓๗,๒๒๕	๑๑	๑๑	๑๑
๓๓	นายเบ็ญจ ใจดีใหม่	—	๓๓,๓๓๗	๑๑	๑๑	๑๑
๓๔	นางปวี สว่างธรรม	—	๓๐,๐๕๕	๑๑	๑๑	๑๑
๓๕	ศาสตราจารย์ ศักดิ์	—	๓๒,๐๐๐	๑๑	๑๑	๑๑
๓๖	นายเช็ง คิมพิน	—	๓๒,๒๐๐	๑๑	๑๑	๑๑
๓๗	นางกมลเชียน ศรีสุทธิภักดี	—	๙,๓๓๐	๑๑	๑๑	๑๑
๓๘	นางเมกา ศรีวงกต	—	๓๗,๕๐๐	๑๑	๑๑	๑๑
๓๙	นายถอง ศรีบุญตา	—	๓๗,๗๗๗	๑๑	๑๑	๑๑
๔๐	นายอัคราน ธีระวัฒน์	—	๓๗,๗๗๗	๑๑	๑๑	๑๑
๔๑	นางทศภา ธีระวัฒน์	—	๓๗,๗๗๗	๑๑	๑๑	๑๑
๔๒	นางแมน เแตร์พัตนะ	—	๕,๑๖๕	๑๑	๑๑	๑๑
๔๓	นายตั้งา เแตร์พัตนะ	—	—	๑๑	๑๑	๑๑

เลข ลำดับ	เจ้าของที่ดิน	X I โฉนด		X II เขตเทศบาล ท้องถนน เป็นสาธารณะ	ถนนใด	หมายเหตุ
		ไร่	อง			
๔๕	นางเอก จักรกรรณ	-	-	" "	๕.	
๔๖	นายเชวง ภาวะประคอง	-	-	" "	๕.	
๔๗	นางสม ห้วยภริย	-	-	" "	๕.	
๔๘	นายคำเนียร รัตนกร	-	-	เขตเทศบาล	๕.	
๔๙	นายอิน ทองน	-	-	" "	๕.	
๕๐	นางพิม ภาวะดง	-	-	" "	๕.	
๕๑	นายอินทร เนตรพุดนะ	-	-	" "	๕.	
๕๒	นายเอก สุเชิด	-	-	" "	๕.	
๕๓	ขุนพมณีโกตากร	-	-	" "	๕.	
๕๔	นายอุดมศรี ศรีพิพงษ์	-	-	" "	๕.	
๕๕	นายแอต นาคพูน	-	-	" "	๕.	
๕๖	นางสำเนียง แซ่ต้อ	-	-	" "	๕.	
๕๗	นายเชย แก้วดงคา	-	-	" "	๕.	ใช้การตอนอาคาร
๕๘	ขุนจันทร์โชดพิทักษ์	-	-	" "	๕.	" "

เลข ตัวบน	เจ้าของทุน	เงิน		เงิน บาท	เงิน สตางค์	รวม เงินบาท และสตางค์	เงิน บาท	เงิน สตางค์	รวม เงินบาท และสตางค์
		บาท	สตางค์						
๗๓	นายจางรม อธิระวัฒน์	-	-	๖๗.๖๓	๓๓๐	๓๓๐	๖๗.๖๓	๓๓๐	๖๗.๖๓
๗๔	นางชื่น เททองดี	-	-	๓๔.๐๐	๔.๘๗	๓๘.๘๗	๖.๘๗	๓๒.๐๐	๓๘.๘๗
๗๕	นายถวิล เจริญสถา	-	-	๓๗.๕๓	๖.๓๗๕	๔๓.๙๐๕	๖.๓๗๕	๓๗.๕๓	๖.๓๗๕
๗๖	นางพิมพ์ แซ่เตย	-	-	๔๖.๗๗	๔.๔๖	๕๑.๒๓	๕.๔๖	๔๖.๗๗	๕.๔๖
๗๗	นายถวิล เจริญสถา	-	-	๖๓.๓๕	๗.๗๗	๗๑.๑๒	๗.๗๗	๖๓.๓๕	๗.๗๗
๗๘	นายอ้วนหมื่น จันทรวงศ์	-	-	๕๗.๔๐	๗.๗๖๕	๖๕.๑๖๕	๗.๗๖๕	๕๗.๔๐	๗.๗๖๕
๗๙	นางเจ๊เป๊ รัตนสุวรรณ	-	-	๔๗.๓๐	๗.๗๗	๕๕.๐๗	๗.๗๗	๔๗.๓๐	๗.๗๗
๘๐	ศาลเจ้าแม่คงคา	-	-	๗๗.๕๖	๗.๗๗	๘๕.๓๓	๗.๗๗	๗๗.๕๖	๗.๗๗
๘๑	นายถวิล เจริญพานิช	-	-	๗๗.๕๖	๗.๗๗	๘๕.๓๓	๗.๗๗	๗๗.๕๖	๗.๗๗
๘๒	นายเชม หน่อตม	-	-	๗๗.๕๖	๗.๗๗	๘๕.๓๓	๗.๗๗	๗๗.๕๖	๗.๗๗
๘๓	นายถวิล หน่อตม	-	-	๗๗.๕๖	๗.๗๗	๘๕.๓๓	๗.๗๗	๗๗.๕๖	๗.๗๗
๘๔	หม่นหาญพิท	-	-	๗๗.๕๖	๗.๗๗	๘๕.๓๓	๗.๗๗	๗๗.๕๖	๗.๗๗

๘๓	นายแดง ตรีเดช	-	๕๗๒.๒๘	๕.๓๕	๒.
๘๔	นายศักดิ์ อัครพงษ์	-	๕๓๓.๕	๒.๕๘	๒.
๘๕	นายถนอม ด้วงรวมถนอม	-	๕๓.๗๘	๗.๕๗	๒.
๘๖	นายแบ่งคุณ เขียวถาว	-	๖๖.๓๕	๒.๕๐	๒.
๘๗	นายกำปงจนา มีจุลภักดิ์	-	๕๐.๗๘	๕.๐๓	๒.
๘๘	นายบุญมน ภัคชัยวงศ์	-	๕๖.๓๗	๓๗.๒๘	๒.
๘๙	ชุมชนศรีวิสุทธิกิตติและ บริษัทมหาชน พาณิชย์ จำกัด	-	๑.๐๓	๓.๓๘	๒.
๙๐	๒๒ ๒๒ ๒๒	-	๗๕๐	๕.๐๘	๒.
๙๑	๒๒ ๒๒ ๒๒	-	๘๘.๖๐	๕.๕๘	๒.
๙๒	๒๒ ๒๒ ๒๒	-	๖๕.๗๑	๓๓.๓๘	๒.
๙๓	๒๒ ๒๒ ๒๒	-	๕๓.๒๘	๓.๕๕	๒.
๙๔	๒๒ ๒๒ ๒๒	-	๓๐.๕๘	๓.๗๘	๒.
๙๕	๒๒ ๒๒ ๒๒	-	๒๘.๓๐	๓.๗๕	๒.

เลข ลำดับ	ชื่อของรถ	เลข หมอก		เลข ทะเบียน ของรถ	เลข ทะเบียน เป็นครั้งแรก	ถนนใด	หมายเลข
		ปี	วัน				
๑๖	นายถาวร เจริญพาณิชย์	-	๒๐.๒๓	๕.๓๗	พ.		
๑๗	นางอรุณ สยามณี	-	๕๗.๑๖	๒๓.๑๒	ฉ.		
๑๘	นางศุภากร อรรถวัฒน์	-	๓๕.๑๐	๒๒.๑๖	ฉ.		
๑๙	นางสุดา อรรถวัฒน์	-	๓๐.๑๗	๒๐.๓๐	ฉ.		
๒๐	ทองกระพวงศิริธรรม	-	๗๓.๕๖	๑๙.๑๕	ฉ.		
๒๑	นายฝั่ง บุญแดง	-	๕๒.๑๐	๒๖.๒๐	ก.		
๒๒	นาย ตันนที เจริญเอก	-	๕๗.๒๕	๒.๒๖	ก.		
๒๓	นางพิมพ์ อรรถวัฒน์	-	๓๐.๑๕	๓.๑๕	ค.		

นำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรทั้งหลาย ก็จะคงถูกเวรคนคิดคนของตนไป
ก่อนหนึ่ง

ส่วนนอกจากนี้ เหตุการบอกโดยยอคนหนึ่งว่า เพื่อยายทางหลวง
ในบริเวณเพลิงไหม้ที่ตำบลต่าง ๆ คนหนึ่งดังยี่ ๆ คนหนึ่งแสนที่ประกอบ
ด้วยเงินที่บอกว่ายเขตเพลิงไหม้นั้น รวมแม่น้ำคาปัน เขาเจ้าดังยี่ยี่เหมือนกัน
ว่า รัฐบาลตั้งจากเขตนี้เพื่อจะเป็นการสร้างเขื่อนกั้นท่วมแม่น้ำคาปันหรืออย่าง
ไร หรือขยายเป็นทางเดินรถไฟ เขาเจ้าดังยี่เหมือนกัน ตอนที่ แต่อย่างไร
ก็ตาม แต่หากว่าพระราชนิพนธ์ฉบับนี้ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรเจ้า
ระงับทันเวลานี้แล้ว เขาเจ้าเซ่งก็เป็นคนหนึ่งเหมือนกันที่อยากจะให้บ้านเมือง
โดยเฉพาะอย่างอื่นอีกบ้างคน จึงทูลถึงราษฎรธานี มีความเจริญเพื่อจะ
ให้เป็นเทศบาลเมืองที่ดี แต่อย่าลืมว่าหลักการใหญ่ ๆ มีอยู่ที่จะทำความ
เดือดร้อนให้แก่ราษฎรหรือไม่ จึงอยากขอให้ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยโปรด
อธิบายให้เขาเจ้าทราบด้วย

หลวงอรุณพรพิศาล รัฐมนตรี : ในเรื่องนี้ รัฐบาลได้เสด็จมา
คราวก่อน เขาเจ้าคนหนึ่งได้เป็นกรรมการ และได้ไปตรวจดูถึงสถานที่
เดิมตามพระราชนิพนธ์ฉบับนั้น เขาเจ้าได้ไปพิจารณาโดยร่วมกับคณะ
กรรมการฯ เกือบทุกท่านถึงดูงานเห็นพ้องกันว่า พระราชนิพนธ์ที่เสนอนั้น
ตามหลักการไว้ได้ แต่ว่าในเรื่องการเดือดร้อนนั้นกต่างจะพิจารณาด้วย
ส่วนความราษฎรเดือดร้อนบ้างใหม่ มันก็เป็นไปบ้าง เพราะเหตุว่ากรต
ถนนนั้นจำเป็นอยู่เองจะต้องถูกที่ของคนนั้นคนนั้น แต่คณะกรรมการได้
ไปพิจารณาโดยตลอดแล้ว ก็เห็นว่าแต่ราษฎรราษฎรที่ถูกตัดถนนหรือที่จะ
ต้องเวนคืนนั้น ส่วนมากไม่มีการปิดบ้านเรือนเลย เป็นที่ว่างเปล่าซึ่งถูกไฟ
ไหม้หมด ส่วนที่บางบ้านนั้นพิจารณาแล้วว่าเป็นธรรมดา บ้านอื่นเขาก็
มิใช่บ้านเขี้ยว ส่วนที่ราษฎรเดือดร้อนนั้นคณะกรรมการก็ได้พิจารณา
จะให้ยกบ้านเป็นธรรมดา ก็จะคิดตกลงกับรัฐบาลในข้อที่จะขอเปลี่ยน
ที่ใดก็เคยให้แก่เขา ซึ่งที่เวลานั้นเป็นที่ของรัฐบาล ส่วนที่ริมแม่น้ำที่จะเวน

คนนั้น ทางคณะกรรมการกำลังปรึกษากันอยู่ที่จะให้ความสะดวกแก่
ประชาชน คือจะได้อเนกวิธีมาขอให้ทำเป็นเขื่อนขนตามลำน้ำ และ
ทำเป็นท่าเรือขน และนอกจากนั้นก็ปลูกให้เขาของเดิมซึ่งถูกเขื่อนคนไปนั้น
ขยับคนไปตามราคาของสร้างที่เป็นจริง แต่เรื่องนกรมเห็นว่าจะ
คงคิดในวิธีที่ ๒ คือขนกรรมาธิการ ขนคนจะรับหนักการไปได้

๑๕.๓๐ ๒.

นายณัติถวัลย์ สระอองม (สงขลา) : ความจริงพระราชบัญญัติอัน
ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่เป็นกรรมาธิการเหมือนกัน ในการที่รัฐบาลเสนอหลัก
การเข้ามาในครั้งแรก ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่ค้านและไม่เห็นด้วย เพราะอะไร
เพราะว่าข้าพเจ้าคนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าการเวนคืนแต่ไม่ได้ทำประโยชน์
อะไร แต่ราษฎรที่นั้นเขามองเห็นจากรัฐบาลขอกลับเห็นว่าให้พ่อมรดก
กเวนคืน เมื่อเวนคืนแล้วก็ไม่ทำอะไรให้แก่บ้านแก่มืองขอชดช้อย่างง่าย ๆ
จากบริษัทที่ตัดเชื้อเชือกไปตัดจากบ้านคนเป็นระยะทาง ๒๐ เส้น ริมน้ำเป็นที่
มีคนน้อยแล้ว และเทศบาลไม่ได้ทำประโยชน์อะไรให้เกิดแก่บ้านแก่มือง นำ
เขาไปปล่อย ๆ เขื่อนกั้นน้ำใหม่ ทนทนทนตกตกจะเวนคืนของนิคมคน
หนักเป็นอยู่ได้ เมื่องไม่เสียหาย ก็เพราะว่าราษฎรเขามาน้อย เขาก็จัดการ
ป้องกันของเขาเอง ของใคร ๆ ก็ป้องกันเขาก่อสร้างเขื่อนไว้ ดังนั้นรัฐบาล
เมื่อเขาขอเขามาแล้วก็ไม่ทำประโยชน์อะไร แต่กลับจะมาเวนคืนของเขาเขา
รักษาประโยชน์เอาไว้ ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่ารัฐบาลรับรองได้ว่าจะทำให้
เป็นประโยชน์ขนแต่ควรจะทำให้คือที่ที่เป็นของรัฐบาลและของเทศบาลมีอยู่
แล้วทำไมไม่ทำไป กลับจะมาเวนคืนคือไปอีก ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้นข้าพเจ้าจึงไม่
เห็นเป็นอย่างยิ่งที่จะรับหนักการทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าเองก็เป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย
แต่ข้าพเจ้าคัดค้านการเวนคืนเพราะไม่เป็นประโยชน์อะไร มีแต่ราษฎรจะเสีย
หาย ถ้าหากว่าเราปล่อยไว้ได้อย่างนั้นแล้วบ้านเมืองที่ไม่เสียหาย กล่าวคือว่า
ราษฎรเขาปลูกบ้านของอยู่แล้ว จะได้ทำประโยชน์ตัดไปแก่บ้านเมืองก็จะ

กว่าถ้าจะปล่อยให้ข้าพเจ้าที่ทำงานอาจจะสร้างถนนหรือขยายถนนอะไรนั้น แทนที่จะ
ขยายถนนถนนอาจจะทำถนนให้แคบเข้า คือหน้าเขา ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นอย่างไร หรือ
ว่ารัฐบาลมีรองได้หรือไม่ว่าจะทำให้ ถ้าหากแต่อย่างทำถนนให้แคบลงหน่อย
ก็จะเห็น เคยอนนาเขาจะต้องมาเห็นตอครึ่งเดียวแล้ว

นายโชติ รัชชิตินฐ (สุราษฎร์ธานี) : พระราชบัญญัติใน
ฐานะที่คนหลวงธรรมดา ๆ เป็นกรรมกรการแดงให้ทราบไม่แสดงเมื่อก่อนใช้
รัฐธรรมนูญใหม่ ปิดสมัยประชุมก็ได้ไป ความจริงก็แล้ว ได้รับหลักการ
แล้ว พิจารณาเสร็จแล้ว และข้าพเจ้าถามรัฐบาลในเรื่องเงินค่า ทำนายก
รัฐมนตรีบอกว่ามีเงินทำเขื่อน ถ้าอย่างนั้นก็ไม่มีการขจัดของ การรัฐบาลทำ
เขื่อนให้ มาเดี๋ยวนี้ผู้แทนคุณคล้าย ๆ ไม่เห็นด้วยในการรับหลักการ
ข้าพเจ้า อยากจะเรียนว่าเมื่อรัฐบาลยืนยันรับรองว่า ประสงค์จะให้บ้านเมือง
เจริญด้วยงาม ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง อยากจะให้รับหลักการในร่างพระราช
บัญญัตินี้ได้

นายสุวัฒน์ พุดลาภ (ร้อยเอ็ด) : ในปัญหาการเวนคืน
รายนั้น เราควรคำนึงถึงว่าประเทศไทยเรามีบ้านเมืองด้วยงามอย่างอารย
ประเทศเขาแล้วหรือยัง ในเมื่อจะให้บ้านเมืองเจริญด้วยงามด้วยนั้น
เราไม่ควรจะคิดกัน ในปัญหาที่มาชื่อของบางคนที่ใจดำถ้ารัฐบาลได้เวน
คืนไป

ประธานสภาผู้แทน : เคียว ๆ คุณพูดสั้นสั้นๆ เขาพูดมาแล้ว
คือไปเป็นอะไรฝ่ายค้าน

นายสุวัฒน์ พุดลาภ (ร้อยเอ็ด) : กระผมกำลังพูดสั้นสั้นๆ

ประธานสภาผู้แทน : พูดสั้นสั้นๆ

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) : ที่ข้าพเจ้าขอเสนอของมติ
ก็เพราะเหตุว่าผู้แทนจังหวัดของเขาไม่ขัดข้องแล้วจะไปขัดข้องกับเราอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ใครเห็นเป็นอย่างไร

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าจรรยาบัตร
เกินไป เพราะฉะนั้นขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ใครเห็นด้วยโปรดรบกวน
มีมติว่ารับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ กับมีผู้เสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายลงมติได้ โปรดรบกวน

สมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปราย โปรดรบกวน
สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติ ท่านผู้ใดเห็นควรบันทึก
การโปรดรบกวน

สมาชิกยกมือ ๓๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดรบกวน
สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ ธรรมนูญการ
วิสามัญหรือสามัญ

นายเตียง ไขยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขอเสนอกรรมวิธีการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลขอเสนอให้เป็นกรรมวิธีการ
วิสามัญเมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถ้อยคำประชุมอนุมัติ จำนวน
๓ คน

นายเตียง ไขยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขอเสนอกรรมวิธีการชุดเดิม นอกจากคุณเดือน พงษ์ ใต้ถน ถ้าค
งแล้วขอเสนอเปลี่ยน

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลเสนอกรรมวิธีการชุดเดิม เช่น
แต่ผู้เดียว คือคุณเดือน พงษ์ ใต้ถน ถ้าที่ประชุมเห็นชอบจะได้ระบุชื่อแทน
คุณเดือน พงษ์ ใต้ถน

นายช้อน อ่ำพต (สมุทรสงคราม) : กรรมการชุดเดิม
นั้น ที่ประชุมไม่ทราบว่าเป็นผู้ใด อยากรจะขอทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เดชาธิการอ่านชื่อกรรมการชุดเดิม

เดชาธิการรัฐสภา : กรรมการชุดเดิมมีจำนวน ๗ ท่าน ดังคือ

ไปน ๑. นายคล้าย ละของมณ ๒. นายโชติ วิชัยดิษฐ์ ๓. นายบุญมี
ปารมวงศ์ ๔. หดองบรรกรมโควิท ๕. นายถ้วน เวชชาติถานน ๖. นาย
เดือน พงษ์ ไสภณ ๗. หดองอรชรพพิศาล

นายทองดี อิศราชวน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่
ตั้งกรรมการชุดเดิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งกรรมการชุดใหม่
ผู้ใดเห็นด้วยโปรดปรบรอง

มีสมาชิกปรบรอง

ประธานสภาผู้แทน : ขอมติที่ประชุม ผู้ใดเห็นควรตั้งกรรมการ
การชุดใหม่ โปรดประชุม

สมาชิกยกมือ ๑๗ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรตั้งกรรมการชุดเดิม เห็น
คุณเดือนฯ โปรดประชุม

สมาชิกยกมือ ๑๕ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าตั้งกรรมการชุดใหม่มีจำนวนหกนาย
นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย ถ้าไม่มีใครเห็น
เป็นอย่างอื่น

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้ารู้สึก
อย่างไรรัฐบาลเขาเปรียบกันไป เมื่อก่อนชุดเดิม แต่ชุดเดิมมี ๗ คน
เสนอ ๗ คนก็เสนอดามคนเดิม รัฐบาลเขาแบบนั้นนั่น รัฐบาลควรเอา ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : นับเป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะเดินออกคน เมื่อ
ท่านไม่เห็นด้วย จะเอาแต่ไว้ก็ว่าไป

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอ
เดินออก ๙ นาย

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอถอน ไม่ขอของที่จะมี ๙ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าไม่มีใครเดินออกเป็นอย่างอื่นอีก ข้าพเจ้า
ถือเอาที่ประชุมอนุมัติให้กรมการรัฐมนตรี ๙ นาย

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลเดินออก ๒ นาย

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเดินออก ๒ นาย ^๙ คนจะเดินออก
ครบ ๙ นายหรือจะเดินเรื่อยไป แลดูเด้อกันทีหลัง

นายสาคร กลิ่นผลา (พังงา) : เอาครบพอจำนวน ๙ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือเอาที่ประชุม
อนุมัติ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขอเสนอทดลองปฏิรูปกรมกสิกรรมนายท้วม แรงชา ส่องคน

นายมา เสริฐศรี (เลย) : ขอเสนอนายเพ็ง ถิมประพันธ์
มีสำเนาข้อมร้อง

นายถิต พรหมมาถเพ (พัทลุง) : ขอเสนอนายไชติ อธิยคินธุ์
มีสำเนาข้อมร้อง

นายภักดี พัฒนภักดี (นครศรีธรรมราช) : ขอเสนอนายถิต
พรหมมาถเพ

มีสำเนาข้อมร้อง

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี) : ขอเสนอนายบุญมี
ปารมวาศ์

มีสง่าวัชรบริวรวง

ร้อยเอก ขุนสุรจักรตรงคี่ (นครราชสีมา) : ขอเดชะขอพด.ค.
ชัยวัฒน์ ๑

พลตรีชัยยันต์ เกรียงเดชพิชัย (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอถอน

นายทัศน กลิ่นโกมุท (ขอนแก่น) : ขอเดชะนายคต้าย ระยะเวลา
มีสง่าวัชรบริวรวง

นายพรหมา แตนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ขอเดชะนายเสมอ
กณทาชัย

นายเสมอ กณทาชัย (แม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้าขอถอน ขอ
เดชะนายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์

มีสง่าวัชรบริวรวง

นายเนน เกษสุวรรณ (กระบี่) : ขอเดชะนายสำกร กลิ่นผลกา
มีสง่าวัชรบริวรวง

ประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว เสด็จการโปรดอ่านชื่อ

เลขานุการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการ ๑. พันตรี หลวงบริกรรมโกวิท
๒. นายท้ว แรงจำ ๓. นายเพ็ง สัมประพันธ์ ๔. นายโชติ วิชัยดิษฐ์ ๕. นาย
ถึก พรหมมาตพ ๖. นายบุญมี ปารมวงศ์ ๗. นายคต้าย ระยะเวลา ๘. นาย
สมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ ๙. นายสำกร กลิ่นผลกา

ประธานสภาผู้แทน : เปรียญศักดิ์

นายเตียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขอเดชะ ๗ วัน

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลขอเสนอเปรียญศักดิ์ภายใน ๗ วัน

นายทองคำ อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปร
ียญศักดิ์ภายใน ๓ วัน

มีสง่าวัชรบริวรวง

นายสำกร กลิ่นผลกา (พังงา) : ข้าพเจ้าขอเดชะ ๕ วัน

มีต้นราชกรับของ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอถอน จะเอา ๓ วันหรือ ๕ วันไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : ขอมีมติหว่าง ๓ วันกับ ๕ วัน ผู้ใดเห็น
ว่าควรแปรญัตติภายใน ๕ วัน โปรดชุมนุม

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควร ๓ วัน โปรดชุมนุม

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ระเบียบวาระต่อไป มีผู้เสนอญัตติขอให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติ
เข้านามพิจารณาตราออกนอกระบบวาระอื่น ผู้เสนอขียนายทองดี ถังสว่าง
มอบให้นายเพทาย ไชยสินธุ ถกปรายแทน ผู้ใดเห็นว่าควรยกเอาร่าง
พระราชบัญญัติเข้าพิจารณาตราออกพระราชบัญญัติฉบับอื่นหรืออย่างไรก็ได้
แต่ที่ประชุม

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ความจริงข้าพเจ้า
ไม่อยากจะขัดข้อง แต่ว่าเมื่อมาอ่านพระราชบัญญัติเรื่องค่าเช่าที่ดินแล้ว
รู้สึกว่าไม่จำเป็นต้องเร่งรีบให้เป็นการด่วนอะไร เพราะวาระหว่างนรายฐราช
หนักถึงมือท่านกานหมัดตั้งแต่ และสัญญาต่างๆ ก็ทำไว้แล้ว ไม่ใช่เอาออก
ไปแล้วจะมีผลย้อนหลังอย่างไร เพราะกฎหมายเช่นนี้ไม่ใช่กฎหมายย้อน
หลัง เพราะฉะนั้นจะเอาร่างเข้าๆ ตามระเบียบวาระก็ไม่เห็นเป็นสิ่งที่น่า
เสียหายนะแต่ประการใด

อภิปรายการหนึ่ง พระราชบัญญัติค่าเช่าที่ดิน ถ้าเราจะมาเทียบกับพระ
ราชบัญญัติที่ดิน ในส่วนที่เกี่ยวกับคนกลางแล้ว ก็ทำให้รู้สึกว่าการบัญญัติ
ญัตติที่ดิน ในส่วนที่เกี่ยวกับคนกลางแล้ว มีผลซึ่งสัมพันธ์เร่งรีบด่วนมากกว่า
พระราชบัญญัติคนเช่ามา เพราะถ้าถ้าเร่งรีบเข้าไปได้ ชาวต่างดาว หรือถ้าเมื่อ
มีกฎหมายฉบับนี้ออกแล้ว แต่เขาจะลงแบบขงบริษัทจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

ทำการชอชตนได้เช่นหน่ง ก็เป็นการหตถงกฎหมาย เพราะฉะนั้นเป็น
ตลิ่งคตคาน แต่จนกเดอเดอประชุมซึ่งมอดตมาชกจะเห็นอย่างไ

ประธานสภาผู้แทน : ถ้อย่างนั้นข้าพเจ้าขอมาชกจากประชุม ท่าน
ผู้ใดเห็นควรจะดำเนินการตามระเบียบวาระที่ตามต้น โปรคชุมชอน
ม่งนาชกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะออกอ้างพระราช
บัญญัติคานาชาชนมาพิจารณาก่อน โปรคชุมชอน
ม่งนาชกยกมือ ๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นว่าควรจะดำเนินการตามระเบียบวาระ
๒๓ เลียง แต่ทมิเห็นด้วย ๗ เลียง

เป็นอันว่าที่ประชุมให้ดำเนินการตามระเบียบวาระ คือไปอ้างพระราช
บัญญัติคตคานในสิ่งทเกี่ยวกับคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๒ ของ
นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) และนายมหา เสวีศรีศรี (ไชย)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอร่าง
พระราชบัญญัติคตคานในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๒

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคตคานในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว เพื่อ
ให้เป็นการเหมรสม

เหตุผล

ด้วยตามพระราชบัญญัติคตคานในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๗๖
นั้นได้มอบบัญญัติขงไมล์มบรรณพช ทำให้บุคคลต่างด้าวหตถงกฎหมาย
นั้นไปได้ คทาปรกษณคชในลจระบบ ได้มอบคตคตขงคชระเบียบคทาคนชอนใน
นตมคตคต ขงคชระเบียบนตมคตคตขงคชโดยคตคตกฎหมายขงคทาให้กฎหมายชงใช้ชอ

ในเวลานั้นหมายความว่าไม่ถึง จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อ
ประโยชน์ของประเทศชาติไทยต่อไป
ดังนั้นความละเอียดจะได้ลงในสำเนาเพิ่มเติมอีก

ร่าง

**พระราชบัญญัติที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๒**

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติที่ดินในส่วนที่ เกี่ยว
กับคนต่างด้าว ให้มีสาระดังนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติที่ดินในส่วนที่
เกี่ยวกับคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรค ๔ ของมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๗๖ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลซึ่งมิได้มีสัญชาติเป็นไทย
ตามกฎหมาย และให้หมายความรวมถึงบุคคลดังกล่าวเป็น

- (๓) บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ

สมัครในสถานใดโปรดกรุณาพิจารณาว่าสมควรหรือไม่ เพื่อเป็นประโยชน์
ของประเทศชาติต่อไป

๑๔.๕๔ น.

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) : ความจริงกฎหมายฉบับ
นี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเป็นกฎหมายที่จำเป็นว่าประโยชน์แก่ชาติไทยเรามาก
เหมือนกัน แต่ทว่าความกังวลในเรื่องที่ว่า เนื่องจากประเทศเรามีต้นรัชฎีญา
กับต่างประเทศ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเองได้มีความสงสัยอยู่ว่า ด้วยเจตนา
ที่เราวางกฎหมายออกไปว่าให้เรามีระเบียบได้หรือไม่ เพราะเหตุว่าในร่าง
เค้าโครงกับที่ก่อน ก็ดูเหมือนมีต้นรัชฎีญาที่กำหนดไว้ว่าจะทำอย่างไรในรูป
ไหนบ้างซึ่งเราจะทำได้ เพราะเหตุว่าในต้นรัชฎีญาเราใช้โดยถ้อยถ้อย
ปฏิบัติซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติจะออกไปใน
รูปนี้ ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่าน่าจะไม่เป็นผล แต่หัดตั้งหลักการแล้วข้าพเจ้า
ไม่ขอขัดแย้งกับผู้อื่น ความจริงมีความเห็นตรงกัน เราควรจะต้องใจ
เป็นของคนไทยโดยเฉพาะ ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะมั่งใจเอื้อเฟื้อเฉยๆ แต่
เกรงที่ว่าเมื่อประกาศไปแล้ว ถ้าเราไม่พิจารณาโดยรอบคอบ เกรงจะไม่จัด
กับต้นรัชฎีญาที่ต่างประเทศหลายประเทศด้วยกัน โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า
ควรจะได้มอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปให้รัฐบาลพิจารณา จะมีประโยชน์
สูงกว่าจะได้ผลถูกต้อง

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ข้าพเจ้าไม่เห็นเจตนาดี
ของทางผู้เสนอ แต่ว่ามีกฎหมายของตนหนึ่งซึ่งคนกรุงเทพฯเป็นพวก
อยู่ด้วย กฎหมายอันนั้นก็คือ เรียกว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองคนพิการ ได้มา
ซึ่งที่ตนซึ่งทางหุ้นส่วนของบริษัทซึ่งทำการศึกษาไว้ พ.ศ. ๒๔๘๕ เมืองนั้นอยู่
แถวเมืองเก่าทางภาคใต้จะเห็นได้กฎหมายนี้ กฎหมายนั้นได้จัดเงินด้วยแล้ว
ในหมวด ๓ แห่งทางหุ้นส่วนสามัญ บริษัทและบริษัทจากต่างประเทศจะได้
ที่คนเพื่อการค้าไป ปรารถนา หรือหาหาเพื่อที่คนพิการขออนุญาตควรมีว่าก่อน

กฎหมายควบคุมไว้แต่แล้ว และเขียนไว้ชัดเจนแต่ไม่ใช้เพื่อเงิน เพื่อไทยเพื่อก
เทศ์ เขียนควบคุมไว้แต่คนไทยคงบริษัทคงทอดทิ้งไว้เพื่อถ้าเราถอนผูก
ได้ ถ้าเห็นไม่ควรเราก็ไม่ถอนผูก ข้างเราอาจอย่างนี้ ถ้าท่านเจตนาที่จะ
ปล่อยกันใครก็ควรจะทำใจกฎหมายให้รัดกุมยิ่งกว่านั้นจะเหมาะกว่า คิดว่า
ที่เสนอมานี้ให้เขามองเห็นว่าเป็นการเจตนาว่าเราเกินเขาตรง ๆ.....

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : ก็ยังตั้งกับนี้ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ตั้งนี้ ทางนั้นเสนอให้รับไปพิจารณา
น. เขาคำน. นั้นแหละเขาไม่เห็นด้วย ทางนั้นไม่เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ เขา
คัดค้าน แต่ไม่เห็นด้วยส่วนหรือคัดค้าน ข้างเราคัดค้านอย่างนั้น

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : กระผมยังสงสัยที่พูดว่า
คุณโสภณไม่คัดค้าน กระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าไม่มีอยู่ ว่าเห็นด้วยหรือไม่
เห็นด้วยในคน แต่ขอถามบอกว่าให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ถ้าหากว่าฉัน
ส่งหนังสือออกว่าดี ไม่ออกว่ายังไม่ดี จึงบอกให้รัฐบาลรับไปพิจารณาก่อน
เป็นเช่นนี้

นายโสภณ สุภวัธระ (ขอนแก่น) : ที่ท่านประธานพูดถูก
แล้ว เป็นเพียงเสนอ ไม่ใช่คัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : ผมมีเหตุเหมือนกัน คุณโสภณบอกไม่เห็น
ด้วยในหลักการ และว่าใช้ได้ประโยชน์อย่างยิง ท่านเขาตั้งอยู่ในเรื่องอันนี้
สัญญา เขาก็เสนอความเห็นว่าคุณมอบรัฐบาลพิจารณา แต่เขาไม่เห็น
ด้วยว่าเป็นผิด เพราะได้ออกไปแล้ว คนทำงานนั้นขมมากคัดค้าน ข้างเราว่า
ถูกแล้ว ข้างเราขอขาดละ

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : เมื่อท่านประธานเขา
ข้างเราขอม

๑๔.๕๖ น.

นายกليات ตะอองมณี (สงขลา) : การเดินทางมาเรียน मैं
 ว่าเราจะเจตนาจะป้องกันคนชวาคอื่นหรืออย่างไรก็ตามใจ ถ้าพยายามหัก
 เหยงอย่าให้เขารู้ ดีก็โดยคงว่าเจตนาจะแก้ถึงเราแล้ว จะมประโยชน์มาก
 อย่างกฎหมายอื่นเขาเจ้าชมเชยว่าเขาเขินดีมาก เจตนาอันแน่วแน่ก็ขอเขียน
 ว่าห่างหู ส่วนบริษัต์จากัดก็ระโตมา ซึ่งก็คนต้องขออนุญาตของทางกรวักอน
 ถ้าเขียนอย่างที่ท่านผู้เสนอ เสนอเข้ามาจนเห็นได้ชัดว่า เจตนาจะกันคนอื่นเรา
 ข้าพเจ้าจึงอยากจะเรียนคือสำเนาว่า ถ้าเราเจตนาอย่างนั้นแล้ว ก็
 ควรจะเสนอเข้ามาในรูปกฎหมาย ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย ในการที่จะรับ
 หลกการกฎหมายนี้เข้าไปเป็นการจำกัดกฎหมายอื่นเท่าเทียมอยู่ด้วย

๑๕.๐๐ น.

นายช่ออิน อัมพล (สมุทรสงคราม) : พระราชบัญญัตินี้ในแง่
 เกี่ยวกับคนต่างด้าวฉบับนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรจะรับหลกการไว้โดยที่ยัง ที่
 ท่านผู้แทนจังหวัดสงขลาพูดเมื่อกัน ท่านหมายความว่าห้ามบุคคลเมื่อจบจของท
 คนชวชชายและศวกาไรชะโรอย่างนั้น มันคนละเรื่องกับพระราชบัญญัติคน พระ
 ราชบัญญัติกต่างด้าวถึงนคบุคคลที่จทะเบียนเป็นไทยแล้ว โดยที่มิใช่เป็น
 ด้มาชักแจงขอจับจของทคนละชวชายนเพื่อครอบครอง ข้าพเจ้าอยากจะขอ
 กรวามเรียนว่า เราไม่ตองไขว่ไขว่ในเรื่องกอยทกอยชวคัย คนไทยก็คน
 อยกไปจับ คนไทยทอยกไปชอเมริกา ที่ไปกในฐานะนักเรียนเท่านั้น ตาม
 ไทยหลายคนไปอย่างนั้นแล้ว ประเทศไทยเจริญกแต่กั นี้ไม่มีเสีย มีแต่
 นักเรียนที่ส่งออกไป ข้าพเจ้าอยากจะขอกรวามเรียนว่าเมื่อท่านผู้เสนอพระ
 ราชบัญญัตินี้เป็นห่วงไขว่ว่าฝั่งคินของเราจะหมด มันอันกุดหนานของเราจะ
 เกิดจวชนโดยลำดับ ขอได้โปรดคคคคจวอบด้ชชะนัยได้เสียชวคโดยาให้คคคค
 เพราะอะไร ก็เพราะบริษัต์ไร หนานแห่งไปจับจของคคนมากเข้า ๆ แล้วก็
 ฝว่งเสกอีกอย่าง ต่างคนต่างกคคคบริษัต์ โอนด้ยชวคมาจทะเบียนนคบุคคล
 กคคคคนมากเข้า และหนักเข้าบริษัต์ของอิตว้างจะไปจับจคนคคคเขาไป

แต่ได้ฟังคำอานกัร สักว่าต่างกันในเรื่องกฎหมายอยู่มาก เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ข้าพเจ้าได้เสนอมานเป็นกฎหมายที่มีบุคคลใดมาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ไม่ใช่เป็นกฎหมายห้ามคนที่มีกรรมสิทธิ์ ในที่ดินแต่ไปทำการค้า วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติเพื่อก้าวไกล แต่เปลี่ยนหากำไร ในที่ดินเขาได้กรรมสิทธิ์ หมายความว่าเขาชกต้นมาเองเอาที่ดินเหล่านั้นขายไปเพื่อการค้าขายเอากำไร แต่เจตนารมณ์ของกฎหมายของข้าพเจ้าเป็นการได้มาซึ่งที่ดินคือจบของที่ดินที่สวนเขาเรือกสวนเขื่อนทำการค้าขายผลไม่ นาวาชาวดอโรเหล่านี ซึ่งตรงกับกฎหมายฉบับนี้มาก เพราะฉนั้นข้าพเจ้าปรับ ให้เขากินเขาไปกินมันไม่ถูก อีกประการหนึ่ง ที่ท่านผู้ค้านเมื่อก่อนเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ ความจริงรัฐธรรมนูญแห่งกบอดมาเมื่อ ๒-๓ วันนั้น ข้าพเจ้าคนหนึ่งบอกท่านเขาใจ การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ ในที่ดินไม่ว่าจะเป็นการขัดคือรัฐธรรมนูญ เห็นว่ากฎหมายใด ๆ เขาเปิดโอกาสให้ และการได้ที่ดินนั้นได้มาโดยอำนาจของกฎหมาย รัฐธรรมนูญไม่บังคับว่าจะเป็นการขัดแย้ง รัฐธรรมนูญประกาศไว้อย่างนั้น ถ้าไม่เชื่อขอให้ท่านได้อ่านดูก็ได้ อีกประการหนึ่ง สำหรับกฎหมายของข้าพเจ้าเป็นกฎหมายซึ่งเพิ่มเติมแก้ไขคำในกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๖ ไม่ขัดเจตนาก็ให้หลักเสียงหลายแห่งหลายมุม เพราะฉนั้นความที่จากที่คนต่างดาวเป็นอย่างนั้น ฉะนั้น เพราะฉนั้นจะมาเข้ากับพระราชบัญญัติในที่สุดของ อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าอยากจะให้โรงเรียนให้ทราบว่า กฎหมายฉบับนี้แม้แต่รัฐบาลจะรับไปพิจารณาข้าพเจ้าก็ไม่ยอม ข้าพเจ้านัดให้ตกในทางมถดงสภานเพื่อจะให้เห็นว่ามีสมาชิกของเราก่อนยังไม่มจติใจอย่างเดียวกับข้าพเจ้า

๑๙.๑๐ น.

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 รัฐบาลได้พิจารณาข้อเสนอนิติของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องแล้ว รัฐบาลไม่มีความขัดข้องที่จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป ถอนข้อที่ข้าพเจ้าขอถอนไว้
 ข้อของเจตของท่านสมาชิกบางท่าน ในปัญหาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญนั้น

เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้คุ้มครองทรัพย์สินของคนไทยก็ตาม ใครจะไม่ต้อง
 เล่นไม่ได้ ดูเหมือนจะเป็นเพราะเหตุนี้ ร่างพระราชบัญญัติจึงได้ตรา
 ว่าคนต่างด้าวตามกฎหมายฉบับที่คนนั้น คือเป็นคนต่างด้าวตามกฎหมาย
 สัญชาติอย่างหนึ่ง แต่กฎหมายพิเศษ มีพระราชบัญญัติพิเศษว่าคนต่าง
 ด้าวหรือคนไทยตามกฎหมายเรื่องของคนนั้นอย่างไร เพราะฉะนั้นในการที่
 ท่านผู้เสนอบริษัทบางบริษัทหรือบริษัทของคน จะต้องมีว่าเป็นคนต่างด้าว
 กัด หรือในทางที่กลับกัน บริษัทที่จะเป็นบริษัทไทยนั้นจะต้องประกอบ
 ด้วยลักษณะอย่างหนึ่ง ๆ และมีผู้ถือหุ้นเท่านั้น ๆ กัด นั้นเป็นสิ่งที่ทำเป็นไป
 ตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นขึ้นกับรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นในการที่จะ
 ตราว่าบุคคลที่จะได้มาซึ่ง ทรัพย์สินต้องเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าว ถ้าเป็น
 บริษัท หรือว่าบริษัทโดยตามกฎหมาย หมายความว่าความว่าหุ้นส่วนเท่านั้น
 ต้องเป็นหรือชอบกวด ทุนในเรื่องของความหมายของท่านผู้เสนอกว่าท่านใน
 ส่วนของบุคคลต่างด้าวนั้น กฎหมายเดิมมีอยู่ว่าคนต่างด้าวนั้นมีสิทธิที่จะถือ
 ที่ดินคนละประมาณ ๑๐ ไร่ นี้เป็นกฎหมายเดิม ตราไว้เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๖
 อันไม่ขัดกับสนธิสัญญาประการใด ในทางกลับกัน สมมติว่าต่างประเทศ
 ใดประเทศหนึ่งจะออกกฎหมายอย่าง คนต่างด้าวสำหรับประเทศนั้นจะต้องมี
 ที่คนไม่เกิน ๑๐ ไร่ เช่นนี้ไม่เป็นการเคอะคร้อในการที่จะได้รับการตอบแทน
 โดยทางกฎหมาย ข้อที่จะขอระงับกวดรัฐบาลก็ สภาผู้แทนราษฎร
 แยกแยะ หรือว่าประเทศ ก. จะต้องมติดูเห็นอีกว่าประเทศ ข. จะต้อง
 ถัดความดีด้วยของคนต่างด้าวเท่า ๆ กันเท่านั้นเป็นดังรัฐบาลและประเทศชาติ
 ของเราจะพึงระงับ เพราะฉะนั้นในปัญหาที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว รัฐบาลได้
 พิจารณาแล้วไม่ขอขัดข้องแต่ประการใด เหตุที่รัฐบาลไม่ได้เสนอกฎหมาย
 นี้ลง ก็เนื่องจากปัญหาที่รัฐบาลเห็นว่าไม่มีความสำคัญมากดังกับจะออก
 กฎหมายชักชวนรัฐบาล แต่มีสมาชิกถกเถียงเข้ามา รัฐบาลได้พิจารณา
 แล้วเห็นว่าปัญหาการรับหนึ่งที่จะควบคุมและป้องกันบรรเทาภัย และข้อ

เพื่อให้เกิดการส่งเสริมของกฎหมายที่ตนทงเกี่ยวกับคนต่างต่าง พ.ศ. ๒๕๑๖
ได้ชม เพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่มีความขัดข้องกับสถานะรวมหลักการ

นายเกษม จงสวัสดิ์ (กัมแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

มีมติสารกัมบรอง

นายคล้าย ตะอองมณี (สงขลา) : เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ
ข้าพเจ้าว่า แม้ว่ามีรัฐบาลจรมีว่ารัฐบาลเห็นด้วย ข้าพเจ้าก็ยังขงใจอยู่
ข้าพเจ้าอยากจะพูดให้หมดเปลือกหมดเรื่องเสียที ข้าพเจ้าขอเสนอให้มีการ
อภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดปรบรอง

มีมติสารกัมบรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้เสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดชุมนุมชน

สมาชิกยกมือ ๑๘ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรลงมติได้แล้ว โปรดชุมนุมชน

สมาชิกยกมือ ๒๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติ

๑๕.๑๕ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ก่อนที่จะลง
มติ ข้าพเจ้าขอสรุปเพื่อการปิดสังเกตกันอยู่ คือปัญหาข้อคนได้มีสมาชิก
คดีคนนายหนึ่ง คือสมาชิกจังหวัดสงขลาที่พูดมาเมื่อกัน ข้าพเจ้ารู้สึกว
จกใจ ในฐานะที่เราเป็นประเทศเอกราช คือเราออกกฎหมายฉบับ
หนึ่งก่อให้เกิดความรู้อะไรต่างๆ ของชาวต่างประเทศที่เขาจะมาพบมโพธิ
สังฆาร แต่ความจริงเราออกกฎหมายฉบับนั้นเห็นว่าเราออกไปเป็นการกีด
รอนเขาบางอย่าง เราต้องการให้พลเมืองของเราไป ของเรามีศักดิ์สำหรับทำ
มาหากินอะไร ฟังพาดำคัยคยออกไปสู่จุดกหนดาน และไหนๆ ว่าเป็น
เอกราชถ้าหากว่าเราปล่อยให้เขาจับจองที่ดินตั้งเป็นบริษัทขึ้นมาได้ ถ้าเช่น

นั้นความเป็นเอกราชของเราจะลดน้อยลงลงเป็นอันมาก การเสนอกฎหมายฉบับนั้นชนมากถูกใจคนส่วนมาก ข้าพเจ้าได้ไปหลาย ๆ จังหวัดเขาก็มีความพอใจแล้วเขาก็ไม่มีความรู้สึกว่าจะกลัวเกรงชาวต่างดาว ซึ่งก็เกือบจะไม่ในหมู่คนทางภาคใต้หรือภาคเหนือภาคใต้ เพราะเหตุที่เราทำเพื่อประเทศชาติของเรา อยากจะขอรื้องานสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า "ความรู้สึกอย่างนี้สำหรับคนไทยทุกอันมีอยู่ ทุกคนเอง เราไม่จำเป็นจะต้องไปกลัวชาวต่างดาวต่างต่างแดน โดยเฉพาะกัมพูชาพระบรมโพธิ์สมภาร อย่างน้อยก็ยังมีประมาณสำหรับบำรุงกองทัพบก ทพเรือ อยุ่พรหมมยุรบรรณแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อเราตัดสินใจว่าจะสร้างชาติบำรุงชาติของเรา ให้เป็นเอกราชในอันใดก็กระทำความสุขสมบูรณ์ให้แก่ชาวไทยแล้ว ก็อยากจะขอรื้อให้มาร่วมใจกันเป็นเอกฉันท และเห็นว่าประโยชน์แก่ประเทศชาติ และรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอขอบพระคุณอย่างสูงสุด

ประธานสภาผู้แทน : คือไปนเป็นการลงมติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดขมุ่มือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดขมุ่มือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ารับหลักการ กระบวนการดำเนินการหรือดำเนินการ

นายเสี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอกรรมการดำเนินการ

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการดำเนินการดำเนินการ

นายเสี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอเสนอ ๒ นาย

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้สำคัญ ขอเสนอใหม่ ๓๓ นาย

มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : ขอมติประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรมี
กรรมการ ๑๑ นาย โปรดผู้มีชื่อน

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรมี ๘ คน โปรดผู้มีชื่อน

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเราตั้งกรรมการวิสามัญ ๘ นาย
การเดินขบวนจะเดินเพียง ๘ นายแล้วหยุด หรือว่าจะเดินต่อไป

นายพรหมา แตนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ขอเสนอให้จำกัดจำนวน
มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : แปลว่าเดินเพียง ๘ คน เมื่อไม่มีผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะได้ขอเดินเพียง ๘ ชื่อ ท่านรัฐมนตรี

นายเลื่อง ไชยกาต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย ๑. อธิบดีกรมที่ดิน ๒. รองอธิบดีกรมอัยการ
๓. นายเสริม ทัศนัยกุล

ประธานสภาผู้แทน : มีเหตุข้อ ๖ นาย

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
เดวี อิศรางกูร ณ อยุธยา

มีสมาชิกบริบรอง

นายล้วน เวชชาติกานน (นครปฐม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
หลวงอังกณานุกรักษ์

มีสมาชิกบริบรอง

นายสาคร กลั่นผลา (พังงา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเนน
เกษสุวรรณ

มัตมาชิกมนตรี

นายโกศล สีนุกเสก (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายมา
เดวีสุศรี

มัตมาชิกมนตรี

นายเพ็ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายเทพ
เกตุพันธ์

มัตมาชิกมนตรี

นายเปี่ยม บุญยะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
ทองนรภักดิ์บริหาร

มัตมาชิกมนตรี

ประธานสภาผู้แทน : ควบคุม ข้อให้เดชากรหาอ่าน

เลขานุการรัฐสภา : รายชื่อกรรมาธิการมีดังนี้ คือ ๑. อธิบดี
กรมที่ดิน ๒. รองอธิบดีกรมอัยการ ๓. นายเด็ริม วิมลจิตกุล ๔. นาย
เด็ริ อิศรางกูร ณ อยุธยา ๕. ทององค์คนานาภิรักษ์ ๖. นายเนิน เกษสุวรรณ
๗. นายมา เดวีสุศรี ๘. นายเทพ เกตุพันธ์ ๙. ทองนรภักดิ์บริหาร

ประธานสภาผู้แทน : แปรญัตติภายในถั่ววัน

นายเด็ริ อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้อ ๘ วัน

ประธานสภาผู้แทน : เจ้าของญัตติขอเสนอ ๘ วัน ถ้าไม่มี
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน
๘ วัน

ระเบียบการคือไป ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนคร
ราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๔๘๒ ของนายเด็ริ อิศรางกูร ณ อยุธยา
(บุรีรัมย์)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครราชสีมา และ
จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๙๒

หลักการ

เพื่อโอนตำบลขุขันธ์ ตำบลลำห้วย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไปขึ้นอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เป็นการเหมาะสมแก่ท้องที่

เหตุผล

เนื่องจากตำบลขุขันธ์ และตำบลลำห้วย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นตำบลที่อยู่ใกล้ติดกับอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีระยะทางเพียง ๘ กิโลเมตรเป็นอย่างใกล้ ทางคมนาคมก็สะดวก ๒-๓ ชั่วโมงก็ถึง แต่เข้าไปอำเภอพิมายมีระยะทางถึง ๖๕ กิโลเมตร การเดินทางไม่สะดวก ต้องเดินทางเป็นวัน ๆ เวลาเกิดการโจรผู้ร้ายปล้นสดมภ์หรือเหตุอุกฉกรรจ์ เจ้าหน้าที่จะมาช่วย เหลือปราบปรามก็ มีต้นทุนสูงและ เจ้าหน้าที่จะออกมาตรวจตราก็ไม่ทั่วถึงและไม่บ่อยครั้ง ย่อมเป็นผลเสียต่อราชการทั้งเหตุการณ์ โจรผู้ร้ายก็ชุกชุม เป็นการไม่ปลอดภัยต่อราษฎร

ราษฎรในท้องที่ของตำบลนี้โดยทั่วไปอยากมาขึ้นอยู่ปกครองของอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพราะมีระยะทางใกล้กว่าอำเภอพิมายถึง ๕๖ กิโลเมตร ย่อมได้รับการดูแลในด้านความปลอดภัยจากเจ้าพนักงานเสมอ ๆ การค้าขายตามปกติก็ไปมาติดต่ออยู่ทุกวัน การเสียภาษีอากรก็สะดวก ไปมาโดยภายในหนึ่งวันเท่านั้น เป็นการไม่สิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ทั้งจะได้รับการคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่โดยใกล้ชิด จึงเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะโอนตำบลขุขันธ์ และตำบลลำห้วย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไปขึ้นอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อดำเนินการปกครองของ

ราษฎร

**พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครราชสีมา และ
จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๙๒**

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร เปลี่ยนแปลงเขต จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัด
บุรีรัมย์ โดยโอนตำบลช้วย ตำบลดงสำหรั่ง อำเภอพิมาย จังหวัดนคร
ราชสีมา ไปรวมกับอำเภอตาปดายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เป็นการ
เหมาะสม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลง
เขตจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๙๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดบุรีรัมย์
โดยให้โอนเขตตำบลช้วย ตำบลดงสำหรั่ง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
มาขึ้นกับอำเภอตาปดายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตาม พระ
ราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) ส. อิศรางกูร ณ อยุธยา ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) มา เสรีรัฐศรี, บุญมี, ทองดี อิศราชวน, นิตยากร, ป.
จันทนพิมพ์, สวน พรหมประกาย, กุ เนาวรังสี, สมรรถ เอี่ยม
วิโรจน์, อนุสรกรณ์, สมบูรณ์ เคชสุภา, ผู้รับรอง

๑๕.๒๒ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บรรณีย์) : เหตุผลในการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์น
ถ่มยู่อา

เนื่องจากความขรุขระตามลำห้วย ลำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
เป็นตำบลที่อยู่ใกล้ติดกับอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีระยะ
ทางเพียง ๘ กิโลเมตรเป็นอย่างใกล้ ทางคมนาคมที่สะดวก ๕-๓ ชั่วโมง
ถึง แต่ลำไปอำเภอพิมายมีระยะทางถึง ๖๔ กิโลเมตร การเดินทางไม่สะดวก
ต้องเดินทางเป็นวัน ๆ เวลาเกิดการโจรผู้ร้ายปล้นสะดมหรือเหตุออกตรวจ
เจ้าหน้าที่จะช่วยเหลือปราบปรามก็ไม่ทันทองที่ เฉพาะเจ้าหน้าที่จะออก
มาตรวจตราก็ไม่ทันถึงและไม่บ่อยครั้ง ย่อมเป็นผลเสียหายต่อราชการ ทั้งเขต
การณ โจรผู้ร้ายก็สะดวก เป็นการไม่ปลอดภัยต่อราษฎร

ราษฎรในท้อง ที่สองตำบลโดยทั่วไป ย่อมมาชุมนุมอยู่ในปกครองของ
อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพราะมีระยะทางใกล้กว่าอำเภอพิมายถึง
๕๖ กิโลเมตร ย่อมได้รับการดูแลในด้านความปลอดภัยจากเจ้าพนักงานเสมอ ๆ
การค้าขายตามปกติก็ไม่มาติดขัดอยู่ทุกอน การเสียดายอาณาที่สะดวก ไป
มาได้ภายในหนึ่งวันเท่านั้น เป็นการไม่สิ้นเปลืองโดยใช้เหตุ ทั้งจะได้รับการ
คุ้มครองจากเจ้าหน้าที่โดยใกล้ชิด จึงเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะโอนตำบล
และตำบลลำห้วย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไปขึ้นกับอำเภอลำปลาย
มาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อสิ่งได้เริ่มตั้งสัตยาภิของราษฎร

ตามกฎหมายเขตมณฑล เมื่อครั้งเสด็จมณฑลบุรีรัมย์ครั้งก่อนมานั้น นาย
ไพโรจน์ วิเศษโกศลขึ้นและราชการ ได้เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติเช่นเข้ามาโดยขอ

โอนเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยขอโอนตำบลขุขันธ์และตำบลสง่าหาราย อำเภอ
พิมาย ไปขึ้นกับอำเภอตำบลยามาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ในที่สุดรัฐบาลก็ได้รับเอา
ไปเพื่อจะไดรรวมๆ กับหลายๆ จังหวัด ซึ่งจะได้มีทางด้านจังหวัดอื่นๆ เช่นขอ
เรามา ครั้นเมื่อเปิดสมัยประชุมสภาจังหวัดได้จัดการโอนตำบลสง่าหาราย
อำเภอพิมายเข้ามาไว้ในอำเภอตำบลยามาศ ส่วนตำบลขุขันธ์นั้นรัฐบาลได้
โอน คงทวงเขาได้เช่นเขามา ขาเขาได้ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยในเรื่องนี้ ก็ได้ทราบด้วยก็ได้โอนตำบลขุขันธ์เข้ามา เพราะในระหว่าง
นั้นเป็นสมัย ในระยะที่จะมีการเลิกกองซอมส์มาจัดตั้งตามรัฐธรรมนูญ
หรืออีกในสมัยต่อมา ก็ได้ให้รัฐบาลรับเอาไปพิจารณาใหม่เมื่อทางรัฐบาลได้
พิจารณาเห็นใหม่แล้ว ขาเขาได้ไปสอบถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยว่าหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีก็ได้ตอบว่าจะยังไม่เห็น คือจะให้บรรดา
ตำบลที่ตกของกรคือ ให้แก่จังหวัดต่างๆ เช่นเข้ามาเป็นจังหวัดๆ ไปด้วย
เห็นเขาใจจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาเพื่อขอโอนเขตตำบลขุขันธ์
และตำบลสง่าหาราย อำเภอพิมาย เพราะว่าการไปมาค้าขายและการติดต่อ
ติดต่อกัน แต่ว่าตำบลขุขันธ์จะโอนของตำบลแถวรังสิตต่างๆอย่างใด ๆ ชย
บาง เพราะฉะนั้นเขาจึงขอให้ยกให้จังหวัดจันทบุรี เพราะเหตุว่า
ตำบลขุขันธ์มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาลมาก ครึ่งหนึ่งของพื้นที่ของ
ทั้งเขาเขาได้ติดต่อไปยังท่านรัฐมนตรีแห่งนครราชสีมาแล้ว ก็
มีความเห็นว่าจะโอนตำบลสง่าหารายแล้ว ก็ไม่มีความขัดข้องประการใด
ถ้าจะโอนตำบลขุขันธ์ก็ว่าจะขัดข้องเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตามเขาได้
ปรึกษาหารือกับท่านรัฐมนตรีแห่งนครราชสีมาแล้ว ก็มีความเห็นสอดคล้อง
กันว่าจะเอาตำบลต่างๆ รวมเป็นหนึ่ง อย่างนี้ราษฎรก็จะได้รับความสะดวก
สบาย เพราะว่ามีพื้นที่อาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาลมากเหตุฉะนั้นทั้งรัฐบาล
คงจะได้พิจารณาดี ในครั้งต่อไป ถ้าหากว่าจะตั้งเป็นจังหวัดแล้ว จะเอา
ทั้งอำเภอขึ้นเป็นจังหวัดนครราชสีมาหรือจังหวัดบุรีรัมย์ก็ได้ ไม่มีความ
ขัดข้องที่จะเอาไปขึ้นที่ไหน อันในส่วนนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการไปแล้ว ส่วน

กักราชฎูให้มาอยู่ไนที่เจฎูญ แถวคอกไปเราขายพนคไม่ออก นนประ
การหนึ่ง

ประการที่ ๒ ไนนับชก้า พนคของตำบลขยและตำบลสำรายห่าง
จากอำเภอพิมาย ๖๔ กิโลเมตร ชาวเจ้าจงชยอาจจะรับแจ้งว่าพนค ๒ แปลงนี้
อำเภอคงอยู่ ตำบลน แต่พนคนี้เป็นรูป ๔ เหลี่ยมยาวเป็นผืนผาดังไปทง ๒
ตำบลติดกัน ปลายของที่ติดกับตำบลยมาคั้นไปหาค่นของพนคนี้ไนทาง
๖๔ กิโลเมตร แต่ถ้ามารณกับปลายตำบลยมาค้เสีย ค่นของค่นนี้จะมาหา
ตำบลยมาค้ ๖๔ กิโลเมตรเหมือนกัน พนคของชาวเจ้ากมเป็นหลดกฐาน
เพราะฉะนั้นไนเรื่องนถาหากจะตั้งเขาชายเด็ก ๆ น้อย ๆ ตงไปก็พอจะรู้ได้ แต่
นเขาไปทง ๒ ตำบล ทงหมดแล้วมาชน กวาทบออก ๖๔ กิโลเมตรก็ไม่มี
ไปชนน เพราะฉะนั้นถ้านอนชาวเจ้าจงชดชอง และไม่เห็นพ้องค้อย
ทเช่นอนมา

อีกประการหนึ่งเพื่อไม่ให้ปัญหายุ่งยาก เพราะเนื่องจากถ้าไปตรวจ
ชายร่มเขตคคค่อนเคยมีปอพิพบบังเขตกันไว้แล้วแล้ว เพราะฉะนั้นไนเรื่อง
นี้เพื่อให้ปัญหาตกไป และเพื่อความระงัดของราษฎร ชาวเจ้าเห็นว่า
รัฐบาลควรที่จะตั้งสถานที่ปักธงใหม่เช่นก้งอำเภอเป็นค่น ค้งเช่นท่านได้
แถลงนโยบายไว้ว่าจะได้พยายามปรับค่นบระคองให้ราษฎรได้ชยติดกัน เมื่อ
เป็นเช่นนี้แล้วกคคจะให้เป็นไปเช่นนี้ และชยได้ประโชน ทจจะขายพนค
ออกไปให้ไกล เพราะอำเภอคงตั้งแล้วขายพนคออกไปได้ ออก กวาทบออกชย
น ชาวเจ้าไม่เห็นค้อย เพราะฉะนั้นพระบรมบัญญัตินี้ ชาวเจ้าจงชด
ชดชองทนาเช่นอน

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ตามที่ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์และนครราชสีมา ได้ก้งปรายมาทง
ต้องทานน เมื่อสร้งปรวมแล้วทงต้องฝ่ายกมมีความเห็นคล้ายคคกกัน เพราะ
ฉะนั้นทางรัฐบาลกมีความเห็นพ้องค้อยเช่นนี้คคกกันไนการจัคการโอนเขตจัคหวัด
ทงตั้งจังหวัดน และเพื่อปรับม้งให้เหมาะสมไนเรื่องน รัฐบาลได้คานม

นหรือกา ไปมา คัดคอกบเจ้าหน้าตัก เช่นเดียวกับทจะ โอนไปขึ้นกับอำเภอ
ตำบลตามาศ คอยเห็นข้าพเจ้าจึงเห็นอย่างไมเป็นการสมควรที่จะมาคัด
โอนเขาเนือคอกบพดเมียงของจังหวัดนครราชสีมาให้ขาดหายไป แต่ไปบอก
ชนกบจังหวัดกัน คอยเห็นข้าพเจ้าจึงขอคัดค้าน

นายบุญมี ป่างม่วงศ (ลพบุรี) : เกาที่รัฐมนตรีกาการกระทรวง
มหาดไทยได้อภิปรายไปในทางตำนองทว่า สำหรับผู้แทนราษฎรจังหวัดนคร
ราชสีมาได้อภิปรายไปแล้ว และนอกจากนั้นผู้แทนราษฎรจังหวัดพิศจรก็ได้
อภิปรายไปแล้ว ขอถามคตยกลังกัน เมียเป็นเช่นนี้แล้วจึงสมควรที่จะรับ
ร่างพระราชบัญญัติคนไปพิจารณา เมื่อรัฐมนตรืซึ่งเป็นเจ้าของพระราชบัญญัติ
นี้ไม่รับของแล้วก็วยเช่นนี้ จึงใคร่ที่จะถามเจ้าของญัตติว่า เจ้าของญัตติ
จะสมควรให้รัฐบาลรับไปพิจารณาหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะให้ชัดเจน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : การรัฐมนตรื
กาการกระทรวงมหาดไทยจะรับไปพิจารณาก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : เจ้าของญัตติไม่ขัดข้อง การรัฐมนตรื
กาการกระทรวงมหาดไทยจะรับไปพิจารณา

หลวงรังษีประจันตคาม (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าจึงขัดข้อง
ที่จะให้รับไปพิจารณา เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีกาการกระทรวงมหาดไทยยัง
รับอยู่ว่า คำบคตยหาญควรจะพิจารณาไปขึ้นอยู่ กับอำเภอตำบลตามาศ แล้ว
ทง ๆ จะไปขึ้นกับอำเภอตำบลตามาศ ข้อการหนึ่งท่านจะไปตั้งอำเภอ
ในตำบลชยชก ท่านเชื่อให้คตยมาคัดคอกแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะให้รักษารบวัติ
ศาสตร์ หรือคตยหาญ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรจะโอนไป เพราะถ้าเมื่อเอ
ไปแล้วก็จะจากกัน เหมือนชยาทผู้แทนคนคทหนึ่งได้ควาไวความันยาวไปถึง
๖๘ กิโลเมตร ถ้า ๖๔ กิโลเมตรแล้ว ถ้าตำบลตามาศมีนค ๖๔ กิโลเมตร
เหมือนกัน เพราะว่าทงที่ตั้งตำบลของสำหราชอาณาจักร เช่นนั้นแล้วก็ไม่ควร
เอาสำหราชอาณาจักรไปขึ้นกับตำบลตามาศ เมื่อไม่สมควรเอาไปขึ้นแล้วก็เป็นคตย

ตั้งกองชนบทด้วยเหตุนี้จึงควรรักษาประเพณีคำสั่งตรงกันต้น หรือขยาย
ให้อยู่ในสภาพเดิม เพราะไหน ๆ เราก็จะคงตั้งกองอยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ไป
สอบถามคุณแล้วว่ามีบ้างได้เส้นเขาที่ประชุมคณะรัฐมนตรี แลพร้อมกันแล้ว
ให้เขางบประมาณปี ๒๔๘๓ นี้ คือจะให้ตั้งกองชุมชน คือจะเอาตำบลต่าง ๆ
นั้นมารวมเป็นชุมชนกัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควรถูกพิจารณาหรือ
รับหลักการเพื่อให้เสียเงินเปล่า ๆ และเสียเวลาด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหาก
ไม่ควรถูกรับหลักการ เพราะถ้ารัฐบาลจะตั้งกองอยู่แล้วใน ๓ ตำบลนั้นข้าพเจ้า
เห็นอย่างนี้

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ความเป็นจริงเมื่อในครั้งแรกเพราะว่าท่านผู้เสนอนโยบายยังไม่ได้ออกให้รัฐบาลรับ
ไปพิจารณา เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ต้องชี้แจงว่า การที่เอาโอนตำบลสำหรับให้
ไปอยู่กับจังหวัดบรรมมัยทางอำเภอตำบลอาจมาอีกไม่ชัดของแต่ ตำบลที่เหลือ
คือตำบลชุมชนซึ่งพื้นที่ทางไกล เราจะตั้งกิ่งอำเภอขึ้น ซึ่งเสนองบประมาณ
ไปแล้ว และคอยทักกับออกว่าให้รัฐบาลรับไปพิจารณา การรับไปพิจารณา
ก็ให้ตำบลสำหรับขึ้นอยู่กับจังหวัดบรรมมัย หรือจะอย่างไรเมื่อตั้งกิ่งอำเภอ
แล้ว เพราะฉะนั้นเห็นว่าจะไม่ชัดของกับ ความประสงค์ของผู้ที่เสนอ
ญัตติเหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อมีความเห็นเป็น ๒ ประเภท เจ้าของ
ญัตติยื่นคำให้รัฐบาลรับไปพิจารณา แต่ผู้แทนจังหวัดนครราชสีมาแสดง
ความขัดข้องก็ของขอมติที่ประชุม ผู้ใดเห็นควรให้รัฐบาลรับไปพิจารณา
ขอได้โปรดประชุม

สมาชิกหมายเลข ๒๕ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดขัดข้อง ขอได้โปรดประชุม

สมาชิกหมายเลข ๓๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ารัฐบาลรับไปพิจารณา ระเบียบ

ดารถอไป ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๒ ของนายเสวี่ อิศรางกูร ณ อยุธยา

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง
พ.ศ. ๒๔๙๒

หลักการ

เพื่อให้ใช้เครื่องขยายเสียงให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเหมาะสม และ
ให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณา

เหตุผล

ยอมเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การใช้เครื่องขยายเสียงที่เกิน
สมควรนั้น ก่อให้เกิดความรำคาญแก่ประชาชน จึงเป็นการสมควรที่จะมี
กฎหมายควบคุมให้เป็นระเบียบเรียบร้อย อีกประการหนึ่ง การใช้เครื่องขยาย
เสียงนี้ ในประเทศเขตรากต่างๆไป ได้ทำมิให้ใช้ภาษาของชาติอื่น นอก
จากภาษาชาติของเขา พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยาย
เสียงเดิมมีวรรคต้นข้อ ๒ วรรค ๑ รับหลักการวงกรมวิธีการทั้ง ๒
วรรค ๑ วรรคแรกกรมวิธีการได้จัดการห้ามใช้ภาษาต่างคำแปล ให้โฆษณาได้
โดยส่งคำแปลเป็นภาษาไทย ดังคำรับให้ผ่านกฎหมายนั้นไป วรรค ๒
กรมวิธีการได้แก้ไขโทษซึ่งลงแก่ผู้ใช้ภาษาต่างคำโฆษณาหนักไป คือ จำ
คุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่เกินห้าพันบาท ดังเห็นอำนาจเงินไปจึงให้ผ่าน
ไปอีก

หลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ย่อมปรากฏอยู่แล้ว ดังเห็นข้อ
สำคัญ ซึ่งมีหลักการทั้ง ๒ วรรค แต่ได้ตัดไปเพราะกรมวิธีการ ด้วยเหตุ
ผลคงได้เรียนมาจนแล้ว ข้าพเจ้า ในฐานะพระ ราชบัญญัติฉบับนี้สมควร
ควรหนึ่ง ได้เรียนขึ้นให้เป็นการสังเกตของกันมิติดังกล่าว โดยให้มี การ

ห้ามมิให้โฆษณาภาษาต่างคำว ดึงความประสงค์ของสภาให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไปเป็นครั้งที่ ๑ เพราะกรรมาธิการคัดออก และได้ร่างกำหนดโทษในโฆษณาภาษาต่างคำว ให้น้อยลง เพื่อให้สอดคล้องกับความประสงค์ของสภากรรมาธิการได้กำหนดโทษไว้สูงไป สภาจึงได้ให้ตกไปเป็นครั้งที่ ๒ นั้น บัดนี้ ข้าพเจ้าได้แก่เป็นกษัตริย์ไทยใหม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม้เกินหาหรือเขากซึ่งเป็นโทษแทน

เมื่อได้แก้ไขเช่นมาใหม่ให้เป็นการสอดคล้องกับ ความ ประสงค์ ของสภา จึงหวังว่าสมาชิกคงเห็นใจและรับหลักการ โดยพร้อมเพรียงกัน

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียงให้เรียบร้อยเรียบร้อยและเหมาะสม และให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ส่วนที่ระใช้บังคับ เพื่อให้ได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เครื่องโฆษณาโดยใช้
เครื่องขยายเสียงของอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อน เมื่อได้รับอนุญาต
แล้วจึงทำการโฆษณาได้

ในการอนุญาต ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะกำหนดเงื่อนไข เวลา
สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียง

มาตรา ๔ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจที่จะให้ผู้โฆษณาตติงเสียงดังได้ เมื่อ
ปรากฏว่าเสียงที่โฆษณาก่อความรำคาญแก่ประชาชน แม้ผู้โฆษณาคงได้
กระทำตามกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตก็ตาม แต่ถ้การโฆษณากระทำผิด
เงื่อนไขตามใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้หยุดทำการขยายเสียง
โฆษณานั้นเสีย

มาตรา ๕ การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงจะต้อง ให้เป็นภาษาไทย
ทั้งสิ้น เว้นแต่คำใดที่จะแปลเป็นภาษาไทยไม่ได้เท่านั้น จึงจะใช้ภาษาต่างประเทศ
ก็ได้

คำว่า "ภาษาไทย" นั้น ให้หมายความถึงภาษาที่ใช้ในพื้นเมือง
แห่งประเทศไทยด้วย

มาตรา ๖ พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับแก่การโฆษณา

- ๑. ของรัฐบาลหรือเทศบาล
- ๒. หาเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น
ซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย
- ๓. ถ้การของสมาชิกสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งโฆษณา
เป็นภาษาไทย
- ๔. ในโรงแรมหรือ หอพัก เฉพาะในเวลาแสดงมหรสพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการ
มหรสพ
- ๕. ขององค์การสาธารณซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย

มาตรา ๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓ และมาตรา ๔ กฎกระทรวง หรือคำสั่ง

ของเจ้าพนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจที่จะตั้งเพิกถอนใบอนุญาตให้โดยเสียด้วย

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งเพิกถอนใบอนุญาตให้โดยเสียด้วย

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีแห่งครีตวรรณมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

.....

(ลงชื่อ) ส. อิศรางกูร ณ อยุธยา ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ทองดี อิศรางกูร ณ อยุธยา, นาย เสรีรัฐศรี, หลวง พงษ์เทพนาค, นิติการ, สมรรถ เอี่ยมวิโรจน์, สมบูรณ์ เจริญสุภา, ป. จันตถพิมพ์, อนุสรกรรม, กู๋ เยาวรังสี ผู้รับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญคุณเดิ่ง

๑๕.๕๕ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บรรณีย์) : บันทึกหลักการ และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๒ หลักการ เพื่อให้ใช้เครื่องขยายเสียงให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเหมาะสม และให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณา เหตุผล ข้อนนี้เป็นข้อเสนอที่มอบให้ไปว่า การใช้เครื่องขยายเสียงดังเกินสมควรนั้นก่อให้เกิดความรำคาญแก่ประชาชน จึงเป็นการสมควรที่จะมีกฎหมายควบคุมให้เป็นการเหมาะสม ข้อประการหนึ่งการใช้เครื่องขยายเสียงนี้ ในประเทศเอกราชต่างๆ ไม่ ได้ห้ามมิให้ใช้ภาษาของชาติอื่น นอกจากภาษา

ชาติของเขา พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงได้
มีสมาชิกลงชื่อลง ๒ ครั้ง สภากรมหมักการตั้งกรมราชการแห่ง ๒ ครั้ง
ครั้งแรกกรมราชการได้ตัดการห้ามใช้ภาษาต่างคำออก ให้โฆษณาได้โดย
ตั้งค่าแปลเป็นภาษาไทย สภาจึงให้พยานหลักฐานยืนยันไป ครั้งที่ ๒ กรมการ
การได้แก้ไขโทษซึ่งลงแก่ผู้ใช้ภาษาต่างคำโฆษณาหนักไป คือจำคุกไม่เกิน
๖ เดือน ปรับไม่เกินห้าพันบาท สภาเห็นว่าแรงเกินไปจึงให้ยื่นไปต่อ

หมักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ย่อมปรากฏชัดว่าสภา เห็นชอบ
ด้วย จึงรับหมักการทั้ง ๒ ครั้ง แต่ได้ตกไปเพราะกรมราชการ ด้วยเหตุ
ผลคงได้เรียนมานานนี้ ข้าพเจ้าจึงได้เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นเมื่อ
ครั้งหนึ่ง ได้เรียนขึ้นใหม่เป็นการต่อคดีของกรมหมักของสภา โดยให้มี
ห้ามมิให้โฆษณาภาษาต่างคำด้วย ดังความประสงค์ของสภาที่ให้พระราช
บัญญัติฉบับนี้ตกไปเป็นครั้งที่ ๑ เพราะกรมราชการตัดออก และได้วางกำหนด
โทษผู้โฆษณาภาษาต่างคำ โทษน้อยลง เพื่อให้ต่อคดีของกรมความประสงค์
ของสภาที่กรมราชการได้กำหนดโทษไว้สูงไป สภาจึงได้ตกไปเป็นครั้งที่ ๒
นั้น บัดนี้ ข้าพเจ้าได้แก้เป็นกำหนดโทษไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินห้า
ร้อยบาท ซึ่งเป็นโทษที่เบา

เมื่อได้แก้ไขเช่นมา โห้ให้ เป็นการต่อคดีของกรมความประสงค์ของ
สภา จึงหวังว่าสมาชิกลงเห็นใจและรับหมักการโดยพร้อมเพรียงกัน พระราช
บัญญัติฉบับนี้ เมื่อนั้นได้อภิปรายแล้วว่าเสนอมา ๒ ครั้งคงระงับเพียงกระนั้น
เดียว คือว่าสมาชิกลงต่างเห็นความเห็นเท่ากัน แต่ก็มีประชนออกเสียงปัด
เป็นฝ่ายไม่เห็นด้วย เป็นอันว่าแพ้ไปกระนั้นเสีย แต่คงให้เห็นความความ
สนใจอย่างมากที่จะให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น ครั้งที่ ๑ สภากรมหมักการ
ไปแล้ว ไปตั้งกรมการการแก้ไข เสร็จแล้วลงเสียงลงนาม บังเอิญเหตุที่ไม่
ลงโทษชาวต่างประเทศมีแรงเกินไป ก็ลงมีสมาชิกลงเห็นด้วยชาวต่างประเทศ
ไม่ควรถูกลงโทษเกินขนาด ปรับแต่ๆ ป้อยกก็ได้ สภาบัญญัติประเทศไทย
อะไรทำนองนี้ และในที่สุดก็ตกไปในภาวะตกไปครั้งนี้ข้าพเจ้าทำได้เพียง ๒

คณะน ครึ่งแรก ๓ คณะน ครึ่งที่สอง ๒ คณะน โดยเหตุดำกฏหมายฉบับ
 ใหม่ประโชนสำหรับประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศเอกราชเสีย แต่ครั้น
 ประการหนึ่งทว่าข้าพเจ้าซึ่งใจดีดัดคือว่า เราได้เดชะคุณ แทนเข้ามาใหม่ มาถึง ใน
 ปีว่า ๒๑ เดือน ซึ่งออกจะเห็นว่าสมควร ๒๑ เดือนที่เข้ามาใหม่มีความเห็น
 สอดคล้องต้องกันตามพระราชบัญญัติหรือไม่ ในกรณีให้ชาวต่างประเทศ
 มาตั้งเชิงไทยๆ ตามถนนหนทางต่างๆ ใช้เครื่องอาภรณ์โดยกตัญญูไม่
 ตั้งหรือเผยแพร่หรือลบล้างอันใดที่จะเป็นคำอธิบายอย่างนั้น ข้าพเจ้าจึง
 เห็นสมควร เหตุผลอื่น ๆ ที่ข้าพเจ้าเห็นควรก่อนก็พูดแรงเกินไปบ้าง
 หนังสือพิมพ์ทางต่างประเทศ ทั้งข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด ออกจะให้สมัคร
 ทว่า ดีกว่ากฎหมายฉบับนั้นสมควรหรือยัง ถึงเวลาหรือยัง และเราจะเห็นว่า
 เราเป็นไทยแท้ เป็นเอกราชที่สมบูรณ์ โดยไม่ต้องยหระ ขอประทานโทษ
 ก็พูดแรงเกินไป คือชาวต่างประเทศที่มาพึ่งบารมีให้สมบูรณ์ อย่างนี้เป็นต้น
 อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้านึกถึงสองประการ ก็หากว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้สำหรับหลักการในคณะเสียงข้างมาก และข้าพเจ้าโดยคิดเช่นเคยอัน
 ถ้าหากว่าได้ก็ไม่โดยคณะเสียงไม่เห็นด้วยเป็นจำนวนมาก และจะได้ไม่
 ต้องนำกฎหมายนี้เสนอเข้ามาอีก คราวใดก็ตามคิดเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็หา
 เพื่อนฝูงอีก ๑-๒ หรือ ๓ คนเสนองานอีก ข้าพเจ้ารู้ ดีกว่ากฎหมายฉบับ
 เป็นประโชนมาก ในฐานะที่เราเป็นประเทศเอกราชอันสมบูรณ์ เราไม่จำ
 เป็นจะต้องไปเห็นคนต่างชาติมาบังคับว่า หรือตั้งโทษหนักไปอะไรไม่ได้ทาง
 นี้ แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าก็ยังเห็นด้วย แต่อาจโทษหนักไปเพื่อให้
 เป็นการสอดคล้องต้องกันกับความคิดเห็นของสมาชิกทั่ววงไทยชาติหนึ่ง ซึ่ง
 สอดคล้องของข้าพเจ้าเคยด้วยเหตุการณ บ้านเมืองก็อดกระชับมาแต่
 หากว่าเราป้องกันเสียจะเป็นข้อดี ทั้งนักเดาเดนมืดสมาชิกจะเห็นอย่างไร
 ข้าพเจ้าเรียนมาแล้วจะตกไปโดยคณะนั้นมาก ข้าพเจ้าก็ไม่เสนอ ถ้านอ
 ข้าพเจ้าก็เสนออีก

๑๕.๕๒ น.

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจมากที่จะต้องชกคอกกับท่านสมาชิกผู้รักชาติต้องคงต้องทนแล้ว แต่ว่าท่านเดินธรรมา ข้าพเจ้าพิจารณาแล้วคงก่อนข้าพเจ้าก็ตาม ข้าพเจ้ารู้สึกเจตนาดีของท่าน ท่านมีเจตนาดีต่อประเทศชาติระพื้นของชาวไทยอย่างไร แต่ว่ากฎหมายเห็นออกมาปฏิบัติไม่ได้ นอกจากปฏิบัติไม่ได้แล้วเป็นเรื่องก่อให้เกิดคนอ่อนตลก ยิ่งร้ายใหญ่ ถ้าวัดคอกจะชกวงให้เกิดคอรัปชั่น เกิดความเสียหายนั้น ข้าพเจ้าตั้งสัจว่าท่านมีอะไรเป็นเครื่องวัดว่าคงหรือไม่คงแค่นั้น อย่างนั้นเสียแล้ว ไม่เหมือนการขบถยกนศ เพราะเครื่องยนต์ มีเครื่องตรวจแต่เครื่องขยายเสียงไม่มีเครื่องวัดว่าคงแค่นั้น ทันทีตรวจไปเจอเข้าบอก ว่าคงหนักหรือพิศ ๑๐-๒๐ บาท แล้วเดินไปออกหน่วยแจกจ่ายบอกว่าจะคงหนักหรือพิศออก ๕๐-๕๐ บาท แล้วกลายเป็นเครื่องไม่คงไป ความจริงเรื่องหนักหรือข้าพเจ้าก็ได้มีความหนักหน่วงเท่า ๆ กับท่าน แต่ว่าไปปฏิบัติไม่ได้ว่าประการหนึ่งเรื่องที่ไม่ให้เขาพูดภาษาต่างประเทศ ข้าพเจ้าตั้งสัจว่าเจตนาอะไรนั้นก็ไม่สามารถพูดภาษาไทยแล้วไปห้ามเขา สัมมติว่าท่านหรือข้าพเจ้าไปอยู่ต่างประเทศอื่น ๆ เขาบอกอย่าพูดสิ่ง ๆ นี้หรือให้พูดภาษาของเขาแล้วท่านจะรู้สึกอย่างไร ท่านอย่าไปถ่วงเรื่องคอมมิวนิสต์ คอมมิวนิสต์เขาไม่ ใจพอที่จะเขาเครื่องขยายเสียงมาพูด ถ้าเขาใช้เครื่องขยายเสียงได้เมื่อไร ท่านอย่าถ่วง ท่านทำอะไรเขาไม่ได้ อย่าว่าแต่ภาษาต่างประเทศเลย ภาษาอะไรก็ได้เมื่อเขาไม่อาย ข้าพเจ้าว่าไม่มีทางปฏิบัติได้อย่างหนึ่ง แล้วนอกจากนั้นไม่มีทางให้เกิดผลดี ก็คงก่อให้เกิดความชั่วได้มากกว่า ข้าพเจ้าเห็นใจของคอกคานเรื่องนี้ และหวังว่าสภาฯ จะได้รับหลักการแห่งราชพระราชนิพนธ์ฉบับนั้น

๑๕.๕๕ น.

นายสาร กลิ่นผลกา (พังงา) : พระราชบัญญัติฉบับนั้นได้เสนอเข้ามา ๒ ครั้งแล้ว และข้าพเจ้าเคยยื่นญัตติพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่จริง

พระราชบัญญัติฉบับประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างใหญ่หลวงทีเดียว ข้าพเจ้า
 ยากจะขอเรียน ให้ท่านสมาชิกรัฐสภาและเรียงชองใจอยู่ว่า เป็นอย่างไรพวก
 ประโยชน์แก่ประเทศชาติ เวदानต์ถาวรณของประเทศไทยเราเป็นอย่างไร
 พันของทงหลายหรือเพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลายยอมทราบแต่จำเราอยู่ในภาวะคับขัน
 เราจำเป็นที่จะต้องควบคุม การกระจายเสียงในเรื่องการพูดภาษาต่างดาว หรือ
 ต่างประเทศเป็นอย่าง และท่านสมาชิกรัฐสภาไปไม่ไหวหรือคุณ คุณไม่
 ได้ ผู้ที่เสนกพระราชบัญญัติแต่เจ้าหน้าที่ก็ได้ไปคิดกับเจ้าหน้าที่แต่ใน
 การควบคุมกระจายเสียงว่าคงไว้ตลอดขนาดนั้น ก็น่าไฟเท่านั้น ได้เสียงตั้ง
 เกาน เจ้าหน้าที่ได้บริบรองแต่จะยื่นพระราชบัญญัติมาควบคุมได้ ไม่ใช่
 ว่าควบคุมไม่ได้ ข้าพเจ้าเสียใจ ที่ไม่คงว่าควบคุมไม่ได้ ควบคุมได้ และ
 อีกประการหนึ่งเกานเราขอมืออยู่แต่จำว่าถ่านอย่างไร ข้าพเจ้าอยากจะ
 พูดซ้ำอีกทหนึ่ง ข้าพเจ้ากลัวว่าจะเป็นรอยเกิดชนกเรา เพราะจำคนไทย
 เราฟังภาษาต่างดาวก็ไม่วะทอดง หรือรู้ กู น้อย หรือบางคนไม่รู้
 เป็นส่วนมากก็ว่า ถ้าเข้ามเหตุการณ ทำอะไรอะไร ๆ มีคนร้ายแก่ประเทศเรา
 เตอ เราจะไม่ภาษาไทยเราใหม่ เขาจะไม่ใช้ เขาจะไม่ใช้ภาษาของ
 เราหรือภาษาต่างดาวเป็นโคตเช่นคำว่ อื่นๆ เวด ๒๐ นาฬิกา เตรียมพร้อม
 หรือเตรียมระดมคนไทย เขากระจายเสียง ไรว่าพระเถระ คำเคยอดกนพร้อม
 ันมาตายกันหมด ข้าพเจ้าเป็นห้องอย่างนี้ อย่างอื่นไม่ห้องเท่าไร ห้องมีค ๆ
 เตรียมพร้อมของเรามีมาเราเอาเราหนีหนีไม่รู้จักดี น้หระเป็นภัยที่สุด
 อยากจะพูดให้รู้ ลักเห็น ออกเห็นใจว่าเมือง ไทยเป็นของเรา ควรให้ไทยเป็นไทย
 ชาติให้ไทยเป็นชาติ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะเป็นพาส์เหมือนกัน ข้าพเจ้าขอ
 เขาอนม่อนเคยกลั่น ดึงไม้คงข้าพเจ้าไม่จำหรือท ห้องอย่างนี้ ห้อง
 ว่าสมาชิกรัฐสภาจะเอาคำร้องหรือข้อความคิดของข้าพเจ้าพิจารณา ในทางที่
 ถูก ข้าพเจ้าเห็น ประเศชาติ เห็นว่าควรรับหลักการแห่งวังพระราชบัญญัติ
 ต่อไปนี้

นายวงศ์ วิชาตพิถ (จินตบุรี) : ฝ่าพระพรหมบัญญัติคือคุณ
 เกร็ดของนายเขื่อน ข้างเจ้าไม่เห็นด้วยเลยอย่างท้าวหน้าซีกโคกขามไป
 ตัวเมงกน เขาก็อยู่ด้วยกันแล้วว่า เราจะควบคุมเขาได้อย่างไร อย่าง
 ท้าวเจ้าศอยเขื่อนว่า "นิ้วเขื่อน" แล้วท้าวเขื่อนมอบอำนาจให้เจ้าหน้า
 คุกให้ ข้าราชการมาตั้งหรือไม่งั้น นิ้วเขื่อนหรือไม่ ข้างเจ้าคิดว่าเราจะ
 เรียงเสด็จหลายมากกว่า กฎหมายข้างเจ้าคิดว่าเราควรจะไปตั้ง คนคนๆ
 ไม่ได้เห็นซีกๆ อยู่ เขาก็ไม่ควรออกไปให้เสียเบ็ดเตล็ดราชการเปล่าๆ ถ้า
 เราจะออกไปได้ใหม่ได้ตั้งจริงๆ ข้างเจ้าไม่ชอบถ้าจะออกมาเป็นเรือไม้ๆ
 หรือออกไปว่าเราทักคน อย่างข้างเจ้าเองข้างเจ้าก็มีคนไทยและอีก
 ซีกปรนคณน้อยๆ ๑๑๑ เปอรเซนต์เต็มไม่พออนุ แต่ข้างเจ้าเห็นว่าเราจะ
 ทำอะไรก็ตามอย่างๆ จริงจังๆ อย่างร่างพระพรหมบัญญัติก็เห็นอยู่แล้วว่า
 มันไม่มีทางควบคุมได้ และยังถ่วงน้ำหนักเสียได้เล็กคความเสียภัยให้แก่
 เจ้าหน้าตักทั้งที่เคยปรากฏมาแล้ว ก็เราศอย และเขื่อนว่าควรจะไม่ค่อย
 หนักอย่างนั้น ข้างเจ้าก็จะเป็นอย่างนั้นอีก ข้างเจ้าเห็นอย่างนั้น

นายขาว ชรรณสุชาติ (สุรินทร์) : ข้างเจ้าขอเสนอให้ลง
 มติ

มีมติกรบรวบ

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้างเจ้าขอเสนอให้
 เปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : คุณยกมือก่อน

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) ขอได้โปรดปราน
 เปิดอภิปรายต่อไปครับ

มีมติกรบรวบ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอของมือเขื่อน และผู้เสนอให้เปิด
 อภิปรายต่อไป มีผู้รับรองถูกต้องแล้วทั้งสองฝ่าย ข้างเจ้าขอมติจากที่ประชุม
 ว่าเราควรอย่างไร ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจดทะเบียนได้แล้ว โปรด

ประชุม

มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นว่าควรจดทะเบียนไป

๓๖ และผู้เห็นว่าควรจดทะเบียนได้แล้ว ๑๗ เห็น เป็นอันว่าจดทะเบียนได้
ขอมติจากที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรระงับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ได้แล้ว โปรดประชุม

มีสมาชิกยกมือ ๒๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดประชุม

มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ฝ่ายที่เห็นว่าควรระงับหลักการมี ๒๑ เสียง

และฝ่ายไม่เห็นด้วยมี ๑๒ เสียง เห็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้รับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอกรรมการ

วิสามัญ ขอเสนอ ๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการวิสามัญ ถ้าไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้กรรมการวิสามัญ ถัดกัน

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : เจ้าของร่างเสนองกรรมการวิสามัญ ๗ คน

เมื่อไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายช่ออิน อ่ำพล (สมุทรสงคราม) : เรื่องนี้เป็นเรื่อง เกือบ

กับการเทศนิทเครื่องกระจายเสียง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอ ๗ เพื่อ

จะได้เชิญท่านผู้ชำนาญการเทศนิทมาเป็นกรรมการรวมด้วย

นายเสว่ อิศรังกูร ณ อโยธยา (บุรีรัมย์) : ข้าแผ่นดิน
ข้าพระเจ้าชอลอน ตามที่เส่นอกรรมาธิการวิสามัญ ๗ คนนั้น

ประธานสภาผู้แทน ผู้เส่นอ ๗ คน ชอลอน มีผู้เส่นอ ๑ คน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็อกรรมาธิการวิสามัญ ๗ คน
ข้าพระเจ้าชอลอนที่ประชุมกันทุก

นายเลื่อง ไชยภักดิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลชอลอน ๓ คน คือ ๑. นายพันตรี หลวงจรดดีทรัพย์ ๒. อธิบดี
กรมตำรวจ ๓. นายพันตำรวจโท พนม นิตยวานนท์

ประธานสภาผู้แทน ยังอยู่อีก ๒ ท่าน ข้าพเจ้าเห็นว่าเส่นอ
เพียง ๑ ชุดก็พอแล้ว

นายถ้วน เวชชาติตานน (นครปฐม) : ข้าพระเจ้าชอลอนคุณ
ไฉน ผู้กระ

มีอำนาจรับรอง

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ข้าเจ้า
ขอเส่นอหลวงสุทธินานนพินิต ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ประธานสภาผู้แทน : มีใครรับรองบ้าง

มีสมาชิกรับรอง

นายชออัน อังพต (สมุทรสงคราม) : ท่านเส่นอเมื่อนั้น
ตามที่ท่านผู้เส่นอได้เรียกชื่อมาเส่นอ ท่านผู้เส่นอไม่ได้เป็นเทคนิคในทางวิทยุ
การเส่นอเส่นอ ข้าพเจ้าเห็นว่า

ประธานสภาผู้แทน เรื่องนี้เป็นกรรมาธิการวิสามัญ เพราะ
ฉะนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของเขา

นายช้ออัน อ้าพล (สมุทรสงคราม) : ข้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอ
เสนอนายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา

มีสมาธิกรับรอง

นายสมบุรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนาย
กศิด สิ้นธุเด็ก

มีสมาธิกรับรอง

นายเสมอ กัตถจารัญญ (แม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวง
ทรงับประจันตคาม

มีสมาธิกรับรอง

นายร้อยคำวอโท สงกรานต์ อุดมสัทธิ (เพชรบูรณ์) : ข้าพเจ้า
ขอเสนอคุณพระอร่าม

มีสมาธิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ควบคุมแล้ว เตาธิการอ่าน

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกฎมการมีดังนี้ ๑. พันโท หลวง
รณดิทรพิชัย ๒. อธิบดีกรมตำรวจ ๓. นายพันตำรวจโทพัฒน์ นิตติวัฒนา
นนท์ ๔. นายไต้ก๊กัน สุภษิระ ๕. หลวงสุวัทธิ นาดนฤมิต ๖. นายเสวี อิศรางกูร
ณ อยุธยา ๗. นายโกศก สิ้นธุเด็ก ๘. หลวงทรงับประจันตคาม ๙. พันโท
พระอร่ามรณชิต

ประธานสภาผู้แทน : เปลี่ยนมติภายในที่ฉัน

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ๗ วัน

ประธานสภาผู้แทน : ๗ วัน ไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น ถัดจากประชุมอนุมัติ เราทำงานครึ่งเตรียมคดีคดีวัน เวลาที่ล่วงเลย
๗๖ น. แล้ว เลิกประชุม

เลือกประชุมเวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา

	ผู้จดรายงาน
ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์	๒๕
ประสิทธิ์ ศิริสุชาติ	๒๕
สุรินทร์ ตัพธากว	๒๕
สุวัฒน์ จิตกรถัก	๒๕
อรรพิตน์ ตุ่มบุญ	๒๕
พิพัฒน์ เขตะโรหิต	๒๕
โธมเดลา ตัพธากว	๒๕
อุคม พลอยสังวาลย์	๒๕
สุพงศ์ ศิริพนเกษย์วิ	๒๕
ฉัตร นันตะไพจิตร	๒๕
ธมชาย ศุภกรสมิต	๒๕
ไตรศุ คุปกวาทิน	๒๕
เล็ก จารุนันท์	๒๕

เจริญ น้อยหาโร
เลขาธิการรัฐสภา

เกษม บุญศิริ
ประธานสภาผู้แทน